

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXVIII • Núm. 1.413 • 1,90 €

19 • octubre • 2006

«Com menys necessitats tingueu,
més lliures sereu»
Cesare Cantù

Montserrat va acollir la novena edició de la
Trobada de Santuaris d'Espanya

Els santuaris, sagrament de consol

Com cada any, va tenir lloc la Trobada de Santuaris d'Espanya organitzada pel Departament de Turisme, Santuaris i Peregrinacions de la Comissió Episcopal de Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola. Amb el lema «¿Què busquen, què esperen els pelegrins? Els santuaris, sagrament de consol i signe d'esperança», la trobada, que aribava a la novena edició, va tenir lloc

al santuari de la Mare de Déu de Montserrat els dies 26, 27 i 28 de setembre. «La finalitat d'aquestes trobades és posar en comú les experiències que es viuen als santuaris», va afirmar el P. Josep-Enric Parellada, rector del santuari de Montserrat i des de fa uns mesos responsable de la Pastoral de Santuaris de la CEE.

Pàg. 3 i 4

El bisbe Piña entra en política per tal d'evitar la injustícia

El jesuïta català Joaquim Piña, bisbe emèrit de Puerto Iguazú (Argentina), encapçalarà la llista del Front Units per la Dignitat a les eleccions que el proper 29 d'octubre triaran els membres de l'Assemblea Constituent per reformar la Carta Magna de la província argentina de Misiones. L'objectiu de Mons. Piña, de 76 anys, és evitar una reforma constitucional a través de la qual el càrrec de governador de l'esmentada província pugui ser reelegit indefinidament.

Pàg. 7

Lleida inaugura la restaurada Acadèmia Mariana

El diumenge 1 d'octubre, després de gairebé quatre anys d'obres de restauració, la seu de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliograficomariana de Lleida va obrir de nou les portes. Va ser en una solemne eucaristia inaugural, celebrada a l'oratori de la patrona de la ciutat, la Verge Blanca de l'Acadèmia, coneguda com la capella sixtina de l'art marrià, que lluí tota la seva antiga esplendor. La missa va ser concelebrada pels bisbes de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, i de Vic, Romà Casanova, ja que a aquesta diòcesi pertany el monestir de Santa Maria de Ripoll, advocació mariana a la qual estava dedicat enguany el Certamen Literari Marià.

Pàg. 20-21

Foto: Jordi Gómez

Nou edifici de les Germanetes dels Pobres a Reus

El dissabte 16 de setembre va tenir lloc la inauguració oficial del nou edifici de la congregació de les Germanetes dels Pobres de Reus, que va ser beneït per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, i que va presidir també l'alcalde de la ciutat. De fet, en el moment d'inaugurar-se, ja feia vuit mesos que la

residència de les Germanetes dels Pobres a Reus havia reprès l'activitat d'acollida «fent un servei importantíssim, que no només consisteix a atendre les persones grans i més desfavorides, sinó també a estimar-les», va manifestar l'arquebisbe.

Pàg. 23

L'escola Labouré del Raval es manifesta en defensa del seu pati

El divendres 6 d'octubre hi havia convocada una manifestació molt especial a la plaça de Sant Jaume. Per unes hores, els infants de l'escola Labouré, del barri del Raval, van abandonar les aules i es van plantar davant de les portes de l'Ajuntament de Barcelona per reclamar el que consideren que és seu. «Jordi Heu, el pati no és teu», cridaven, mentre a dins del consistori s'aprovava l'expropiació de l'església i del pati propietat de la Fundació Casa de Misericòrdia i que l'escola Labouré fa servir per a les seves activitats.

Pàg. 17

Nota dels bisbes a propòsit de les eleccions al Parlament

Els dies 4 i 5 d'octubre va tenir lloc la reunió n. 181 de la Conferència Episcopal Tarraconense a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana. En una nota a propòsit de les eleccions al Parlament de Catalunya, els bisbes animen els catòlics i tots els ciutadans a participar-hi ac-

tivament i recorden que hi ha uns principis fonamentals que la defensa de les persones fa irrenunciabils i que cal tenir en compte a l'hora de fer el propi i personal discerniment per emetre el vot i triar una determinada opció.

Pàg. 2, 22 i 40

Sumari

Pàg. 5 El Papa posposa el debat sobre els llimbs

Pàg. 18 El bisbe Setién parla a Barcelona de la llibertat i la cultura

Pàg. 24 Girona: els arxiprestos es troben al monestir de Solius

Pàg. 25 Mallorca: 100 anys de vida caputxina

Pàg. 29 Exposició «Del Romanticisme al Modernisme» al MDB

Bases del XXII Concurs Bíblic,
XVIII Concurs Bíblic de Redacció i
VIII Concurs Bíblic de Dibuix

Pàg. 33 a 35

Editorial

El vot catòlic

El pròxim dia 1 de novembre, festivitat de Tots Sants, els catalans estem convocats de nou a les urnes per elegir els parlamentaris que ens representaran i que elegiran el futur president de la Generalitat. Aquesta convocatòria s'ha avançat un any com a conseqüència de la ruptura del tripartit que va donar la presidència a Pasqual Maragall l'any 2003. La marxa d'Esquerra Republicana de Catalunya del govern català va provocar una crisi que va deixar en minoria el president, per la qual cosa es va veure obligat a convocar noves eleccions a les quals ja no es presentarà com a candidat.

D'aquesta manera tindrem nou president, càrrec que en principi es disputen els dos candidats més ben situats en la cursa electoral: el convergent Artur Mas i el socialista José Montilla. A hores d'ara, es fa difícil predir qui residirà al Palau de la Generalitat els quatre anys propers, ja que, si cap partit obté la majoria absoluta, les possibles aliances poden ser diverses i variades.

Per això els candidats s'esforcen aquests dies per recollir el màxim nombre de vots possibles per a la seva candidatura per arribar a obtenir el triomf electoral. És el que sol passar en les campanyes electorals i del que es queixen molts ciutadans. Els polítics es mostren propers i surten als carrers, places i mercats mentre estan en campanya, encara que després se solen mostrar bastant més distants un cop passada la nit electoral. Però, no tan sols els polítics fan molts quilòmetres a peu en temps de campanya, sinó que intensifiquen els seus contactes amb tots els sectors socials per demostrar el seu interès per cadascun d'ells, intentant guanyar-se suports que els seran molt necessaris a les urnes. Els polítics, siguin més pròxims o més llunyans a l'Església, saben que el vot catòlic és important i que cal tenir-lo en compte de cara a una consulta electoral, independentment que després se'l tingui en compte o no.

És impressionant l'esforç que ha fet aquests dies el socialista José Montilla, que s'ha definit públicament com a catòlic, encara que tothom sap que no és practicant, i que va elegir el monestir cistercenc de

Poblet com a primera visita un cop designat candidat a la presidència de la Generalitat; tota una mostra d'intencions. També va ser simbòlica la visita al monestir benedictí de Montserrat just 24 hores després de renunciar a la seva càrrega de ministre. A més, s'ha entrevistat recentment amb l'arquebisbe de Barcelona, mentre que un altre home fort del seu partit, el conseller Joaquim Nadal, visitava el Vaticà.

Per la seva banda, el líder convergent, Artur Mas, també es va entrevistar amb monsenyor Martínez Sistach, mentre que el candidat del Partit Popular, Josep Piqué, va preferir fer-ho amb l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol.

Els bisbes catalans que aquests dies han estat molt sol·licitats pels polítics, cosa que no passa gaire quan s'inicien les legislatures, han tingut temps per redactar un comunicat amb motiu de les futures eleccions on es donen alguns consells als catòlics a l'hora d'emetre el seu vot. En primer lloc, com ja és habitual, els prelatos recomanen als seus fidels acudir a les urnes, perquè el seu vot no caigui en sac foradat i no s'afavoreixi el fenomen de l'abstenció, que en el passat referèndum sobre l'Estatut de Catalunya va aconseguir uns índexs molt preocupants. Però, en aquesta ocasió han fet una crida als creients a defensar a les urnes una sèrie de valors i principis, concretament «la tutela del dret a la vida (des de la concepció fins a la seva fi natural) així com el dret de respectar i protegir els drets de l'embrió humà; el reconeixement, promoció i protecció de la família fonamentada en el matrimoni entre un home i una dona; el respecte de la llibertat dels pares en l'educació dels fills; la promoció de la llibertat religiosa; l'atenció solidària i responsable al fenomen creixent de la immigració i a tot allò que signifiqui més promoció de la justícia social i de la cultura de la pau, i la valoració d'allò que conforma la identitat cultural i institucional de Catalunya».

Més enllà dels gestos d'alguns candidats en campanya electoral, els votants catòlics hem de tenir en compte tots aquests factors, que els nostres bisbes ens recorden, a l'hora d'exercir el nostre legítim dret al vot.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Consuelo Chaves, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Carles Sánchez, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Miriam Díez, ROMA; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Víctor M. Cardona, TORTOSA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, URGELL; Xavier Bisbal i Jordi Castellet, VIC

Col·laboradors externs: Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

a/e: redaccio@catcrist.com (Redacció)

a/e: administracio@catcrist.com (Administració i subscripcions)

a/e: publicitat@catcrist.com (Publicitat)

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Administració: Isabel Giralt (comptabilitat), Eduard Masllorens (subscripcions)

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarçals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 95,90 €
Gibraltar i Portugal: 99,51 €
Resta d'Europa: 164,61 €
Amèrica i Àfrica: 197,32 €
Àsia i Oceania: 265,13 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«Com menys necessitats tingueu, més lliures sereu»

(Cesare Cantù. Historiador i novel·lista italià. 1804-1895)

Moltes necessitats per les quals se sacrifiquen les persones només són estats de vida que cal mantenir «per tal de no ser menys que els altres», per adquirir un estatus social ben valorat: aquesta és la raó oculta de tantes despeses, renovació de mobles, roba, vehicles, àpats en restaurants cars «per fer-se notar» i estar a l'alçada de l'elit. Sacrificis que s'imposen, els esclavitzen i els resten llibertat. El cèlebre filòsof anglès Bolingbroke (1678-1751) deia que «totes les nostres necessitats, a banda de les que puguin satisfer un modest

rèdit, són simplement imaginàries». Costa molt fer entendre, sobretot als homes, «que la por de ser menys que els més adinerats, la vanitat i l'orgull» són els imperatius necis que els mouen a sacrificar la vida per estar a to amb els qui destaquen en la vida social. «Primerament —aconsellava l'escriptor alemany Lichtenberg— s'hauria d'inculcar als joves la reducció de les necessitats, procurant enfortir-los en aquesta obra. Una veritat prou coneguda és aquesta: menys necessitats, més felicitat.»

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

La IX Trobada de Santuaris d'Espanya va tenir lloc el 26, 27 i 28 de setembre

Què busquen, què esperen els pelegrins?

Organitzat pel Departament de Turisme, Santuaris i Peregrinacions de la Comissió Episcopal de Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola, ha tingut lloc al santuari de la Mare de Déu de Montserrat, la IX Trobada de Santuaris d'Espanya. S'hi han posat en re-

lleu el sentit d'aquesta experiència compartida pels gairebé vuitanta participants com a signe del que han de ser realment els nostres santuaris: sacrament de consol i signe d'esperança i, juntament amb la família, espais de confiança i amor.

Gairebé 80 persones van participar en la IX edició de la Trobada de Santuaris d'Espanya que va tenir lloc a Montserrat.

Com cada any els rectors dels santuaris, els responsables d'ermites, els delegats diocesans de Pastoral de Santuaris, Turisme i Peregrinacions i els col·laboradors o membres d'associacions que vetllen dels santuaris d'Espanya van tenir una cita: la Trobada de Santuaris d'Espanya. *Què busquen, què esperen els pelegrins? Els santuaris, sacraments de consol i signe d'esperança* va ser el lema d'aquesta novena edició. Els gairebé 80 participants no van intentar donar una única resposta a aquest interrogant, sinó que van posar en comú les seves experiències per oferir una mica de llum a la qüestió plantejada.

«La finalitat d'aquestes trobades és posar en comú les experiències que es viuen en els santuaris, que són molt diverses, i tots ells són molt importants per la seva irradiació cristiana i eclesial», afirma el P. Josep-Enric Parellada, rector del santuari de Montserrat i des de fa alguns mesos director del Departament de Turisme, Santuaris i Peregrinacions de la Conferència Episcopal Espanyola. «En aquest sentit —explica— en la preparació de la IX Trobada ens va semblar que l'espai dedicat a les comunicacions tingués dos blocs. El primer protagonitzat per tres persones, una laica, una persona amb discapacitat i un delegat diocesà de Pastoral Juvenil, que exposessin breument què esperen o què busquen quan van a un santuari. El segon bloc comptaria amb la presència dels responsables d'un santuari urbà, d'un santuari a càrrec d'una comunitat religiosa i la responsable d'una associació d'un santuari, que compartirien el que ells fan pel que fa a l'acollida dels visitants i pelegrins. No es tractava, doncs, de donar resposta sinó de posar en comú experiències perquè cadascú, després d'escoltar-les i acollir-les, veiés si són o no aplicables.»

I així es va fer. El treball, dens i orga-

nitzat, ha comptat amb quatre ponències, intercanvi en grup i moments de pregària, entre els quals ha destacat la participació als oficis litúrgics de la basílica i a l'Eucaristia conventual, juntament amb la comunitat de monjos benedictins als peus de la Moreneta. Les quatre ponències han ajudat a contemplar la realitat dels santuaris des de la pluralitat de manifestacions religioses que s'hi donen, des de la diversitat de fidels que hi peregrinen i des de l'afluència de visitants i turistes que han de ser acollits i atesos.

El catedràtic de Sociologia de la UAB, Dr. Joan Estruch, encarregat de pronunciar la primera conferència *Els homes i dones que visiten els nostres santuaris: perfil antropològic i sociològic*, va afirmar que no tots els que van als santuaris són conscients de la seva recerca religiosa: alguns van cercant sobretot «certeses», altres «consol», altres per expressar una tradició familiar. Malgrat tot, va afirmar el catedràtic, al darrere de molts d'ells hi ha l'anhel d'una experiència espiritual no formulada. Pot haver-hi fins i tot qui busqui «l'espectacle».

Respostes a algunes preguntes sorgides durant la trobada

—**Què espera una laica d'un santuari?** Va respondre Gemma Manzanera dient que «un pelegrí pot ser tocat per la gràcia» ja que «el santuari és la muntanya de la Transfiguració».

—**Què espera un responsable de Pastoral Juvenil?** Gregorio Roldán, delegat de l'arxidiòcesi de Madrid, ha posat l'accent en la trobada amb Jesucrist i ha insistit que cal restar atents a la necessitat de recerca que experimenten els joves.

—**Què espera d'un santuari un malalt?** Lourdes Cuní, discapacitada de Barcelona, ha dit que el millor santuari és el cor de l'home i que en aquest santuari ha après a escoltar Déu, el Déu que els ha donat la cadira de rodes...

—**Què ofereix un santuari urbà?** El rector del santuari de la Mare de Déu dels Desemparats de València, Juan Bautista Antón, accentuant la complementaritat amb les parròquies, veu el santuari com a lloc obert a tots enmig de la soledat urbana i ofereix la celebració de l'Eucaristia, una predicació acurada, adoració eucarística i pregària comunitària.

—**Què ofereix un santuari regit per una comunitat religiosa?** Ha estat Luis Domingo Gaya, rector del santuari de Sant Toribí de Liébana (Cantàbria), qui va fer referència a l'acompanyament dels pelegrins perquè puguin rebre el do de Déu juntament amb el voluntariat juvenil, i que vol conduir les celebracions dels sacraments i la pregària davant la Creu.

—**Què ofereix una associació?** Per ser una associació cristiana de fidels, la intervenció responsable dels laics en la gestió i missió del santuari, unit a un treball de catequesi amb infants i adults per afavorir el treball de l'arxiprestat, ha respost Maria Luisa Cabria, vicepresidenta de l'Associació Nostra Senyora de la Vega de Pedrosa de Valdelucio (Burgos).

Cal, doncs, una acollida de la diversitat i saber-hi estar tot superant la temptació de «monopoli religiós», terreny adobat per als fonamentalismes, va assenyalar.

Per la seva part, Rudesindo Delgado, en la seva exposició *Consoleu, consoleu el meu poble. Els santuaris, sacrament de consol*, va indicar que la crida als rectors i als qui treballen als santuaris s'orienta; per tant, a «conrear l'experiència del Déu consolador» i a «saber-nos enviats per aquest mateix Déu que ens fa sensibles al dolor humà». Els qui serveixen en els santuaris esdevenen «sagraments de consol», signes

vius del Déu que estima i consola. Per això, va animar a «mostrar-se propers, oferir confiança, escoltar, comprendre, respectar els ritmes de cada persona, parlar al cor, compartir el testimoni personal...».

En tercer lloc va intervenir el P. abat de Montserrat, Josep M. Soler, qui va parlar sobre *La peregrinació, font d'esperança*. Des de la seva vivència monàstica d'acollir milers de pelegrins al llarg de l'any, va afirmar que els santuaris han de reflectir la realitat d'un espai

«epifànic» i ser un «lloc protegit», un indret on es protegeixi l'ecologia de l'esperit. D'aquí el clima de silenci i pregària, d'acollida constant i de vivència comunitària de la fe. Llavors, «és possible avui l'esperança? La peregrinació als santuaris ha de suscitar-la». «Si som persones d'esperança, serem instruments d'esperança per als altres.»

I per últim, el director del Secretariat de la Comissió Episcopal de Pastoral de la CEE, Sebastià Taltavull va pronunciar la quarta conferència titulada *Santuari i família, espais de confiança i amor*. La reflexió ha partit de l'experiència pastoral i d'una contemplació del santuari i la família com a elements positius, profètics i fins i tot provocadors per a la cultura actual. «Dues icones —ha dit— que la nostra societat reconeix i valora, que es complementen i convergeixen perquè totes dues són expressió d'una presència dins la qual es creix i es viu de la confiança i de l'amor.»

En tots dos casos, molts busquen «Algú» dins d'«alguna cosa», experiència que té lloc en el cor de la nostra societat secular, va indicar, i símptoma d'una recerca sincera que necessita ser acompanyada i discernida. La resposta és la caritat pastoral que crida a «l'amor en la seva forma més radical», tal com ho exposa Benet XVI a la *Deus caritas est*. Cal saber discernir, perquè es pot «anar per la vida com a turista o com a pelegrí» la qual cosa implica l'aprenentatge de la confiança i una voluntat de fer-se «pròxim» a les persones, com Jesús amb els deixebles d'Emaús (Lc 24,13-35) o com qualsevol de nosaltres si aspirem a ser com el bon samarità (Lc 10,25-37) practicant la proximitat.

Els participants en aquesta IX Trobada de Santuaris d'Espanya han coincidit en valorar molt positivament aquesta experiència pastoral. (C.Ch.)

L'ENTREVISTA

El P. Josep-Enric Parellada és director del Departament de Turisme, Santuaris i Peregrinacions de la Conferència Episcopal Espanyola i rector del santuari de Montserrat

—Fa poc que ha estat nomenat director del Departament de Turisme, Santuaris i Peregrinacions de la Conferència Episcopal Espanyola. En què consisteix la seva missió?

—Hi ha dos aspectes a tenir en compte. El primer és que les accions pastorals que es duen a terme des del Departament o des de la mateixa Conferència, es fonamenten en la comunió. Qualsevol activitat que fem des del Departament ha de salvaguardar les competències que són pròpies de totes i cadascuna de les Esglésies particulars. Per tant, en segon lloc, les accions pastorals que es proposen des del Departament han de ser accions que contribueixin a crear llaços de comunió entre els responsables de la pastoral de turisme, dels santuaris o de les peregrinacions. Aquestes accions, que han d'anar variant en el curs del temps, es poden concretar avui en la creació d'uns àmbits de diàleg, d'informació, de reflexió, d'intercanvi d'experiències, en la convocatòria de trobades, en l'ajuda i el suport als responsables diocesans perquè el seu treball en les respectives Esglésies particulars es vegi enriquit amb l'experiència acumulada al llarg dels anys a través del Departament, en els contactes amb altres institucions civils o religioses que treballen en el camp del turisme o de la mobilitat. És fonamental que el Departament sigui un espai de comunió i de reflexió. Això no és una opinió personal sinó que intento reflectir el que diu el decret conciliar *Christus Dominus* quan parla del paper i de la naturalesa de les conferències episcopals.

—Quines activitats ha pogut dur a terme des que es troba al capdavant del Departament?

—Seria pretensió per la meua banda voler començar a fer nous projectes sense haver pres contacte en profunditat amb la rica i variada realitat del Departament, a causa de les seves tres seccions: turisme, santuaris i pelegrinatges. Gràcies a Déu aquests temes em són molt familiars, ja que el nostre santuari de Montserrat, del qual també sóc rector, es receptor de pelegrins i de turistes i, per tant, aquesta realitat eclesial m'és absolutament familiar. D'altra banda, el ric llegat que he rebut dels meus predecessors i la col·laboració que en concret vaig fer durant força anys amb Mn. Salvador Batalla, em són d'una ajuda inestimable a l'inici d'aquest servei eclesial. Tot i així, per tal d'assegurar la continuïtat, en aquest breu període de temps, a més de les tasques pròpies del càrrec, he contactat amb tots els delegats diocesans, hem reunit els equips nacionals de turisme i santuaris i també hem preparat la Trobada de Santuaris de l'Estat espanyol i les Jornades Nacionals de Pastoral de Turisme, que tindran lloc a finals del mes d'octubre. També, i amb la coordinació de Mn. Sebastià Taltavull, director de la Comissió Episcopal de Pastoral a la qual pertany el Departament, ens hem reunit mensualment els quatre directors per fer un treball de conjunt a fi de compartir sinèrgies estructurals però sobretot per compartir els elements que ens són comuns als nostres àmbits pastorals específics.

—Avui es parla molt del turisme religiós. Hi ha qui diu que no existeix. Què

Des del 22 de febrer passat, el P. Josep-Enric Parellada, rector del santuari de Montserrat, és el nou director del Departament de Turisme, Santuaris i Peregrinacions de la Conferència Episcopal Espanyola. Molt familiaritzat amb aquesta realitat eclesial, fa una valoració positiva d'aquesta IX Trobada de Santuaris de l'Estat espanyol. I assenyala que, tot i que encara queda molt per fer en l'adequació dels destins de turisme religiós, considera que cada cop els responsables diocesans de la pastoral del turisme prenen més consciència que aquests destins han de ser una oportunitat evangelitzadora.

en pensa?

—Diria que ens trobem davant d'una confusió de terminologia. En aquest sentit i en vista al Gran Jubileu de l'Any 2000, el Pontifici Consell per a la Pastoral dels Emigrants i dels Itinerants va publicar un document que porta per títol *El pelegrinatge en el gran Jubileu 2000*, en què s'afirma que la mobilitat humana ha pres unes dimensions tan grans que s'ha convertit gairebé en la definició mateixa de l'home i de la dona d'avui, de tal manera que són molts els qui viatgen impulsats no per motius de pietat sinó per motius de caràcter religiós i espiritual. En aquest sentit m'agrada afegir que mentre el pelegrinatge és patrimoni de totes les grans religions, el fenomen del turisme, tot i la seva globalització, és encara patrimoni d'uns pocs en el conjunt de la humanitat. Què és un pelegrinatge i en què consisteix ho sabem, si més no teòricament. El que no ens queda tan clar és el que anomenem turisme religiós. Personalment, parteixo de la idea que el fenomen del turisme es troba, es creua, s'interfereix amb múltiples i diverses situacions de la vida personal i social dels individus. També es troba amb el fenomen religiós, amb l'experiència creient i amb la mateixa Església. Per això podem dir que el turisme religiós valent-se de l'esquema-model de base del turisme pren una forma específica, és a dir, que dona al fenomen turisme

de les administracions, cal fer un esforç per adequar les destinacions. Com deia, queda molt per fer i, en aquest sentit, cal que els qui som responsables diocesans de la Pastoral del Turisme fem l'esforç per tal que tant els destins com el patrimoni religiós que és visitat siguin una oportunitat evangelitzadora.

—Quina és la situació actual dels santuaris?

—Es fa molt difícil generalitzar. Els

panyols estan preparats per a l'acollida d'aquest nombre de visitants que va en augment?

—Jo no diria tant que escullen els santuaris com a destí del seu temps d'oci sense més. Les diferències que confirmen la importància de tots i cadascun dels santuaris fan que en alguns casos els santuaris formin part d'uns itineraris que no són fonamentalment pelegrinatges. Hi ha santuaris que per la seva situació, pel seu patrimoni o pel seu

medi són visitats per moltes persones que originàriament no s'hi atansen com a pelegrins. Per això, els responsables dels santuaris s'esforcen per acollir tothom, més encara, s'esforcen per tal que els qui hi arriben com a visitants, moguts pels interessos que sigui, marxin o retornin a casa com a pelegrins. I si això no és possible, que marxin havent copat que han estat en un lloc diferent del hàbitat on viuen. Encara, per com-

pletar la pregunta, en molts santuaris han començat a néixer associacions, patronats, fundacions, etc., per tal de posar al dia, no sols les infraestructures materials, sinó les que tenen com a objectiu l'acollida dels pelegrins i visitants.

—Es podria fer un perfil antropològic i sociològic, tal com es plantejava a la Trobada, dels visitants dels santuaris?

—La reflexió sobre el perfil antropològic i social dels qui vénen als santuaris es mou sempre en el terreny de l'aproximació, ja que si els santuaris són molt diferents entre ells molt més ho són encara els pelegrins i visitants. La diversitat dels santuaris marca també el ritme dels que hi van. En aquest terreny, però, constatem uns trets comuns que van més enllà del perfil antropològic i social i és que, verbalitzat o no, tots estan en recerca. Recerca que s'expressa de moltes maneres i que va des del fet de complir un vot o promesa, o seguir una tradició, fins al fet de cercar consol, donar gràcies, etc. El camí, la recerca, l'espera són paraboles per expressar el sentit de la vida, que en els santuaris prenen forma explícita, encara que no sigui verbalitzada. En els santuaris parlen molt els silencis, les paraules no dites però rumiades o pregades...

—Els pelegrinatges van en augment. Què busquen, què n'esperen els pelegrins?

—Els responsables dels santuaris cal que estiguin molt atents per poder acollir les recerques i les esperances dels pelegrins i visitants, tant si les formulen com si no ho fan. Fa anys, un col·lega rector de santuari afirmava, i penso que amb molt d'encert, que és més important el qui arriba que tot el que li puguem oferir.

Reportatge: Consuelo Chaves

«Als santuaris parlen molt els silencis»

una qualitat, una finalitat, un ritme i un estil propi. El que succeeix sovint és que molts pelegrinatges es valen de l'esquema que és propi del turisme. Aquí hi ha la confusió.

—Amb quines dificultats es troben els destins de turisme religiós?

—Jo diria que es troben amb les mateixes dificultats que es troben tots els destins turístics. M'agrada exposar que el turisme en ell mateix no existiria si no existissin persones que viatgen, que es mouen sense estar-hi obligades a fer-ho com seria el cas dels desplaçats o dels immigrants. Per tant, arreu on coincideixen persones hi trobem les grandeses i les limitacions pròpies del trobament humà. Evidentment que cada situació, cada cas, té també unes connotacions que es deriven del lloc, de les estructures, dels qui en tenen cura, etc. Tot i que queda molt per fer, tinc la impressió que cada cop més es va prenent consciència que, per part de les Esglésies particulars i també per part

santuaris són fonamentalment un lloc d'irradiació cristiana, un lloc on és possible el trobament dels pelegrins i visitants amb Déu. Dit això, m'adono que no hi pot haver santuaris més importants que d'altres, ja que mentre un santuari, al nivell que sigui, dugui a terme la missió que li és pròpia, és molt important. Seria un error voler establir categories. Sóc conscient també que les necessitats de cada santuari són diferents i que, per tant, cada santuari, des de la seva pròpia realitat eclesial i social, ha de respondre als reptes que se li van plantejant. Arreu he trobat, per part dels qui tenen cura dels santuaris, un desig profund d'estar al servei dels qui acudeixen fins als nostres santuaris. Certament, cadascun fent-ho segons les possibilitats que té. Tenim raons suficients per dir que la situació és esperançadora.

—Cada cop són més les persones que escullen els santuaris com a destí del seu temps d'oci. Creu que els santuaris es-

Vaticà

església en el món

El Papa posposa el debat sobre els llimbs

■ El tema es discuteix a la Comissió Teològica Internacional des del 2004

CIUTAT DEL VATICÀ.— Els llimbs han quedat als llimbs. És una de les conclusions a les quals podem arribar després de saber que la plenària de la Comissió Teològica Internacional, que s'ha trobat a Roma la primera setmana d'octubre, no esmenta en el seu comunicat final aquesta qüestió que fa dos anys que ocupa bona part dels seus debats.

El Papa, en la recepció als membres d'aquesta comissió de teòlegs i teòlogues, tampoc no ha fet cap menció al tema que la Comissió—que té un estatut consultiu— està discutint des del 2004. Per tant, fins que l'any vinent —i més aviat fins al 2008, segons els experts— no surti un document de la Comissió, els llimbs seguiran on són. Ja fa temps que dins de l'Església catòlica s'insisteix en els llimbs, no com a lloc físic, sinó com a estat, però s'ha pensat que caldria un pronunciament oficial per deixar-ho més clar tot. Cal recordar que no existeix cap pronunciament del Magisteri en aquest sentit. La idea dels llimbs queda recollida en el Catecisme de Pius X i avui encara és incert el pensament de l'Església sobre el lloc on van a parar els nens i nenes que moren de petits sense haver rebut el baptisme.

La Comissió Teològica Internacional,

L'Església no s'ha pronunciat encara dogmàticament sobre el lloc on van els nens petits que moren sense batejar.

sensible al tema, hi està dedicant bona part de les seves anàlisis. I és que el nombre d'infants que moren sense rebre el baptisme ha augmentat considerablement en els darrers anys. Els teòlegs no volen abolir els llimbs i així carregar-se tota una llarga tradició, però sí que tenen intenció de resituar-los fent que prevalgui la idea de la misericòrdia divina. El Catecisme de l'Església catòlica del 1992 no parla de la paraula «llimbs», però diu, en el número 1.261, que quan els infants moren sense baptisme «l'Església els confia a Déu (...) i a la tendresa de Jesucrist envers els infants». En aquest sentit, actualment no hi ha cap definició dogmàtica sobre els llimbs ni cap doctrina catòlica que sigui vinculant.

Va ser el mateix Joseph Ratzinger, en

conversa amb el periodista Vittorio Messori qui va dir que «els llimbs no han estat mai una veritat definitiva de fe», i que ell personalment es decantava per deixar estar aquesta idea, que és només «una hipòtesi teològica».

La Comissió Teològica Internacional, instituïda el 1969 pel papa Pau VI, té com a missió principal ajudar la Santa Seu, i concretament la Congregació per a la Doctrina de la Fe, en les qüestions doctrinals de més importants. L'organisme és presidit pel prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, actualment el cardenal nord-americà William Joseph Levada, i les seves sessions plenàries tenen lloc al Palau d'aquesta congregació vaticana.

Miriam Díez Bosch

Convocat un sínode de bisbes sobre la Paraula de Déu

CIUTAT DEL VATICÀ.— El Papa ha convocat el primer Sínode de bisbes catòlics del món del seu pontificat, que se celebrarà al Vaticà, del 5 al 26 d'octubre de 2008, amb el tema «La Paraula de Déu en la vida i en la missió de l'Església». El Sant Pare ja va presidir l'últim sínode episcopal que havia convocat, però, Joan Pau II i que estava dedicat a l'Eucaristia. No és una sorpresa que el Papa, teòleg i bon amic de la Bíblia, hagi escollit aquest tema, que tant l'interessa. El nou sínode durarà una setmana menys que els anteriors i hi haurà torns d'intervencions lliures, una novetat de Ratzinger que ha estat molt ben acceptada.

El creador dels Sínodes de Bisbes va ser Pau VI per mantenir l'esperit del Concili. Sínodo, paraula grega, vol dir «caminar junts». Encara no s'han fet públics els noms dels participants en aquest nou esdeveniment eclesial que tindrà lloc d'aquí a dos anys. (M.D.B.)

Benet XVI visitarà la Universitat Gregoriana

CIUTAT DEL VATICÀ.— Benet XVI visitarà la Pontifícia Universitat Gregoriana el dia 3 de novembre. És la primera vegada que el Pontífex visita una universitat pontifícia a Roma i el primer cop que parlarà en un centre universitari des de la seva històrica i polèmica conferència a la que va ser la seva càtedra a Ratisbona, Alemanya, motiu pel qual hi ha gran expectació per saber què dirà. El Pontífex serà a la Universitat de la Companyia de Jesús a Roma, fundada el 1551 per sant Ignasi de Loiola (1491-1556), en l'any en què es compleix el 450è aniversari de la seva mort.

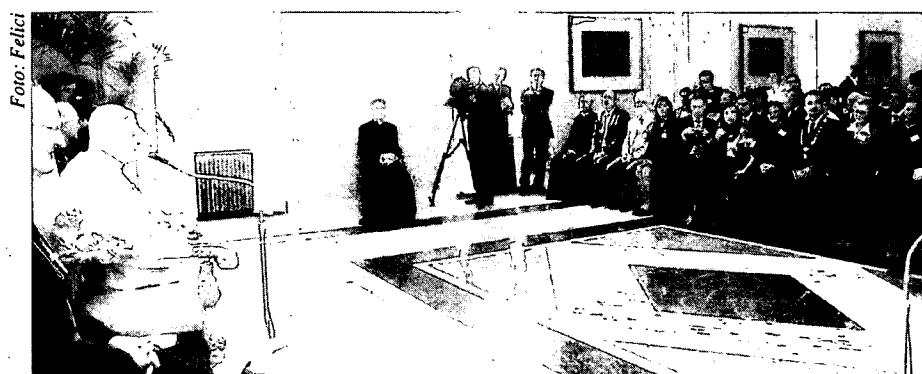
El papa Benet XVI està realitzant alguns signes de reconeixement clars als jesuïtes. En els últims mesos ha nomenat el pare Federico Lombardi, jesuïta, com a director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu. Va estar a Ràdio Vaticana, on va inaugurar l'estudi més modern des d'on va transmetre un missatge radiat al món. També ha rebut els membres de la revista *Civiltà Cattolica*—revista italiana jesuïta— i s'ha trobat més de quatre vegades amb el preposat general, Peter-Hans Kolvenbach, a qui ha concedit la possibilitat de presentar la dimissió en la propera Congregació General, convocada el 2 de febrer, a celebrar el 2008. El 22 d'abril va voler participar, a la basílica de Sant Pere, a la festa jubilar de la Companyia de Jesús i va adreçar als jesuïtes un discurs programàtic del que esperava d'ells avui dia.

Benet XVI no ha estudiat a Roma. A la Gregoriana, en canvi, sí que han doctorat molts pontífexs com Gregori XV, Urbà VIII, Innocenci X, Climent X, Lleó XIII, Benet XV, Pius XII, Pau VI i Joan Pau I. Entre els seus alumnes s'hi compten més de 30 beats i sants. (M.D.B.)

El Sant Pare aposta per l'ètica en la recerca amb cèl·lules mare

CASTELGANDOLFO.— Del 14 al 16 de setembre va tenir lloc a Roma un congrés mundial titulat *Cèl·lules mare: quin futur terapèutic? Aspectes científics i problemàtiques bioètiques*, organitzat conjuntament per la Federació Internacional d'Associacions Mèdiques Catòliques i l'Acadèmia Pontifícia per a la Vida. Durant les diferents jornades de treball es va analitzar la investigació que es du a terme avui dia amb cèl·lules mare i, específicament, els límits científics i ètics que comporta la utilització de les cèl·lules mare embrionàries.

Benet XVI va rebre en audiència, el 16 de setembre, al palau apostòlic de Castelgandolfo, els participants d'aquest congrés. «Quan la ciència s'aplica a alleujar el sofriment i quan, en aquesta via, descobreix nous recursos, es mostra doblement rica d'humanitat: per l'esforç de l'enginy esmerçat en la recerca i pel benefici anunciat als qui estan afectats per la malaltia», els va dir el Pontífex. També va comentar que la recerca sobre

Benet XVI va rebre en audiència els participants del congrés.

les cèl·lules mare «mereix l'aprovació i el foment quan conjumina feliçment alhora el saber científic, la tecnologia més avançada en l'àmbit biològic i l'ètica que postula el respecte de l'ésser humà en totes les fases de la seva existència».

«El fet que vosaltres, en aquest congrés, hàgiu expressat el compromís i l'esperança d'aconseguir nous resultats terapèutics utilitzant cèl·lules del cos adult sense recórrer a la supressió d'éssers

humans neoconcebuts, i el fet que els resultats estiguin premiant el vostre treball, constitueix una confirmació de la validesa de la invitació constant de l'Església al respecte ple de l'ésser humà des de la concepció», va afirmar el Sant Pare. I va afegir: «El bé de l'home cal cercar-lo no tan sols en les finalitats universalment vàlides, sinó també en els mètodes utilitzats per assolir-les: el fi bo no pot mai justificar mitjans intrínsecament il·lícits.» (C.C.)

Trobada especial a Mosqueroles (Montseny)

Dissabte 11 de novembre

Amb motiu del 80è aniversari de Mn. Francesc Malgosa
cofundador del setmanari *Catalunya Cristiana*
Amb l'assistència del bisbe Joan Carrera i Mn. Joan Jarque

**Per tal de fer la vostra reserva, demaneu informació abans del dia 3 de Novembre,
al telèfon de l'entitat al 934 092 700**

Us hi apunteu?

Si és que sí, feu-nos-ho saber ben aviat ja que ho hem de confirmar al restaurant.

SOLIDARITAT AMB ELS NOSTRES GERMANS DE TERRA SANTA

Campanya NADAL 2006

Les notícies que ens arriben dels nostres amics i col·laboradors del país de Jesús són decebedores. La gravíssima i llarga situació que pateixen sembla que no té aturador. Patim amb ells pel seu futur personal i familiar.

Per aquest motiu us demanem que participeu en la campanya Terra Santa / Nadal 2006.

Podeu enviar el vostre donatiu mitjançant gir postal o bé transferència bancària a aquest compte:

Caixa Penedès: compte especial TS: núm. 2081 0100 12 3300010800.

Indiqueu clarament el vostre nom i l'adreça. (Us enviarem el rebut).

Moltes gràcies i que Déu us beneeixi.

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

Amics de Catalunya Cristiana

Per a més informació:
(per telèfon, per correu o bé personalment):

Argentina

Mons. Joaquim Piña entra en política per evitar una reforma injusta de la Constitució

■ El bisbe emèrit de Puerto Iguazú encapçala les llistes del Front Units per la Dignitat

PUERTO IGUAZÚ.— El jesuïta català Joaquim Piña, bisbe emèrit de Puerto Iguazú, encapçalarà la llista del Front Units per la Dignitat a les eleccions que el proper 29 d'octubre triaran els membres de l'Assemblea Constituent per reformar la Carta Magna de la província argentina de Misiones. Als seus 76 anys, i

recentment «jubilat» en el seu ministeri episcopal, Mons. Piña no aspira ara a fer carrera política, sinó que el seu objectiu és evitar una reforma constitucional a través de la qual l'actual governador de la província de Misiones, Carlos Rovira, pretén perpetuar-se indefinidament en el càrrec.

El sabadellenc Joaquim Piña, amb més de 50 anys de presència missionera a Sud-amèrica, ha estat elegit gairebé per aclamació popular candidat del Front Units per la Dignitat per a les properes eleccions a l'Assemblea Constituent de la província argentina de Misiones. El bisbe emèrit de Puerto Iguazú, la renúncia episcopal del qual per jubilació va ser acceptada pel Papa fa uns quants dies, encapçala aquesta candidatura per tal d'unir totes aquelles realitats polítiques i socials que s'oposen a una reforma de la Constitució que permeti la reelecció indefinida del governador. Com afirmava recentment Mons. Piña davant dels micròfons de Ràdio Estel, «jo no sóc polític, no és la meua vocació, però després de la insistent demanda de la gent i la necessitat d'evitar que l'actual governador es perpetui en el càrrec, he decidit acceptar la candidatura». «No és ja una qüestió política —afegia—, sinó que es tracta d'una qüestió de drets humans. Amb aquesta candidatura només pretenem evitar la pretesa reforma constitucional i defensar així la democràcia contra el que podria ser una dictadura encoberta. A més, des de la meua posició de bisbe, sento l'obligació de jugar-me-la per la meua gent, pel meu «ramat».» A diferència dels polítics, molt desprestigiats a la província de Misiones i a gairebé tot Argentina, la figura de Mons. Piña, al qual s'han unit

El bisbe Piña encapçala el Front Units per la Dignitat.

uns altres bisbes, ha anat emergint amb força i ha estat capaç d'aplegar tota l'oposició.

El Front Units per la Dignitat que Joaquim Piña encapçala compta amb el suport de diferents institucions polítiques, de sindicats, d'associacions socials i també de l'Església catòlica. El mateix cardinal Bergoglio, president de la Conferència Episcopal Argentina, l'ha encoratjat a

estar al costat de la gent en aquest moment crític. Els seus germans en el sacerdoti, fins fa poc a les seves ordres, li han expressat públicament la seva solidaritat, convençuts que «el nostre pare bisbe continua complint així amb la seva tasca de pastor, com ho ha fet en aquests vint anys». «La decisió de Mons. Piña —afegixen els sacerdots en una carta adreçada a la comunitat catòlica— no va ser la de ficar-se en política com uns quants diuen, sinó la de convidar-nos a exigir que es respecti la nostra Constitució Provincial, que li prohibeix un nou període a l'actual governador.»

Enquestes favorables

Les darreres enquestes situen la candidatura del Front Units per la Dignitat com a guanyadora, amb majoria absoluta, dels comicis que se celebraran el proper 29 d'octubre. Això no obstant, segons ha denunciat recentment el mateix Piña, cada vegada es fa més evident el risc de frau. El bisbe emèrit de Puerto Iguazú assegura que el govern actual «compra la gent amb petits obsequis, un petit lloc de treball, un

pla social o una bossa d'aliments». Malgrat tot, està convençut que «a la gent no se l'enganya tan fàcilment». «Tenim un govern autista, que no escolta ningú, que ha anat sotmetent cada cop més les institucions —declarava recentment en un diari local—. Primer va aconseguir una cambra totalment addicta, i després, el que em va semblar més greu, va ser l'abús sobre la justícia que va cometre amb la designació arbitrària de la Cort Suprema. El que no podem esperar és aquesta pretensió última, hegemònica, de voler perpetuar-se en el poder sense cap mena de restricció ni límit. Crec que han perdut la vergonya, no hi ha cap pudor.»

Després d'aquesta sorprenent incursió en la vida política argentina, que ha causat força enrenou al país, el bisbe Joaquim Piña no està disposat a acceptar cap càrrec. «Ni pensar-ho», assegurava de manera categòrica en declaracions a Ràdio Estel. I afegia: «La meua missió no és la missió política, ho tinc ben clar, però hem de predicar l'Evangeli en tota circumstància. Hem de defensar el dret i la justícia. Aquesta és la voluntat de Déu.»

Renúncia acceptada

L'anunci de la candidatura de Piña a les eleccions constituents va causar especial enrenou fa unes quantes setmanes pel fet de ser encara llavors bisbe titular de la diòcesi de Puerto Iguazú, circumstància que no permet el Dret Canònic. Això no obstant, el prelat havia presentat al Papa la seva renúncia feia un any i esperava la seva ràpida acceptació per part del Pontífex. Aquesta va arribar finalment el 3 d'octubre passat, gairebé a les portes de les eleccions a l'Assemblea Constituent. Benet XVI ha designat el sacerdot Marcelo Raúl Martorell, de 61 anys, com el seu successor.

Joaquim Piña, nascut a Sabadell el 1930, fa més de cinquanta anys que és missioner jesuïta a Sud-amèrica, primer a l'Uruguai i més tard a l'Argentina. El 18 d'agost del 1986 va ser nomenat bisbe de Puerto Iguazú, diòcesi creada amb prou feines un mes abans. Amic personal del també bisbe català Pere Casaldàliga, Mons. Joaquim Piña s'ha caracteritzat en l'exercici del seu ministeri per l'impuls de la pastoral social, el progrés del bé comú i la defensa dels drets dels pobres i dels exclosos. (C.C.)

POLÒNIA

Creat el Fòrum de les Escoles Pies Europees

VARSÒVIA.— La capital de Polònia va acollir, del 29 de setembre a l'1 d'octubre, la primera trobada de Superiors Majors Escolapis, que sota la presidència del P. general, el religiós espanyol Jesús M. Lecea, ha decidit posar en marxa el Fòrum de les Escoles Pies Europees.

La reunió, a la qual van assistir trenta superiors majors procedents d'Itàlia, Espanya, Polònia, Hongria, Eslovàquia, la República Txeca i Àustria, va estudiar com posar en relació la realitat de la nova Europa amb el repte educatiu i evangelitzador de l'orde de les Escoles Pies. Les ponències de M. Pavel Fischer, ambaixador de Txèquia a París; de Mons. Amédée Grab, president de les Conferències Episcopals Europees, i del P. Laszlo Luckacs, escolapi hongarès, van dibuixar els panorames sociopolític, ecles-

sial, de vida religiosa i educatiu de l'Europa actual.

El Fòrum de les Escoles Pies Europees, que comença a caminar després de la trobada a Varsòvia, servirà, segons ha manifestat el que va ser president de la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER) i actual superior general dels Escolapis, Jesús M. Lecea, per «fer arribar a la nostra institució educativa tot el que fa referència a l'educació i l'evangelització a Europa» i per «respondre als reptes que planteja Europa».

Els escolapis, que fa nou anys celebren els 400 anys d'ençà que el seu fundador, sant Josep de Calassanç, obria la primera escola al barri popular de Trastevere a Roma, ara hi són presents a 32 països d'Europa, Àsia, Amèrica i Àfrica. De les presències a Europa, el 95% són de caràcter educatiu. (Ivicon)

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES

per a grans persones grans

Descobreix la nova web

NIF: G-08862781 - Els donatius desgraven un 20% del total de l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net
Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona Tel. 932 681 867

Vaticà

L'amor de Déu, nucli de la missió

■ Benet XVI dedica el missatge del Domund a la caritat

Els missioners actuen moguts per la caritat.

CIUTAT DEL VATICÀ.— El 22 d'octubre vinent l'Església celebra la Jornada Missionera del Domund, que enguany ha escollit com a lema «La caritat, ànima de la missió», que té com a rerefons la primera encíclica de Benet XVI, *Deus caritas est*. En el seu missatge per a aquesta jornada, el Papa escriu que «la missió, si no neix d'un acte d'amor diví profund, corre el risc de reduir-se a una mera activitat filantròpica i social».

Per a Benet XVI, l'amor que Déu té per cada persona «és el nucli de l'experiència i de l'anunci de l'Evangeli, i tots els qui l'acullen esdevenen al seu torn testimonis». Així, «l'amor de Déu que dona la vida al món és l'amor que ens ha estat donat en Jesús, (...) icona perfecta de la misericòrdia del Pare».

El Papa subratlla que tota comunitat cristiana està cridada a donar a conèixer que Déu és amor i que gràcies a Crist «es dona als homes de cada temps la possibilitat d'entrar en la comunió amb Déu, Pare misericordiós amatent a tornar a acollir a casa el fill pròdig. Signe sorprenent d'aquest amor és la creu». En aquest sentit, posa en relleu que és des de la creu que «cal definir ara què és l'amor. I, des d'aquesta mirada, el cristià

troba l'orientació del seu viure i del seu estimar».

La vigília de la seva Passió Jesús va donar als seus deixebles el manament nou de l'amor, diu el Pontífex: «L'amor fratern que el Senyor demana als seus "amics" troba la seva font en l'amor patern de Déu. (...) Per estimar segons Déu cal viure en Ell i d'Ell: Déu és la primera "casa" de l'home, i només el qui viu en Ell crema amb un foc de caritat divina capaç d'"incendiar" el món.» És per això que el Papa sosté que l'autèntica sol·licitud missionera està unida «a la fidelitat a l'amor diví, i això és vàlid per a cada cristià, per a cada comunitat local, per a les Esglésies particulars i per a tot el poble de Déu». De la consciència d'aquesta missió comuna «agafa força la dis-

ponibilitat generosa dels deixebles de Crist per realitzar obres de promoció humana i espiritual».

Segons Benet XVI, ser missioner significa «estimar Déu amb tot el que som, fins a donar fins i tot, si cal, la vida per Ell. (...) Ser missioner és inclinar-se, com el bon samarità, sobre les necessitats de tothom, especialment dels més pobres i necessitats, perquè el qui estima amb l'amor de Crist no cerca mai el propi interès, sinó únicament la glòria del Pare i el bé del pròxim». El Papa recorda que el testimoni de l'amor, «ànima de la missió, concerneix tothom. Servir l'Evangeli no es pot considerar com una aventura solitària, sinó com l'objectiu que cada comunitat comparteix. Juntament amb els qui es troben en la primera línia de les fronteres de l'evangelització (...) molts d'altres (...) amb la pregària i la cooperació de maneres diferents, contribueixen a difondre el Regne de Déu a la terra».

El Pontífex no oblida, en el missatge, agrair el lliurament de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles i de les Obres Missionals Pontificies. (C.C.)

Dades d'interès

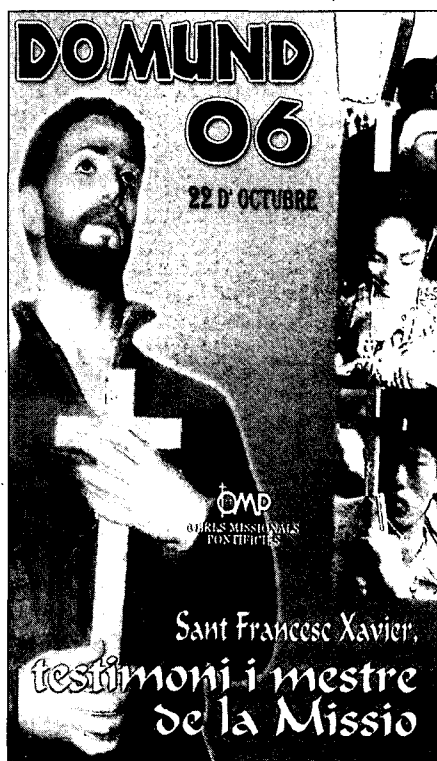
- L'Obra de la Propagació de la Fe és el canal oficial de l'Església per ajudar espiritualment i materialment les missions. Treballa en la recerca d'ajudes per a les missions i en l'animació missionera de les comunitats cristianes.
- Augmenta la xifra de catòlics. A l'Àfrica, per exemple, des del 1978 fins al 2004 s'ha multiplicat per tres el nombre de catòlics. A Àsia, s'ha multiplicat per dos, i a Amèrica el nombre de catòlics ha augmentat un 66,8%. Segons dades de l'any 2004, de cada 100 catòlics, 14 són africans, 50 americans, 10 asiàtics, 25 europeus i un d'Oceania.
- El 1978 hi havia al món un capellà per cada 1.800 catòlics. Amb les xifres de l'any 2004, n'hi ha un per cada 2.700. El nombre de capellans a Europa ha minvat, mentre que a l'Àfrica ha augmentat.
- En les missions, durant els darrers quinze anys, l'Església ha posat en marxa cada dia quatre obres socials i 10 obres educatives.
- Actualment hi ha 17.515 missioners espanyols. El 90% són religiosos i religioses. El retrat robot seria una religiosa (56,29% del total), nascuda a Castella i Lleó (30,11% del total), que treballa en un país d'Amèrica Llatina (71,51% del total).
- Procedents d'arreu del món les Obres Missionals han distribuït 139.199.799 dòlars. L'Estat espanyol hi va contribuir l'any 2005 amb 12.600.249,90 euros. Totes les ofrenes recollides per les OMP al món constitueixen un fons de solidaritat per donar vida a un programa d'ajuda universal. La finalitat és l'ajuda econòmica a les Esglésies en missions en els seus esforços d'evangelització, de desenvolupament, socials i educatius.
- Els cinc països que van rebre més ajuda de l'Estat espanyol l'any 2005 van ser el Camerún, Uganda, les Antilles, les Filipines i Guinea Equatorial.

Sant Francesc Xavier, model del missioner

Les Obres Missionals Pontificies (OMP), en aquest Domund 2006, han escollit com a model per a les missions sant Francesc Xavier, en l'any en què se celebra el cinquè centenari del seu naixement. Sota el lema «Sant Francesc Xavier, testimoni i mestre de la missió», l'objectiu de la jornada és presentar el sant navarrès com a exemple dels qui estan cridats al compromís missioner; celebrar el Domund en el context d'«octubre missioner», implicant els fidels en la pregària, el sacrifici i la cooperació econòmica per les missions, i promoure en les comunitats cristianes l'exercici de la caritat com «l'ànima de tota activitat missionera».

El director nacional de les OMP i arquebisbe castrense, Mons. Francisco Pérez, escriu sobre la jornada que «només el qui està enamorat de Crist i aposta per Ell arriba a deixar un aroma que sempre romandrà a través dels segles. (...) La humanitat té tanta necessitat, com fa cinc-cents anys, de referents segurs i fermes perquè puguin ser ajuda i motiu de més felicitat i pau».

Per a Mons. Pérez, «ser testimoni de Crist realitza la persona i la fa més assequible a les ànsies que es troben en la intimitat de l'ànima». El director nacional de les OMP constata que

Cartell de la jornada d'enguany.

l'amor de Déu és l'únic que realitza l'ésser humà. I afegeix: «La crisi fonamental del nostre temps consisteix en la preocupació obsessiva per "venenar la superficialitat". Sembla com si es tractés d'una "nova religió". Quan marginem Déu de la pròpia vida, tot està permès. (...) Una vida sense amor és una vida que no és vida.»

En paraules de Mons. Francisco Pérez, la missió fonamental dels cristians és ser testimonis d'aquest amor, «d'aquí que sant Francesc Xavier es caracteritzés pel fet de ser un testimoni i mestre de la missió. (...) Els missioners seran autèntics si malden només i exclusivament per manifestar que Déu continua estimant el gènere humà». Segons l'arquebisbe castrense, els destina-

taris de la missió no són únicament els pobles no cristians i les terres llunyanes, «sinó també els àmbits socioculturals i, sobretot, els cors». I acaba el missatge amb un desig: «Que ens unim molt més per ser testimonis de l'amor de Déu. (...) El món no canviarà si no hi ha persones capaces d'estimar. L'amor ple de fe i la fe plena de caritat faran possible el miracle que tots esperem d'"un món millor".» (C.C.)

Donem més

Ho fem millor

Ens avancem

Primers a Espanya, Líders al Món

www.roca.es

Roca

Espanya

Posada a punt de la Pastoral Juvenil espanyola

■ Valladolid acollirà el desembre del 2007 el primer Congrés de Pastoral de Joventut

TOLEDO.— Sota el lema «Joves a l'Església, cristians al món», va tenir lloc a Toledo del 28 de setembre a l'1 d'octubre la Trobada nacional de delegats de Pastoral de Joventut de les diòcesis espanyoles. Va presidir les jornades el bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz, com a responsable del Departament de Joventut de la comissió episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola.

En el marc de la Trobada nacional de delegats de Pastoral Juvenil, celebrada a Toledo del 28 de setembre a l'1 d'octubre, la Conferència Episcopal Espanyola va anunciar oficialment el seu pròxim gran repte en aquest camp de l'apostolat: el Congrés de Pastoral Juvenil que del 6 al 9 de desembre tindrà lloc l'any vinent a Valladolid. Les delegacions de Joventut de les diòcesis espanyoles ja treballen des de fa mesos en el que, segons paraules de Víctor Cortizo, director del Departament de Pastoral Juvenil de la CEE, «serà el gran esdeveniment dels darrers anys en l'àmbit de la Pastoral Juvenil, comparable al congrés d'Apostolat Seglar que es va celebrar el novembre del 2004».

La trobada de Valladolid, encara en fase de preparació, serà el I Congrés nacional de Pastoral Juvenil, que s'organitza amb la col·laboració de tots els agents pastorals dedicats al món dels joves. Per a Mons. Josep Àngel Saiz, responsable de Joves de la CEE, «aquesta trobada ha de ser un moment important per conèixer-nos, reconèixer-nos en la comunió i la corresponsabilitat en el treball pastoral amb la joventut». «Serà sens dubte —afegeix el jove prelat— un moment important de reflexió i d'anàlisi de la nostra realitat, des del realisme i l'esperança, i també per posar les

El bisbe Josep Àngel Saiz va presentar a Toledo el I Congrés de Pastoral Juvenil.

bases i els fonaments per al treball en el futur.»

Sota el lema «Joves a l'Església, cristians al món», la Trobada nacional de Pastoral Juvenil celebrada recentment a Toledo ha treballat també altres temes importants, especialment pel que fa referència a la pastoral amb adolescents. Diver- ses po-

nències, entre elles la de José Antonio Jiménez, delegat d'Apostolat Seglar de l'arquebisbat de Toledo, van posar damunt de la taula aquesta realitat específica que preocupa avui de manera particular l'Església. Tal com es va afirmar durant les jornades, «l'adolescència és un moment clau i delicat en la persona, de creixement i també de moltes influències». Alhora es va insistir que «és un temps en què cal mostrar i consolidar clarament els referents, per fer possible un bon creixement i maduració en la vida». En aquesta línia, Mons. Josep Àngel Saiz va convidar tots els assistents a «presentar amb convicció i profunditat el missatge cristià i la figura de Jesús de Natzaret».

El bisbe de Terrassa i responsable de Joventut de la CEE es va mostrar molt participatiu durant totes les jornades, alhora que no amagava la satisfacció per «la riquesa en els diversos grups de treball i pel bon moment d'il·lusió i d'esperança que traspua el treball amb els delegats de Pastoral Juvenil de les diòcesis espanyoles». El bisbe Saiz és conscient que treballar pastoralment amb joves no és avui «gens fàcil», i que «sempre és millorable», però malgrat això considera que «la Pastoral de Joventut a Espanya gaudeix actualment de bona salut». (S.G.)

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places benèfiques per ajudar persones amb pocs recursos econòmics.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

FUNDACIÓ B. NOSTRA SENYORA DE FÀTIMA
Carretera de Vallvidrera a Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionntrasrafatima.org

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

- Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 197,32 €** ☐
Àsia i Oceania: 265,13 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐

Titular Data
 Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA

Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona

El missioners, testimonis d'amor

Aquest any, el Diuenge Mundial de la Propagació de la Fe, el dia del Domund, està centrat en la figura del gran missioner jesuïta sant Francesc Xavier (1506-1552), en el cinquè centenari del seu naixement. Per això, el lema del Domund que celebrem avui diu així: «Francesc Xavier, mestre i testimoni de la missió.»

Qui s'acosta a les cartes de sant Francesc Xavier, queda fortament impressionat pel seu amor a Crist i també pel seu amor a les persones i als pobles de l'Extrem Orient. Ell va treballar fins a l'esgotament i la mort per portar-los l'Evangeli de Crist i, amb aquest, el missatge de la dignitat de cada persona i la crida a treballar per elevar el nivell social, cultural i religiós.

El Concili Vaticà II ha fet aquesta afirmació: «L'activitat missionera manté ben íntegra, tant avui com sempre, la seva força i necessitat.» El fonament d'aquesta afirmació conciliar el dona sant Pere quan, davant del sanedrí, va fer esment de Jesús de Natzaret i digué: «En

ningú, més no hi ha salvació, ja que no hi ha cap altre nom sota el cel donat als homes en el qual hàgim de salvar-nos.»

Avui el nombre dels qui encara no coneixen Jesucrist ni formen part de l'Església augmenta constantment. Per a aquesta humanitat immensa, tan estimada pel Pare que per ella envià el seu propi fill, és evident la urgència de la missió. Davant d'aquesta urgència s'entenen les paraules de sant Pau: «Ai de mi si no evangelitzo.»

L'amor de l'Església i dels cristians a tots els homes i les dones de la humanitat fa que els missioners anunciïn incansablement que Déu és Pare, ple d'amor per tothom. Tots els éssers humans i tots els pobles cerquen, potser inconscientment, el rostre misteriós de Déu que només el Fill Unigènit que és en el si del Pare ens ha revelat plenament, com afirma l'evangelista sant Joan.

Els missioners i les missioneres, ahir i avui, han tingut sempre molt clar que calia unir l'evangelització amb la

promoció social, l'anunci de l'Evangeli de Jesucrist amb la proclamació de la dignitat de cada persona i la vida cristiana amb la promoció de la justícia i la fraternitat entre les persones i els pobles. Els missioners i les missioneres són els primers testimonis de l'amor de Crist. Proclamen, amb tota la seva vida, que Déu és amor i que se'ns ha fet proper en el seu Fill fet home, en Jesús de Natzaret, el veritable bon samarità de la humanitat.

En la història de l'Església, l'impuls missioner ha estat sempre signe de vitalitat, així com la disminució d'aquest és signe de crisi de fe: un bon test per examinar la vitalitat cristiana de les nostres comunitats.

Els cristians hem de ser missioners. No sempre es té aquesta consciència. Hi ha el perill de quedar tancats en el propi grup sense obrir horitzons. Tanmateix, això no respon a la naturalesa de l'Església. Per això el lema del Domund d'enguany és aquest: «És l'hora del teu compromís missioner.»

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat

La vida de Jesús

Tota la vida de Crist, en el seu conjunt i en cada un dels seus detalls, és revelació de Déu als homes. Déu s'ha fet un de nosaltres per donar-nos a conèixer el seu amor infinit i perquè tinguem en ell el model que ha d'orientar la nostra vida. «Sigueu imitadors de Déu, com a fills seus estimats», escriu sant Pau; «viviu estimant, tal com Crist ens va estimar i s'entregà a si mateix per nosaltres» (Ef 5,1-2).

Jesús és el camí que mena a la felicitat eterna (cf. Jn 14,6). Ell ha deixat sobre aquest món l'empremta nítida de les seves passes. Si volem seguir-lo, hem de conèixer i meditar la seva vida fins a identificar-nos amb ell, fins a esdevenir un altre Crist entre els nostres germans els homes.

Totes les escenes de la seva vida, des del bressol de Betlem fins als esdeveniments pasquals, inclouen ensenyaments de riquesa extraordinària que haurem de descobrir personalment, amb l'ajut silenciós de l'Esperit Sant.

El naixement de Jesús és ja una lliçó d'humilitat i de pobresa. Els seus primers passos, de la mà de Maria i de Josep, són plens de detalls que ens il·lustren sobre la seva missió redemptora. Des del silenci de Natzaret ens parla del valor santificador de la vida quotidiana, entreteixida de pregària, de senzillesa, de treball, d'amor familiar...

Per iniciar el seu ministeri públic Jesús va voler rebre el baptisme de Joan a les aigües del Jordà. Ell, que estava lliure de tot pecat, acceptava així ser comptat entre els pecadors, als quals havia vingut a salvar. En aquell moment es va sentir la veu del Pare que el proclamava Fill estimat seu (cf. Mt 3,17), al temps que davallava sobre Jesús la unció de l'Esperit Sant.

Després d'això va començar la seva predicació, amunt i avall pels camins de Galilea i de Judea, anunciant el regne de Déu i cridant a tots a la conversió del cor. Jesús invita tothom a formar part del regne de Déu. Fins i tot el

pitjor pecador és cridat a convertir-se i a acceptar la infinita misericòrdia del Pare. El Salvador acompanyava les seves paraules amb signes i miracles, que són una prova del poder i la misericòrdia de Déu. Guarint les malalties i perdonant els pecats ens ha mostrat el camí insubstituïble de la caritat i ha manifestat que el regne de Déu ha arribat a nosaltres (cf. Mt 12,28), perquè ell ha vingut per alliberar-nos de l'esclavatge del pecat.

A les pàgines de l'evangeli podem seguir pas a pas la vida del Mestre, escoltar els seus ensenyaments, descobrir, en definitiva, el rostre amable del Senyor. Llegir l'evangeli de manera meditada, contemplar els misteris de la vida de Crist, implica ficar-se dins aquelles escenes i deixar que sigui ell qui ens parli i il·lumini la nostra vida. El Senyor espera de cadascú una resposta concreta, ara i aquí, que variarà segons les circumstàncies personals i l'acció de l'Esperit, però que hauria de ser sempre una resposta confiada i generosa.

Missatgers de la Bona Notícia

www.catalunyacristiana.com

Més de 25 anys al teu costat

opinió

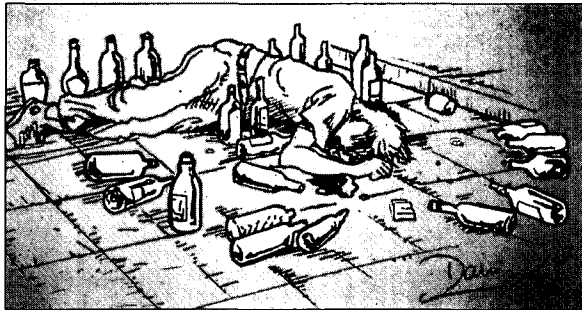
Punt de vista

Josep Oriol Pujol i Humet

Director general de la Fundació Pere Tarrés

La nit jove

El Govern està preparant una nova llei per regular el consum d'alcohol entre els menors. Des de fa temps, els mitjans de comunicació i molts sectors socials denuncien problemes d'ordre públic vinculats al consum excessiu d'alcohol, consum que sovint comporta aldarulls, actes de violència, accidents i ingressos als hospitals, a més de ser una clara porta d'accés al món de la drogoaddicció. «El botellón», com se'l coneix popularment, s'ha convertit en un problema greu i les administracions han decidit intervenir-hi. A hores d'ara, els costos socials, sanitaris i, fins i tot, econòmics ja s'han disparat. Evitar-ho abans és possible. Requereix prevenció i suposa oferir suport al lleure educatiu, establint contractes-programa amb entitats que es comprometin a oferir propostes des del rigor i la professionalitat. L'alternativa no

és pas fàcil: obrir locals alternatius durant la nit i oferir activitats engrescadores per donar sortida a les inquietuds dels joves. Aquestes propostes positives requereixen un esforç important, un treball qualificat, però els beneficis en prevenció i en millora social poden ser molt importants.

També es poden omplir les nits buides de cap de setmana presentant maneres concretes i positives d'ocupar el temps lliure. La participació activa en entitats educatives en el lleure, la pràctica esportiva, l'associacionisme o el voluntariat cooperatiu configurarien un entorn amb unes inquietuds diferents. És això una garantia de canvi d'hàbits en l'oci nocturn? Certament no, però fa més probable la interiorització d'actituds com la reflexió davant les propostes comercials, l'ocupació positiva del propi temps lliure compartint-lo amb els altres, la conso-

lidació de xarxes de relacions personals riques, etcètera. Fins i tot davant els mateixos entorns, ja que en cap cas volem educar joves inadaptats, la seguretat individual que proporcionen uns valors fermes fa els joves més lliures a l'hora de decidir quina és la seva actitud davant determinades propostes lúdiques.

En el temps lliure les persones ens manifestem tal com som amb major espontaneïtat. Per tant, la manera com ocupem el nostre temps lliure és, en bona part, conseqüència dels nostres valors, dels nostres hàbits. Durant l'adolescència, el model social de l'entorn influeix en els comportaments; el noi o la noia s'integra còmodament en aquells grups amb els quals comparteix un estil de ser i de fer.

Opten per un tipus o altre d'oci influïts per l'entorn, però també segons l'educació que han rebut. Si allò que preval és l'estètica personal, l'anomenada «espontaneïtat» o el fet de tenir, se'ls pot fer més difícil prendre opcions diferents a les nits de música estrident amb consum d'alcohol i altres substàncies tòxiques.

Si des del quotidià s'ha educat l'autodisciplina, l'autonomia personal i la generositat, és més fàcil que gaudeixin amb les activitats alternatives. Si més no, quan participin en els mateixos ambients nocturns on la majoria es distreu sense criteri, aquest joves amb valors ho faran de manera diferent, més conscient i responsable. Abans de queixar-nos sobre els horaris i les activitats d'oci dels joves, reflexionem sobre el model de persona amb què els hem educat, encara que hagi estat sense ser-ne gaire conscients.

Cal que entre tots comencem a oferir alternatives a l'oferta comercial de la nit que siguin igualment interessants per als joves. Hi ha entitats que fa anys que, sense èxit, cerquem recursos per a projectes d'aquest tipus. Confiam que aquests no hagin d'arribar quan sigui massa tard per a molts joves.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Mocadors de paper

L'expressió bíblica és clara pel que es refereix al matrimoni: «Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.»

Jesús, en ser preguntat sobre el divorci, recorda com Déu, en el primer llibre de l'Escriptura—el Gènesi—, crea l'home i la dona. Tots dos, per l'amor, esdevenen una sola família. El pensament diví és clar: el matrimoni apareix com una realitat volguda pel Senyor des de la creació del món. De tal manera que es fonamenta en el voler. Forma part del disseny amorós de Déu. D'aquí el goig de la trobada entre l'home i la dona. Un encontre ple d'il·lusió i de generositat. On entren en joc totes les virtuts. Estat que necessita fidelitat i responsabilitat.

Existia, en el judaisme, la possibilitat que l'home pogués repudiar la seva esposa. No obstant això, no era pas el pla de Déu. És experiència quotidiana, perquè la convivència és un art. L'artista de la convivència ha d'estar ple de virtuts i ha d'imitar el lliurament de Jesús al Pare i a nosaltres els homes, que som els seus amics.

No és cap secret que el matrimoni passa, en l'actualitat, una crisi considerable. Tots ho sabem, i per això, no cal especificar pas el cúmul de problemes que s'originen en aquest àmbit tan sagrat. Cal recordar, però, que Déu estableix el matrimoni. Exigeix el deure de la fidelitat. Però dona gràcia als esposos perquè s'estimin tota la vida.

El matrimoni és un sacrament, una realitat sagrada i plena de gràcia. Els esposos es lliuren l'un a l'altre amb amor ple. I el seu model és Jesús clavat a la creu. «Ningú no té un amor més gran que el de donar la vida pels seus amics.»

Un autor modern escriu que, pel que fa al matrimoni, s'imposa la mentalitat de «l'usar i llençar». De fet, en els nostres temps, no fem adobar els aparells i similars. Quan un objecte no funciona el llencem i n'adquirim un altre. Si s'aplica això al matrimoni, arribem a unes conclusions nefastes que fan mal als cònjuges i a la seva família. El matrimoni no és una mena d'objecte que es llença quan té algun petit defecte. No és un mocador de paper que, un cop usat, va a parar a la paperera. El matrimoni és una realitat bàsica, estable, fonamental, que ha d'enaltir la vida social.

Per això, el comentarista esmentat, diu que caldria substituir la mentalitat de l'usar i llençar per la de redescobrir l'art d'usar i reparar. Adob que s'ha de fer com més aviat millor. I que comporta paciència, perdó, ajut i... oració. Imitació de Jesucrist que ha estimat la seva Esposa—l'Església—lliurant-se a la Creu per la nostra salvació. No es pot oblidar mai que els esposos han de caminar units per santificar-se. Tots, en la nostra vocació i estat, tenim el deure de santificar-nos. La virtut sempre se suposa en tota acció humana. Amb la virtut s'obté l'èxit matrimonial i familiar. El matrimoni no és un mocador de paper que s'usa i es llença.

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.telefonica.net)

Mill (*Panicum miliaceum*)

El mill és un cereal petit que surt només una vegada a la Bíblia. Déu encarrega al profeta Ezequiel (4,9) que es faci per menjar un pa de blat, ordi, faves, llenties mill i espelta. La composició ens pot cridar l'atenció, però, si ho pensem bé, en descobrim l'encert dietètic de la fórmula. No sé quin gust deu tenir, però, del que no podem dubtar, és de l'encert del conjunt. En la fórmula hi ha hidrats de carboni, fibra i proteïna vegetal, els components principals d'una alimentació equilibrada. Els que ja som grans, recordem que durant la nostra infantesa només hi havia dos tipus de pa: el *negre*, del racionament, que ara ben fet s'anomena integral, i el *blanc*, el més desitjat, que només es podia aconseguir a través de l'estraperlo. Però, ara la cosa ha canviat i a les botigues hi trobem diferents tipus pel que fa a la composició i l'elaboració. Recordo un tipus de pa anomenat de cinc cereals. El vaig menjar una vegada i en tinc un bon record del gust. El dia que tingui temps i humor, me'n faré un a l'estil del profeta.

Pensant en aquesta mena de pase m'ha acudit que pot ser una paràbola de la realitat diversa de l'Església. Escric el dia de Sant Bru. Els cartoixans són una de les meves referències personals més preuades. La cartoixa de Miraflores era per al meu pare un lloc que avui anomenarien de retir. Jo vaig ser molt ben rebut a la Gran Cartoixa a prop de Voiron i tinc molt bon record del Gmà. Juan i de Dom Lluís, monjo actual de la de Tiana, crec. Un cosí meu hi va ser molt ben acollit, espiritualment, i va ser el seu lloc de refugi i felicitat i, quan va morir, les seves restes van reposar al cementiri de la de Burgos. La cartoixa ho es visita, és la millor manera d'expressar la seva realitat. Jo vaig tenir el privilegi d'entrar a la dels Alps i sempre estic molt agraït a Déu i als cartoixans. Qui em coneix, sap la simpatia que tinc pels franciscans. Aquests dies tinc enyorança perquè ja fa gairebé un any que no disfruto de la seva acollida a Terra Santa i compto els dies que falten per tornar-los a trobar. A Taizé em trobo com peix a l'aigua. En la tradició familiar materna hi ha entranyablement ancorada la devoció carmelitana, i no en sóc aliè. I si pot semblar que em sento allunyat d'espiritualitats com la dels Legionaris, he de recordar la meua trobada fraternal i simpàtica amb «consagrades» pels camins de Getsemaní i la caseta de Maria a Natxaret. No continuo perquè el relat de les meves experiències satisfactòries seria més llarg que una guia de telèfons.

Ho repeteixo: el pa complex d'Ezequiel o el nostre dels cinc cereals és una bona paràbola de la Santa Mare Església. A uns, quan el masteguem, ens sembla que domina el gust d'un gra, d'altres creuen que domina el gust d'un altre. Però, ningú no dubta que aquest pa és molt més gustós que el que s'anuncia sense sal, sense colesterol, sense sucre, sense res. Aquest és un pa avorrit. I avorrida seria l'Església si només tingués una espiritualitat sense cap matís que distingís uns sants dels altres. O unes místiques de les altres. Perquè no cal que una via d'escalada al Cel sigui oberta per algú a qui després el condecorin amb el títol de sant. Estic segur que a la ment de Déu hi ha molts sants, santíssims, però que romanen *in pectore*. Parlo per mi, en la meua vida espiritual estic més en deute amb l'escoltisme que amb altres corrents que em van pretendre inculcar alguns ambients clericals. I, al seu fundador, Baden Powell o als inspiradors de la seva mística, J. Sevin, G. de Larigaudie, ningú no els ha condecorat amb insígnies de rang alt.

Finestra a la vida

Victòria Molins. s.a.j.

Esperar... i esperança

Parada d'un autobús. No és «hora punta», pel que fa a l'horari del autobús, però per a mi és «hora límit». El cansament acumulat durant el dia fa que tingui ganes d'arribar a casa. Fa més de vint minuts que no passa el número que esperem una bona colla de gent. La impaciència es dibuixa als rostres de la gent. Fins i tot, n'hi ha que han passat ja a les paraules: «I després diuen que hem de fer servir el transport públic!...»

En aquell moment arriba un autobús. Va tan carregat que el xofer no s'atura. Les protestes s'eleva a un culpable invisible.

Al meu costat hi ha un noi amb síndrome de Down. Quan l'autobús marxa hi ha un rebombori general. Tothom protesta. El noi amb un somriure que fa dels seus ulls dues ratlles, aixeca les mans d'una manera molt significativa i diu: «No passa res, home! Ja en vindrà un altre!»

Em vaig quedar pensant en la paraula *espera*, les nostres presses, la relativitat del temps, el seny dels qui pensem que no tenen... I del verb *esperar* vaig passar al substantiu. Potser saber esperar està relacionat amb la virtut de l'esperança; sobretot si es tracta d'esperar en les persones.

Avui, quan escric aquestes ratlles, la vida m'ha donat una resposta. Estàvem als esmorzars dels diumenges, amb Sor Genoveva. La veritat és que teníem un dia una mica fort. Hi ha havia dues o tres persones en condicions molt deplorables i les conseqüències de la droga i el carrer feien difícil la conversa. Penso que en els

nostres cors la paraula *esperança* estava una mica desdibuixada. La temptació de dir: «No hi ha res a fer» començava a fer estada en nosaltres.

De cop i volta va aparèixer un noi que feia temps que no vèiem. El seu rostre és ben conegut perquè surt a la coberta del llibre *Los desayunos con Sor Genoveva*. Aleshores estava fet pols. La droga el dominava i va caure molt malalt. El seu aspecte havia canviat d'una manera increïble. Gairebé no el podia reconèixer...

Ens va explicar amb una espurna d'alegria als ulls que donava goig: «Estava tirat a Can Tunis sense poder sortir-me'n. Una nit van arribar uns nois de Reto i em van dir si volia anar amb ells. Els vaig dir que sí, però que amb el *mono* que tenia m'era impossible. Em vaig fer l'últim "homenatge", i els vaig seguir. Em van portar a l'Hospital de Mar on vaig estar a punt de morir. Però el Senyor no va voler que fos la meua hora i no em va deixar morir. A Reto he conegut el que és l'amor de Déu i Ell m'ha salvat. Ara tinc un motiu per continuar vivint: sé que Déu m'estima. Demà començo a treballar a Mansol.»

Toni, el nostre amic, és un altre home, fins i tot físicament.

La paraula *esperança* ha ressonat en el meu interior d'una manera meravellosa. El substantiu, la virtut, i... el verb: *esperar*. Hauré de continuar esperant miracles com el de Toni? Jo crec que sí. Jesús continua dient: «Aixeca't»...

Zoom

Eduard Brufau

L'assassinat d'Anna Politkovskaya, periodista russa molt crítica amb el govern de Vladimir Putin i sobretot amb la guerra de Txetxènia, ha posat de manifest la greu situació de Rússia pel que fa a drets humans i llibertat d'expressió. Tot i que el tarannà poc democràtic del govern rus no és pas cap novetat —des del 1991 hi han mort o desaparegut més de 300 periodistes!— aquest darrer assassinat ha tingut un gran ressò internacional. Fins i tot la societat europea s'ha mostrat commoguda per aquest crim de qui en definitiva és el seu gran veí oriental.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Competitivitat i Estat del Benestar

«**C**ompetitivitat i Estat del Benestar, els reptes de futur de Catalunya», va ser el títol de la conferència que Antoni Castells, conseller d'Economia i Finances de la Generalitat, va fer al Fòrum Social Pere Tarrés que es va celebrar el 29 de setembre i al qual vaig assistir amb interès. El discurs, tot i no eludir un caire electoral que sobrava, va ser brillant i va reflectir la categoria universitària del seu autor. Castells veu la competitivitat i l'Estat del Benestar com dues realitats compatibles. Després d'escoltar-lo amb atenció, tot i l'enaltiment de la llibertat, vaig observar una manca d'encaix, només perceptible a nivell profund.

La majoria estarà d'acord que vol gaudir d'un bon servei de sanitat, d'educació i de pensions. El problema de fons és com se solucionen aquests serveis i quin és el paper de l'Estat en la seva provisió. Castells va considerar que s'han d'impulsar quatre tipus de reformes: reformes per aconseguir un sistema de serveis públics universals de qualitat; reformes per comprendre que les polítiques socials són una inversió productiva; reformes que no anul·len la llibertat individual ni la iniciativa privada perquè «part de les polítiques de l'Estat del Benestar han contribuït a adormir la iniciativa individual»; i reformes pensades en un horitzó europeu.

Crec que l'Estat té un paper molt important i insubstituïble a l'hora de marcar les regles de joc i d'arbitrar la realitat sociopolítica i econòmica de manera que es respectin de manera escrupolosa i que mai no es perjudiqui els col·lectius més febles i necessitats ni es beneficiï els poderosos. Una altra cosa és que s'hagi de convertir en la principal prestadora de serveis, en detriment de la iniciativa privada d'interès social. La competitivitat es basa en el risc, en l'afany de millora i en la fragilitat del resultat. Té els seus riscos, però com en un bon partit de futbol els jugadors han de respectar el reglament. No val la victòria a qualsevol preu. L'àrbitre s'encarrega de supeditar l'afany individual al respecte de les normes. L'Estat, quan es converteix en empresari, actua, fora de casos excepcionals, com a jutge i part. És dramàtic sentir com es criminalitza la iniciativa privada. En la mateixa sessió d'aquest Fòrum Social, una senyora va llançar un missatge angoixat sobre les dificultats que tenen tres col·legis concertats en barris marginals d'una ciutat metropolitana de Barcelona. Es promet gratuïtat en els textos legals i els concerts educatius són totalment insuficients, per tant aboquen aquests centres a l'extinció. Les empreses han de complir totes les regles i normes. N'hi ha prou amb un sol incompliment perquè tinguin molts problemes, però tots sabem que els organismes públics són els primers que no en fan cas amb total impunitat. L'àrbitre no veu mai el penal a l'àrea del seu color. L'afany de l'Estat per controlar-ho tot segons els seus interessos i no segons el servei de la gent té preus molt alts, que neguen la competitivitat. Els serveis acostumen a ser més deficients i cars, la multiplicació innecessària del funcionariat afavoreix la recerca de la seguretat per sobre del risc, consumeix importants partides del pressupost, anul·la i arracona la iniciativa individual i grupal, s'orienta a opcions d'ideologia partidista, relativitza la justícia en benefici del poder i del control, es torna proteccionista (especialment amb les empreses amigues i afins als interessos de partit)... En el fons, es vol reduir a la insignificança la competència privada perquè aquestes entitats posen de manifest que les coses es poden fer millor i d'una manera més econòmica. Però, hi ha dues coses més greus: oblidar que els diners públics pertanyen als ciutadans i que, per tant, no són propietat dels polítics, i afavorir que la majoria dels joves catalans prefereixin ser funcionaris que empresaris, tal com diu un estudi recent.

Vols reconèixer la teua fertilitat?

Vols

aprendre a regular-la d'una manera natural,
sense fàrmacs, ni mitjans quirúrgics ni mecànics?

Trucan's, podem ajudar-te!

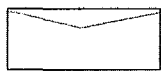
PLANIFICACIÓ FAMILIAR NATURAL

RENAFER

Tel. 93 280 56 83 (secretaria RENAFER)
e-mail RENAFER: fertilidad@renafes.org
web RENAFER: www.renafes.org
Tel. 93 418 24 00 (Policlínica Tibidabo)

CARTES DEL LECTOR

□ Mn. Jordi Carrera, una palanca en el Cel

Començaré per dir que m'ha costat molt enviar aquesta carta per les possibles interpretacions que se li puguin fer, enterament lliures, no cal dir-ho, si bé confio que seran respectuoses.

Al final, he fet cas de la meua consciència, que em diu que ho he de fer sense cap mena de temor. Em vull referir a Mn. Jordi Carrera, que ens va deixar el 16 de maig passat, un sacerdot exemplar i coherent i al qual vaig conèixer, tractar i sobretot admirar perquè era, com ha escrit el periodista Joan Carrera i Pera, «un home que transparentava Déu en la seva vida».

Parlo d'un fet succeït ja fa una cinquantena d'anys. Jo era molt jove i encara no estava casat. Un cunyat meu, marit de la meua germana gran, es posà greument malalt i li diagnosticaren un càncer a la mandíbula inferior. El van operar a la clínica del Doctor Bofill de Girona.

Després d'intervenir-lo, l'equip mèdic va cridar la família. Jo hi era en representació de la meua germana, a més d'un germà i un cunyat del malalt, veïns tots dos de Pals, d'on era originari el meu familiar. Els doctors ens exposaren la crua realitat del cas i ens van dir que no li donaven més que tres setmanes de vida. No cal dir la galleda d'aigua freda que ens va caure a sobre.

Una vegada de nou a l'Escala, i al cap de dos o tres dies, i sense dir-ho a ningú, me'n vaig anar a trobar Mn. Jordi Carrera a Banyoles i li vaig exposar el cas. Li vaig demanar amb gran insistència que pregués pel meu cunyat, si bé ho posava tot en mans de Déu. Òbviament em va prometre, tots dos agenollats davant del sagrari, que ho faria. Recordo molt bé que dos dies més tard li vaig telefonar per recordar-li la seva promesa. Em va confirmar que seria constant en la pregària. I aquí acabo.

Només puc dir que el meu cunyat va viure cinquanta anys més, portant una vida normal i treballant a ple rendiment fins a la seva jubilació.

Com deia al principi, qui em llegeixi que hi doni la interpretació que vulgui. És ben lliure. Jo em sé la meua.

Només diré que des del dia de la seva partença, encomano a Mn. Jordi les intencions, particulars i alienes, que em preocupen més perquè estic segur que és un sant, tot i no estar canonitzat.

RICARD GUANTER FLAQUÉ
L'Escala

□ Joves

El problema de la joventut és molt seriós. Són els homes i les dones que formaran la societat del futur; i les notícies d'estadístiques i estudis sociològics no són gens esperançadores: manca de disciplina, assetjament a professors, assetjament entre alumnes... viure el moment, el botellón i, al final, la droga.

Gràcies a Déu, no són tots. També hi ha un estudi sociològic sobre els joves més feliços i resulta que, amb gran diferència, són els disciplinats i estudiosos, els que viuen en famílies estructurades, etc.

S'haurien de posar tota la constància a treballar les famílies, que siguin fortes i puguin ser el referent dels seus fills.

M. TERESA DELÁS
Barcelona

□ La memòria històrica oblidada

Se'ns obliden les coses; la naturalesa humana és així. Per sort, no a tothom se li oblidava el mateix i ens anem recordant les coses els uns als altres.

Pel que fa al finançament de l'Església catòlica, voldria recordar a qui ho hagi oblidat, o no ho hagi sabut mai, perquè l'Estat paga a l'Església catòlica, una quantitat determinada de diners. La raó és un fet històric repetit en dues ocasions, quan l'Estat espanyol es va apropiat de tots els béns de l'Església i es va comprometre a pagar a perpetuïtat un estipendi.

No és perquè als polítics que gover-

nen els agradi més o menys, o per amistat, o per caritat. No! És el pagament d'un deute dels ministres d'Hisenda senyors Madoz i Mendizábal, que van ordenar la incautació i expropiació de tot, terres i cases, procedents de donacions legítimes de particulars. Per aquests fets històrics, l'Estat paga. I per què paga a l'Església catòlica i no a altres religions? Doncs perquè ha pres i expropiat els béns a l'Església catòlica. Si hi ha altres religions o ONG que els hagi passat alguna cosa semblant, que protestin.

M. DOLORS PUIG i USTRELL
Terrassa

□ Fills d'un mateix pare

Així ho afirmem. Potser seria necessari que incrementéssim la nostra actuació perquè aquesta afirmació no acabi en paraules senzilles.

Som una família grandiosa, sense fronteres. Quan, per exemple, els més necessitats o els que pateixen més s'ofeguen, tenen gana..., no el podem considerar com una informació distanciada a milers de quilòmetres, sense transcendència.

Quan una malaltia, una ferida, s'interposa en la nostra vida, tot el cos pateix. És una comparació que ajuda a donar importància a la conveniència de la caritat cristiana. Quan hi ha un patiment, tota l'Església és el «pacient» i Jesús vol que ens lliurem totalment.

Ni la roba de marca ni de moda, el tot terreny, el creuer de plaer, les vacances, els aparells sofisticats, els esports milionaris —per molts «senyals de la creu» que facin—, els àpats pagats a preu d'or, ni... res no té el més mínim valor davant del sofriment del germà, tan rellatat pel Pare de tots.

Tots ho estem; tota l'Església és la que està compromesa amb el més necessitat. És una iniquitat que per ser solidaris haguem de fer servir l'enganyifa ridícula de sortejar un cotxe o, senzillament, un pernil de pota negra.

GENÍS DE TERA i TEIXIDOR
Badalona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Dogma de fe?

—Discutia fa pocs dies amb un conegut sobre aparicions marianes. Jo penso que les revelacions de Lourdes i Fàtima són dogma de fe, però això el meu amic no ho acceptava. Qui té raó? No hem de creure allò que ens proposa l'Església? Si no són dogmes de fe, no hi hem de creure, em deia...

—Crec que tots dos estan una mica confosos. Anem a pams. Molta gent s'equivoca quan pensa que només són objecte de la nostra fe els dogmes estrictament definits. Un dogma o definició dogmàtica és una veritat de fe que, per circumstàncies determinades, l'Església ha cregut convenient definir o ressaltar la seva necessitat per participar de la fe de l'Església. Normalment, això ha passat com a conseqüència d'algunes negacions o desviacions pel que fa a aquesta veritat de fe. Són les heretgies. Si l'heretgia no hagués existit, aquella veritat de fe no hauria estat mai objecte de definició i hauria estat creguda pacíficament per la majoria dels creients. Això ens fa veure que un dogma o veritat definida solemnement no és necessàriament més important que altres veritats que mai no han estat en dubte. Òbviament, quan una veritat ha estat solemnement definida, la seva negació constitueix una postura herètica. Mentre no s'ha donat la definició, això no passa. Pensem, per exemple, en el dogma de la Immaculada Concepció. Abans de la definició hi havia diferents opinions; després de la definició només hi ha l'assentiment de la fe.

Aclarit això, anem al tema de revelacions especials. Aquestes no són mai objecte de fe. Que l'Església reconegui com a autèntiques determinades revelacions sobrenaturals (com Lourdes o Fàtima) suposa que és molt raonable prestar-los atenció, però no suposa mai el deure d'acceptar-les. El contingut de la Revelació queda conclòs amb el testimoni dels apòstols. De fet, les manifestacions marianes a les quals vostè al·ludeix, si s'analitzen a fons, no contenen cap revelació o doctrina nova. Són una crida a la fe, a la conversió, a l'autenticitat en la vida cristiana continguda en els evangelis i la resta del Nou Testament. No són, doncs, cap dogma de fe, però tampoc no seria raonable fer cas omís d'unes manifestacions que l'Església considera autèntiques. L'Esperit Sant continua bufant i inspirant per molts camins i no ens hem de tancar a les diverses possibilitats. Cal examinar-ho tot i retenir el que és bo i convenient i, en aquest discerniment, hi té una competència exclusiva el Magisteri viu de l'Església. Sintonitzant amb el Papa i el conjunt dels bisbes que formen el col·legi apostòlic, no s'equivocaran mai en la doctrina de la fe.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com www.balmesiana.org apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

□ Sacerdots

Quan llegeixo les puntualitzacions que en aquestes darreres setmanes s'han fet sobre els sacerdots a l'espai *El Consultori*, m'han vingut a la memòria aquests consells o reflexions que copio a continuació i que figuren al dors d'una estampa, record del XXV aniversari de l'ordenació d'un sacerdot (any 1959), com a homenatge a tots els sacerdots. A tots.

- Viure enmig del món, però sense ser-ne.
- Participar de tots els sofriments.
- Ser el confident de tots els secrets.
- Guarir tota mena de ferides.
- Anar dels homes a Déu per ofrenar-li els seus treballs i les seves pregàries.
- Tornar de Déu als homes tot portant-los el perdó i

l'esperança.

- Tenir un cor ardent de caritat.
- Un cor ferm amb el bronze enmig del vici.
- Ensenyar i perdonar, conhortar i guarir, beneir sempre...
- Quina vida, Déu meu! I aquesta és la teua vida, oh, sacerdot de Jesucrist!

(Lacordaire)

Jo crec que l'ideal de tot sacerdot és aquest, però, de totes maneres, estic una mica d'acord amb certes observacions, perquè, per a molts, la dinàmica del temps actual no les permet, de bon tros, arribar a tant... Com si diguéssim que el bosc els impedeix veure els arbres... I el «bosc-Poble de Déu», tot i sentint-nos molt poble, el formem persones individuals.

MARIA VIDAL
Barcelona

Parlar de Déu i amb Déu

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

El «tema» de Déu

El bisbe d'una diòcesi holandesa explicava, fa anys, la conversa que havia tingut amb el papa Joan Pau II durant la preparació de la visita pastoral del Papa al seu país: «Sobre quin tema convé insistir?», preguntà el Papa. I el bisbe, dramàticament, li respongué: «Parli'ns de Déu! Cada vegada se'n parla menys.»

Aquest diàleg em ve a la memòria sovint en els nostres dies, quan d'una manera o d'una altra, en diversos mitjans, es planteja el tema de les religions, sovint presentat com un problema, o situat en l'esfera de les realitats culturals sense distincions, o —més directament— com la causa de les guerres i la discòrdia entre els homes i els pobles. En aquestes ocasions difícilment s'arriba a parlar de Déu; hom diria que s'esquiva el tractament; però, en realitat, és aquesta la qüestió fonamental. En una entrevista recent amb el pare Francesco Lombardi, responsable de comunicació al Vaticà, el diàleg acabava amb aquestes frases: «Be-

net XVI parla sovint del lloc que ocupa Déu a les nostres vides i de quin déu és el que seguim. Els cristians seguim i anunciem un Déu que ens ha estimat i que ens estima fins al final.» A la pregunta del periodista: «Els cristians són els millors?», el pare Lombardi continua dient: «Els cristians som cristians. El important i preocupant és quina és la visió bona de Déu, i quina és la nostra visió de Déu.»

Parlar de Déu

Sens dubte que l'Església pot parlar, i en alguns casos té el deure de parlar, de moltes coses que no semblen directament parlar de Déu. Pot parlar de la pau, de les eleccions, de la justícia social, del benestar i de l'austeritat, etc. El mestratge de l'Església, però, no és —per dir-ho així— de collita pròpia. És un mestratge que s'inspira i està il·luminat per la Paraula de Déu. Això cal que sigui sempre ben evident si vol mantenir la seva especificitat, altrament es pot confondre amb un discurs ètic, o fins i tot polític en el

sentit partidista de la paraula.

Evidentment, també és necessari tenir en compte el precepte del Decàleg: «No prendràs el nom de Déu en va!» Fàcilment això succeeix quan es fa referència a Déu precisament en coses que Déu no vol. En un altre nivell, es pot parlar de no prendre l'Església en va quan la referència que s'hi fa és purament d'intencionalitat política, d'aprofitar-se de la seva imatge, sense que això suposi cap compromís real d'atenció al seu mestratge.

Parlar amb Déu

El lloc per excel·lència en el qual l'Església parla de Déu, i parla amb Déu, és la litúrgia de l'Església. Sant Agustí ho deia amb la frase cèlebre: «Déu ens parla en les lectures, nosaltres parlem amb Déu en les oracions.» La litúrgia és el lloc de la trobada inefable entre Déu i l'home en l'Església. Per això parlar de la litúrgia i celebrar-la és impossible sense entrar en el «misteri».

«Et dirigeixo a tu, Església que vius a Europa, una invitació urgent: sigues una Església que prega, lloa Déu, en reconeix la supremacia absoluta, l'exalta amb fe joiosa. Redescobreix el sentit del misteri: viu-lo amb humil gratitud: dona'n testimoni amb alegria sincera i contagiosa. Celebra la salvació de Crist: acull-la com a do que et converteix en sagrament seu i fes de la teva vida un veritable culte espiritual agradable a Déu.» Aquesta és la invitació de Joan Pau II en l'exhortació *Ecclesia in Europa*, n. 69.

El repte bàsic dels qui celebrem la litúrgia de l'Església és fer-nos una transparència de la presència activa de Crist, el Fill de Déu fet home, mort i ressuscitat. En el moment que la nostra preocupació fos la cerimònia per si mateixa, o el pur sentiment estètic, estariem desplaçant el protagonista —Déu— de la nostra atenció. No hi ha litúrgia cristiana autèntica si no hi ha autèntic sentit d'adoració de Déu. Parlar de Déu i parlar amb Déu.

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- ☐ Van viure al segle III
- ☐ Pagans convertits al cristianisme
- ☐ Van convertir centenars de romans a la fe de Crist
- ☐ Martiritzats cap a l'any 283 per l'emperador Numerià

Crisant era un jove pagà de classe benestant que es va traslladar a Roma per estudiar filosofia. Durant la seva estada a la ciutat eterna el noi va conèixer alguns membres de la comunitat cristiana, especialment el prevere Carpòfor, que el va instruir en la doctrina i va aconseguir que rebés el baptisme. La notícia de la conversió va arribar a coneixement del pare del sant, que va intentar de totes totes que el fill renunciés al cristianisme.

El pare es va posar en contacte amb la jove Daria, una vestal —una mena de sacerdotessa romana—, perquè fes desistir Crisant de la seva nova fe, però el resultat va ser que ella també es va convertir al cristianisme i més tard, a més, els dos joves es van casar. A partir d'aquest moment, segons la tradició, la parella

Sant Crisant i Santa Daria

aconsegueix un autèntic seguit de conversions espectaculars entre els romans. Així, quan van ser duts davant del tribú Claudi per ser jutjats, aquest va acabar abraçant la fe de Crist, i el mateix va passar amb la seva dona, els fills, altres parents, amics i fins i tot la guarnició al complet de setanta soldats que custodiava els dos sants.

Davant d'aquest fenomen les autoritats romanes van decidir prendre mesures dràstiques, que es van traduir en l'execució de tots els convertits. Pel que fa a Crisant i Daria, van ser interrogats i torturats per tal que abjuresin de la seva fe. En no voler-hi renunciar se'ls va condemnar a mort. Van ser conduïts als afores de Roma, i al costat mateix de la Via Salària van ser llançats a una fossa i enterrats vius.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial 2)

Temps durant l'any
(Salteri: setmana 1)

OCTUBRE

22. Diumenge

XXIX de durant l'any, Verd. Lectures: Isaïes 53,10-11 / Salm 32 / Hebreus 4,14-16 / Marc 10,35-45

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Marc, b. i mr.; Santes, Maria Salomé; Nunila i Alòdia, vg. i mr.

23. Dilluns

Fèria, Verd. Lectures: Efesis 2,1-10 / Salm 99 / Lluc 12,13-21. Si es vol: *Sant Joan de Capistrano* (MLI), *Blanc*. URGELL: Dedicació de la Catedral (catedral, S / diòcesis, F), *Blanc*.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Servamd i Germà, mr.; Santes, oda, vg.

24. Dimarts

Sant Antoni M. Claret (MO), *Blanc*. Lectures: Efesis 2,12-22 / Salm 84 / Lluc 12,35-38

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Martirià, mr.

Festa Major: Banyoles i Colldejou.

25. Dimecres

Fèria, Verd. Lectures: Efesis 3,2-12 / Isaïes 12,2-6 / Lluc 12,39-48, VIC i TARRAGONA: *Sant Bernat Calbó* (MO), *Blanc*. GIRONA: *La Mare de Déu del Collell* (MO), *Blanc*.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Crisant i Daria, mr.; Crispí i Crispinià, mr.

26. Dijous

Fèria, Verd. Lectures: Efesis 3,14-21 / Salm 32 / Lluc 12,49-53. VIC CIUTAT: *Sant Llucià i Sant Marcià* (MLI), *Vermell*.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Rústic, b.; Viril, ab.; Evarist, p. i mr.

Festa Major: a Bellvís.

27. Divendres

Fèria, Verd. Lectures: Efesis 4,1-6 / Salm 23 / Lluc 12,54-59

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Florenci, mr.; Gaudiós, b.

28. Dissabte

Sant Simó i Sant Judes (F), *Vermell*. Lectures: Efesis 2,19-22 / Salm 18 / Lluc 6,12-19

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Silvi, erm.; Santes, Ciril·la, vg. i mr.

Lectures bíbliques

Diumenge XXIX de durant l'any

Lectura primera

Is 53,10-11

Lectura segona

He 4,14-16

*Quan haurà donat la vida per expiar les culpes,
veurà una descendència*

*Acostem-nos confiadament
al tron de la gràcia de Déu*

Lectura del llibre d'Isaïes:

El Senyor volgué que el sofriment trituré el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

Salm responsorial

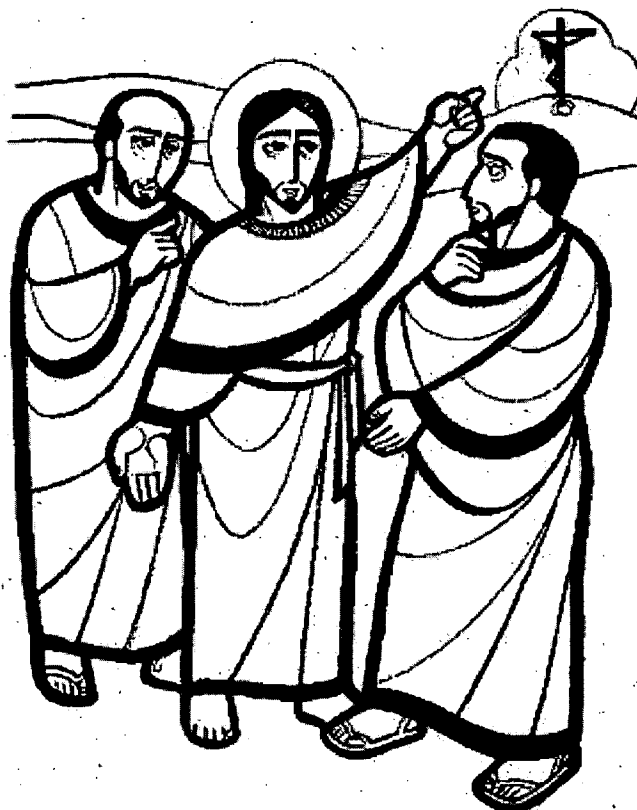
32

La paraula del Senyor és sincera,
es manté fidel en tot el que fa;
estima el dret i la justícia,
la terra és plena del seu amor.

*R. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.*

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té;
els allibera de la mort,
i els retorna en temps de fam. *R.*

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix.
Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós. *R.*

Lectura de la carta als cristians hebreus:

Germans, mantingueu ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

Al·leluia

Mc 10,45

*El Fill de l'home ha vingut a servir,
i a donar la seva vida com a preu de rescat
per tots els homes.*

Evangelí

Mc 10,35-45

*El Fill de l'home ha vingut a donar la seva vida
com a preu de rescat per tots els homes*

Lectura de l'evangelí segons sant Marc:

En aquell temps [Jaume i Joan, els dos fills del Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedís un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?»

Els li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure, l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. Podeu veure el calze que jo veuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Els li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo veuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.» Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: [Jesús cridà els seus deixebles i els digué:]

«Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

Barcelona

diòcesis

L'escola Labouré defensa el seu pati

■ L'Ajuntament aprova l'expropiació de l'església de la Misericòrdia i del pati dels tarongers

BARCELONA.— El divendres 6 d'octubre hi havia convocada una manifestació molt especial a la plaça de Sant Jaume. Per unes hores, els infants de l'escola Labouré, del barri del Raval, van abandonar les aules i es van plantar davant de les portes de l'Ajuntament de Barcelona per reclamar el que consideren que és seu. «Jordi Hereu, el pati no és teu», cridaven, mentre a dins del consistori s'aprovava l'expropiació de l'església i del pati propietat de la Fundació Casa de Misericòrdia i que l'escola Labouré fa servir per a les seves activitats.

Els veïns i els turistes que en aquells moments passaven per la plaça de Sant Jaume miraven encuriosits la manifestació. Hi havia nens i nenes que portaven pancartes, mestres que cridaven consignes a favor de l'escola, pares i mares que donaven suport logístic a la manifestació i filles de la Caritat, institut titular de l'escola, que xiulet en mà controlaven la situació.

Tots els mitjans eren pocs per assolir el propòsit que els havia portat fins allí: fer sentir la seva veu davant del projecte de l'Ajuntament de Barcelona d'expropiar una part del recinte de la casa de Misericòrdia. Més en concret, l'expropiació afectarà l'església de la Misericòrdia, amb l'objectiu d'ampliar la seu de la Fundació Cidob (Centre d'Investigació de Relacions Internacionals i Desenvolupament), organisme que presideix Narcís Serra, així com el pati dels tarongers que l'escola Labouré fa servir i que l'Ajuntament vol recuperar per a ús públic.

«És un espai que utilitzem des de fa 400 anys, i ara ens el volen treure», lamenta Eva Moya, directora general de la Fundació Escola Vicenciana de les Filles de la Caritat, titular de l'escola. De fet, l'origen de la Casa de Misericòrdia es remunta a l'any 1581, quan el seu fundador, el sacerdot i catedràtic de la Universitat de Barcelona, Diego Pérez de Valdivia, consternat pel gran nombre de persones pobres que hi havia als carrers de la ciutat sense sostre on allotjar-se, va obtenir l'ajut del Consell de Cent per fundar un asil a la Casa dels Àngels. Aquest asil adoptaria poc després el nom d'Hospital de Nostra Senyora de Misericòrdia. L'any 1684 es va singularitzar l'activitat d'aquesta institució després que el Consell de Cent acordés que la seva dedicació es concretés en l'acolliment de «donzelles necessitades d'empar».

Aquesta ha estat l'obra social que d'aleshores ençà ha centrat l'activitat de la Casa de Misericòrdia; fent palesa durant més de 400 anys de treball la seva voluntat de servei i de solidaritat amb les persones necessitades.

Avui dia la Fundació Casa de Misericòrdia continua amb la seva obra benèfica i assistencial. Una part del recinte ha estat cedida a les Filles de la Caritat, titulars de l'escola Labouré, i al mateix complex hi ha una residència que actualment acull 35 nenes (de 4 a 16 anys) procedents de famí-

Els infants es van manifestar davant de l'Ajuntament.

lies desestructurades, en situacions econòmiques greus o amb d'altres problemàtiques socials. La Fundació Casa de Misericòrdia els proporciona la permanència a les seves dependències en règim obert, en finançar l'alimentació i altres despeses, així com els estudis de Primària i de Secundària, amb l'objectiu d'aconseguir una formació integral i un desenvolupament harmònic de la seva personalitat.

Enreixar tot el recinte

«Tan bon punt es faci efectiva l'expropiació haurem de començar a enreixar tot el recinte», afirma M. Àngels Berenguer, directora de l'escola Labouré. I certament és així, perquè amb l'expropiació passarà a ser públic un pati que acull activitats curriculars de l'escola i des del qual s'accedeix a les aules d'infantil i a la residència de nenes. També és el seu lloc de pas per accedir al menjador.

«Si ho fan públic i pot entrar-hi qualsevol, ens podem trobar amb molts problemes», afegeix Eva Moya, «caldrà enreixar-ho tot i seria més una presó que una escola». Però a la directora general de la Fundació Escola Vicenciana, la solució que demanen a l'Ajuntament és clara: que encara que es dugui a terme l'expropiació, les úniques que puguin fer servir el pati siguin les entitats que es troben a dins del recinte. «Si no és així, l'Ajuntament es farà responsable si li passa res a un nen?», planteja Eva Moya.

De la seva banda, l'Ajuntament de

El pati és propietat de la Fundació Casa de Misericòrdia.

Nota de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

Davant del projecte d'expropiació per part de l'Ajuntament de Barcelona d'una part del recinte de la Casa de Misericòrdia, volem expressar:

1. Que aquests plans d'expropiació posen en greu perill la continuïtat de l'escola Labouré i d'altres serveis socials del recinte.
2. Que l'escola Labouré és una escola concertada, confiada a les Filles de la Caritat, que escolaritza alumnes immigrants en gairebé un 75% i que fa una tasca social de primer ordre i àmpliament reconeguda al barri del Raval de Barcelona.
3. Que és del tot inacceptable que l'Ajuntament de Barcelona pugui aprovar l'esmentada expropiació sense oferir les degudes garanties de continuïtat a l'escola i als altres serveis socials annexos.

Barcelona ha fet pública una nota en què recorda que l'escola Labouré-Misericòrdia ja disposa d'un pati que els estudiants utilitzen per a l'esbarjo i les seves activitats educatives. «En cap cas, doncs, l'establert en el planejament proposat no deixa aquest centre educatiu sense pati, acomplint-se la normativa sectorial d'ensenyament», afirma la nota.

Per a les representants de l'escola, això no està tan clar. «L'escola, certament, té una pista de bàsquet darrere», afirma Eva Moya, «però ens la podrien treure en qualsevol moment perquè en un tant per cent també és propietat de l'Ajuntament». «L'escola, per tant, no té pati propi», afegeix.

L'església de la Misericòrdia

Per raons econòmiques, la Fundació Casa de Misericòrdia va vendre fa anys part del seu recinte per tal de construir-hi la seu de la Fundació Cidob, al carrer d'Elisabets, que ara es veuria ampliada amb l'expropiació de l'església de la Misericòrdia. És per això que, en el fons, hi ha persones com el president de la Fundació Casa de Misericòrdia, Abel del Ruste, que darrere d'aquesta operació veuen «interessos personals».

Segons Del Ruste, en repetides ocasions havien demanat a l'Ajuntament de Barcelona que descatalogués l'església per tal d'ampliar la cobertura social de la Fundació i aprofitar l'espai per acollir infants mentre els pares treballen o per destinar-lo a projectes de formació professional. Segons els interessats, l'Ajuntament havia denegat la petició al·legant que l'església de la Misericòrdia estava catalogada com a bé d'interès arquitectònic, mentre que, al maig, sí que va descatalogar-la per fer possible l'ampliació del Cidob. Amb un 74% d'alumnes immigrants, procedents de 21 nacionalitats, l'escola Labouré està reconeguda pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya pels seus projectes d'atenció a la diversitat, d'innovació educativa, i per la seva tasca social: «Curiosament, tenim un ajuntament que passa per damunt de dues obres socials en virtut dels seus interessos», afirma la directora de l'escola, que, per tant, no veu cap mena de coherència entre una cosa i l'altra.

Damunt de la taula, doncs, encara hi ha molts interrogants, però el que està clar és que la comunitat educativa de l'escola Labouré així com la Fundació Casa de la Misericòrdia no es pensen quedar de braços plegats. Per això, s'han reunit amb la Síndica de Greuges de Barcelona, que mirarà de fer de mediatra entre totes dues parts. Tot plegat amb l'objectiu d'evitar que es faci realitat una de les pors que sent actualment M. Àngels Berenguer: «Posem en un interrogant la nostra continuïtat perquè ens trobem en un espai que ara interessa molt.»

Carme Munté

Barcelona

La llibertat i la cultura, a debat

■ La jornada, organitzada pels Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació, va comptar amb la participació de Mons. José M. Setién

BARCELONA.— Continuant la tasca d'aprofundir en el tractament de la llibertat relacionada amb diversos àmbits de l'existència humana, els Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació van convocar una jornada sobre *La llibertat de la cultura i la cultura de la llibertat*. Va ser el dissabte 7 d'octubre al Seminari Conciliar de Barcelona. Com a ponent convidat d' excepció, el bisbe emèrit de Sant Sebastià, el qual va afirmar que «sense llibertat cultural no es pot concebre una convivència social digna de la persona».

A l voltant de quaranta persones es van donar cita el matí del 7 d'octubre en una de les sales del Seminari Conciliar de la Ciutat Comtal per sentir, analitzar i debatre les reflexions d'experts sobre la llibertat i la cultura. Aquesta jornada, organitzada pels Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació de la Federació de Cristians de Catalunya, s'emmarca en un cicle que va començar l'any passat i que es materialitza en unes jornades cada trimestre. Primer es va tractar en profunditat, el desembre del 2005, la relació entre llibertat i política; el març d'enguany, es va plantejar la llibertat religiosa i en aquest mes d'octubre es va parlar de *La llibertat de la cultura i la cultura de la llibertat*.

Per a aquesta ocasió es va comptar amb les ponències del bisbe emèrit de Sant Sebastià, Mons. José M. Setién, i del professor de Filosofia de la Universitat de

Barcelona Dr. Josep M. Esquirol. La jornada va acabar amb una taula rodona on van participar els professors de la Universitat Autònoma de Barcelona Dr. Joan L. Pérez Francesch i Dr. Àlex Seglers, la presidenta de la Fundació Bayt-Al-Thaqafa, la Gna. Teresa Losada, i la sociòloga Dra. Rocio Elvira Quesada.

En la seva esperada intervenció, Mons. Setién va presentar, segons informa l'agència de notícies Flama, el concepte de cultura que es desprèn del Concili Vaticà II: «La cultura és una realitat que, ja sigui social o col·lectiva, perfecciona l'ésser humà tant en la seva dimensió corporal com espiritual.» Va remarcar que la llengua no té un caràcter solament instrumental de comunicació, sinó que és un element integrant de la identitat cultural d'un poble. Va afirmar que «sense llibertat cultural no es pot concebre una convivència social digna de la persona», que

Mons. José M. Setién va escoltar i comentar la intervenció del professor Esquirol, assegut a la seva esquerra.

«la llibertat cultural és un aspecte més de l'autèntica llibertat col·lectiva i es concreta, entre altres, en la llibertat de pensament i d'expressió; llibertat de viure en la llengua pròpia; llibertat d'educar a les generacions sobre aquesta cultura, etc.» «La cultura ha de ser un àmbit propi de l'exercici de les llibertats que l'Estat ha de garantir a tots els ciutadans i grups socials», va dir. L'exposició de Mons. Setién va anar acompanyada de referències a la realitat cultural d'Euskadi, de Catalunya i de l'anomenada espanyola i de la relació

d'aquesta amb les altres dues. Per la seva banda, el Dr. Josep M. Esquirol es va centrar en l'exposició *La cultura de la llibertat* i la taula rodona va tractar breument temes com ara *La cultura a l'Estatut de Catalunya*, *La llibertat en la interculturalitat*, *El present de la cultura islàmica a Catalunya* i *El fet cultural al Quart Món*.

La propera cita serà probablement al març i tractarà sobre la llibertat i la realitat socioeconòmica.

Consuelo Chaves

Admesos a ordes tres diaques

La cerimònia d'admissió a ordes va tenir lloc a la parròquia de Sant Josep de Badalona.

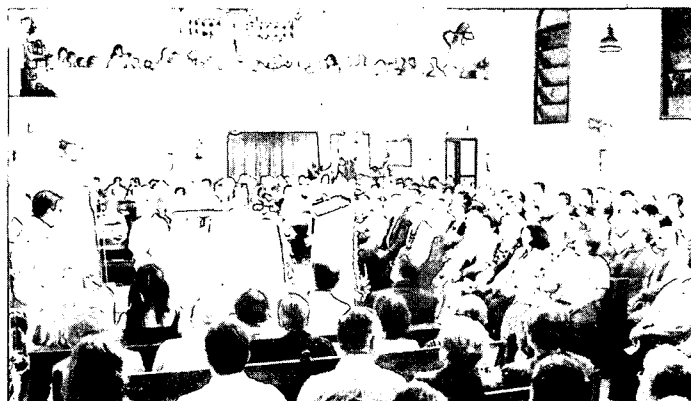
BARCELONA.— El 6 d'octubre passat, Mons. Martínez Sistach va tenir el goig d'admetre a ordes tres nous diaques al servei de l'arxidiòcesi. Lluís Costada, Jordi Albert Garrofé i Xavier Maria Vicens han fet un pas més cap al diaconat permanent, el seu objectiu últim.

La cerimònia va tenir lloc a l'església de Sant Josep de Badalona, la parròquia a la qual està destinat Lluís Cortada. Aquest professor de Religió confessa que fa deu anys que va prendre la decisió de lliurar-se més intensament al servei de l'Església. «Quan un arriba a la maduresa, es qüestiona si ha fet tot el que podia fer en la vida. I lliurar-me al servei de l'Església era una cosa pendent per a mi, així que vaig decidir dedicar la resta dels anys que em quedin a l'Església», afirma.

Com Lluís, Jordi Albert també va prendre la decisió de servir l'Església fa aproximadament deu anys i és que, com els va indicar Mons. Martínez Sistach en la seva homília, «la crida del Senyor ve de lluny. Vosaltres, les esposes, les famílies, ho sabeu. És una crida que ve d'abans de néixer nosaltres. D'abans que existís el món, Déu ja ens havia pensat i ja ens havia estimat».

Com Lluís, Xavier i Jordi Albert continuaran ara la seva preparació, ajudaran els serveis litúrgics i esperaran que l'arquebisbe consideri que ha arribat l'hora de la seva ordenació diaconal. Xavier M. Vicens ho farà a la parròquia de Santa Agnès i Jordi Albert, a la de Crist Redemptor. (C.Ch.)

Nou presbiteri a Sant Miquel de Cornellà

CORNELLÀ DE LLOBREGAT.— Coincidint amb la celebració de la festa patronal de Sant Miquel Arcàngel, el 29 de setembre passat, l'arquebisbe de Barcelona va beneir el nou presbiteri de l'església de Sant Miquel de Cornellà, «prova de l'amor que professeu a Déu», segons va assenyalar el prelat davant de centenars de fidels. (C.Ch.)

Santa Coloma té una nova església

SANTA COLOMA DE GRAMENET.— L'arquebisbe de Barcelona va beneir el 7 d'octubre passat el nou temple cristià de Santa Coloma de Gramenet, l'església de Santa Rosa. A l'esdeveniment, qualificat pel prelat de «memorable i històric», també hi van acudir les autoritats del municipi. (C.Ch.)

J.M. Bonet

VITRALLS des de 1923

Vitralls emplomats

Restauracions

Gravats a l'àcid

Vitralls amb formigó

Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098

E-mail: info@vitrallsbonet.com
www.vitrallsbonet.com

Barcelona

«A la Pastoral Universitària el testimoniatge cristià és fonamental»

■ Mn. Joaquim Vidal i Artés, delegat episcopal de Pastoral Universitària de l'arquebisbat de Barcelona

El 16 d'octubre passat s'iniciava a la capella de la UB, sota la presidència de Mons. Lluís Martínez Sistach, el curs 2006-2007 de la Pastoral Universitària de l'arquebisbat de Barcelona. Al capdavant hi ha enguany Mn. Joaquim Vidal, nomenat recentment delegat diocesà, amb la missió específica de coordinar les múltiples àrees i activitats d'una realitat tan complexa

com la universitària. Per al nou delegat, el repte continua sent l'apropament dels joves i adults vinculats a la universitat, a Déu i a l'Església. Mn. Joaquim Vidal afronta aquesta nova responsabilitat des de la seva particular vocació sacerdotal. Ordenat com a prevere fa només tres anys, Mn. Vidal és una vocació adulta al sacerdoci. És vidu, pare de dos fills i avi de dos nets.

—Com a nou delegat de Pastoral Universitària, quins reptes afronta?

—El gran repte de la Pastoral Universitària ha estat sempre l'acostament a l'Església dels universitaris. Cal, per això, proporcionar camins per fer possible aquest apropament. La Pastoral Universitària ha tingut alts i baixos i hem de reconèixer que ara som en un moment més aviat baix. No ens hem, però, de desanimar. Cal que ens adaptem a les circumstàncies d'avui. Fórmules que abans funcionaven bé, potser ara no funcionen tant. Aquesta és la clau: saber-nos adaptar i afrontar les problemàtiques de la nostra societat d'una forma racional des d'una perspectiva de fe. També és molt important que els universitaris creients —ja siguin alumnes, professors o personal administratiu— no se sentin sols. Un altre dels nostres reptes és fer pinya i crear xarxa. Que se sentin integrats i sàpiguen que n'hi ha molts que pensen com ells i que volen tirar endavant projectes seriosos de vida cristiana.

—No deu ser fàcil avui apropar els joves universitaris a l'Església.

—Hi ha de tot. Hi ha joves molt macos que ens engresquen i ajuden a tirar endavant. La indiferència religiosa, però, està molt estesa en l'àmbit universitari i realment és un gran inconvenient per a nosaltres. El rebuig raonable de Déu pot donar peu al diàleg i al debat, però des de la indiferència és força més complicat.

—Hi ha «antídots» contra la indiferència?

—Una vegada els joves han establert contacte amb persones o grups creients i han vist la realitat no acostumen a esdevenir murs infranquejables. Quan coneixen persones que viuen la fe, amb més o menys intensitat, i que fan compatible la seva fe amb una vida alegre i satisfactòria, i si, a més, són persones acreditades intel·lectualment, això va amarant i ajuda a desfer molts malentesos. En la Pastoral Universitària el testimoni és fonamental perquè es desenvolupa en un ambient prou difícil, tradicionalment en contra del que és religiós.

—És el temps d'universitat un temps privilegiat perquè els joves es deixin interpel·lar pel sentit de transcendència?

—Hauria de ser-ho. El que passa és que ja no hi ha una formació religiosa prèvia. En molts casos hi ha un desconeixement total. Hi ha joves que no han sentit parlar ni de Jesús. Això no treu que es facin preguntes i es deixin interpel·lar pels misteris de la vida. Són preguntes que els éssers racionals ens hem de plantejar tard o d'hora i el període universitari és un bon moment.

—Què ofereix la Pastoral Universitària per donar resposta a aquestes inquietuds?

—Hauríem de distingir entre les universitats públiques i les privades. D'una banda, a les universitats públiques hi ha el Safor, que és el Servei d'Assistència i Formació Religiosa. Allà s'atenen els es-

creients, amb un prestigi intel·lectual i acadèmic, pot fer possible aquest acostament amb més facilitat.

—Quines activitats proposen?

—Al llarg de tot el curs proposem activitats i iniciatives de tot tipus. Algunes ja tradicionals, com ara el concurs bíblic universitari o el cicle de corals, i altres més innovadores. Ara, per exemple, iniciem el curs 2006-2007 amb una taula rodona amb un títol molt provocatiu: *És raonable no creure en Déu?* Tindrà dues sessions: taula rodona d'alumnes, berenar informal i finalment taula rodona de professors universitaris de totes les tendències. Aquest tipus d'activitats acostuma a ser molt ben acollit. Ens donem a conèixer, com també tot un món que interpel·la per força. És important plantejar la fe des de la seva vessant filosòfica i psicològica. La ciència i la fe no són contradictòries, sinó que són compatibles.

—La pàgina web de la Pastoral Universitària (www.universitaties.net), engegada el curs passat, serà una eina clau per arribar als joves?

—És una aposta forta de la Pastoral Universitària. Estem contents pels resultats perquè és una pàgina molt visitada, amb més de 4.000 visites al mes. És una font d'informació important, sobretot entre els joves. La pàgina ha estat tot un encert. Hem de potenciar al màxim aquest mitjà de comunicació. Permet donar a conèixer totes les activitats que es fan dins l'àmbit de la Pastoral Universitària i per als joves. Per a nosaltres ha esdevingut una peça fonamental, tot i que, per descomptat, no hi ha res com el contacte personal, que és insubstituïble.

Samuel Gutiérrez

Mn. Vidal és el vicari a la parròquia de Sant Cristòfor de Premià de Mar.

tudiants i se'ls ofereixen xerrades, celebracions, la possibilitat d'un acompanyament. Cada vegada més, però, tenim clar que no podem esperar la gent sinó que hem d'anar a buscar els joves, sortir al seu encontre. Cal fer-se present al campus de diverses maneres. A les universitats privades, sobretot d'inspiració cristiana, com és la Ramon Llull o l'Abat Oliba-CEU, la cosa canvia. La presència de professors

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Una nova església a Viladecans

VILADECANS.— El 17 de setembre passat va inaugurar-se una nova església al barri de la Montserratina, a Viladecans, dedicada a la Mare de Déu de Montserrat. És una església gran, lluminosa, acollidora, amb bons locals per a la catequesi i per a Càritas, que ha trigat més de vint anys a construir-se i que ha aconseguit aixecar-se per la voluntat i l'esforç dels veïns d'un barri obrer que han treballat fins a aconseguir el finançament necessari. Cal assenyalar la col·laboració activa de la resta de parròquies de Viladecans, i molt especialment de la parròquia de Sant Joan, que a partir d'ara tindrà una doble seu.

El dia de la inauguració, que va presidir el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, l'església estava plena de gom a gom. La cerimònia va ser

Quatre feligreses de la parròquia, que porten el nom de Montserrat, entren la imatge dins l'església al principi de la celebració.

seguida pas a pas per una multitud de feligresos, però també per molts veïns i entitats que van voler compartir aquest moment important no només per a les comunitats cristianes de Viladecans, sinó per a tota la ciutat. El ritu d'inauguració, ric en símbols, va esdevenir una bona ocasió per explicar a tothom què és una comunitat cristiana.

Com es va dir en les paraules de benvinguda, la nova església vol ser «un espai per celebrar l'Eucaristia, educar en la fe, compartir el camí cristià, rebre els qui volen celebrar els sagraments, acollir els pobres, contribuir a la cohesió social i fomentar la convivència, i això últim no només entre els que som cristians, sinó amb tothom, vingui d'on vingui i pensi com pensi». Per això la comunitat va fer un esforç previ de difusió de l'acte i d'ex-

plicació de què és una comunitat cristiana, convidant-hi especialment els veïns del barri, les entitats de la ciutat i la resta de confessions religioses.

En aquesta mateixa línia, en la seva homilia, el bisbe va ressaltar que «ningú no s'ha de sentir estranger a l'Església». Al l'acte d'inauguració van assistir-hi també les màximes autoritats civils de la ciutat. Dins de l'acte, el Consell Pastoral va tenir especial interès a agrair especialment al rector de la parròquia, Mn. Joan Puig i Mas, el seu entusiasme i constància des del primer dia.

L'acte de la inauguració va ser precedit el dia anterior per un concert de cinc corals viladecanenques, una exposició on pot observar-se tot el procés seguit a la comunitat, a l'església i al barri fins al moment present. A la sortida de la cerimònia d'inauguració, geganters i grallers van participar també de la festa. (Mercè Solé Tey)

Lleida inaugura la nova Acadèmia Mariana

Els bisbes de Lleida i de Vic van concelebrar l'Eucaristia inaugural a l'oratori de la patrona

LLEIDA.— El diumenge 1 d'octubre, vigília de la festa de la patrona de la ciutat, i després de gairebé quatre anys d'obres de restauració, la seu de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliograficomariana de Lleida va obrir de

nou les portes. Va ser en una solemne eucaristia inaugural, celebrada a l'oratori de la patrona de la ciutat, la Verge Blanca de l'Acadèmia, coneguda com la capella sixtina de l'art marià, que lluita tota la seva antiga esplendor.

Vista general de l'edifici de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Aspecte de l'oratori de la patrona de Lleida durant la missa inaugural.

La missa va ser concelebrada pels bisbes de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, i de Vic, Romà Casanova, ja que a aquesta diòcesi pertany el monestir de Santa Maria de Ripoll, advocació mariana a la qual estava dedicat enguany el Certamen Literari Marià.

La capella de música del monestir de Santa Maria de Ripoll va solemnitzar la celebració, a la qual van assistir les primeres autoritats de la ciutat, encapçalades pel paer en cap, Àngel Ros, i pel president de la Diputació, Isidre Gavín, així com per l'alcalde de Ripoll, Teresa Jordà.

Gairebé uns 600 fidels van assistir a la celebració i van omplir de gom a gom l'oratori de la patrona, el pati de butaques i les llotges del restaurat Teatre de l'Acadèmia, on davant de la impossibilitat d'acollir tots els fidels a l'oratori es va instal·lar una pantalla per poder seguir la cerimònia per un circuit tancat de televisió.

El bisbe de Lleida va començar l'homilia amb un record agraït al seu antecessor, el bisbe emèrit Ramon Malla, «que ens ha enviat una carta afectuosa, sentint-se un lleidatà més en aquesta festa mariana». Va continuar referint-se al trasllat de la imatge

de la patrona des de la capella de la residència de les religioses Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria, congregació fundada per la lleidatana Esperança González i que va tenir com a director espiritual Mn. Josep M. Escolà, fundador de l'Acadèmia

l'any 1862. El bisbe Ciuraneta va agrair amb unes sentides paraules la custòdia de la imatge per part d'aquestes estimades religioses, «que l'han acompanyada amb afecte filial. Sens dubte que Ella us està agraïda i que intercedirà perquè la mare Esperança, la vostra fundadora, pugui ser venerada ben aviat com a beata».

Mons. Ciuraneta va continuar dient: «La nostra Mare ja ha tornat a casa seva i quan hi ha arribat gairebé no l'ha poguda reconèixer. Els seus fills i filles de la ciutat de Lleida, que l'estimen i la veneren com a celestial protectora, li han restaurat l'edifici.»

El bisbe de Lleida es va referir tot seguit als nous usos com a Casa de l'Església: «A partir d'ara, la patrona, des del seu oratori, protegirà les delegacions i moviments apostòlics de Jovenut, empararà els projectes i les realitats educatives i socials dels Centres d'Esplai Cristians, de l'Escola de l'Esplai i del Servei de Colònies, i amb el seu amor de Mare acompanyarà les activitats de l'Hospitalitat de Lourdes en bé dels malalts i acollirà bondadosa moltes actuacions culturals i artístiques dels seus fills. Però el que més l'ha complaguda ha estat la nova casa d'espiritualitat, on exercirà més plenament la seva

La missa va ser concelebrada pels bisbes de Lleida i de Vic.

Porta d'accés a l'oratori de la patrona, la Verge Blanca de l'Acadèmia.

funció maternal d'ajudar-nos en el seguiment del Crist.»

Després d'agrair a les institucions i a les autoritats la seva col·laboració en la restauració de l'Acadèmia, va dir que el fruit principal d'aquesta renovació material ha de ser «créixer en amor a la patrona, invocar-la i visitar-la amb freqüència. Al-

trament, a la nostra valoració d'aquest edifici li mancaria la peça més important i valuosa: ser el lloc de culte i veneració de la nostra patrona».

En el moment de l'ofertori les pubilles de la ciutat de Lleida van presentar diverses ofrenes a l'altar, i el pa i el vi per a l'Eucaristia.

Finalitzada la celebració, els dos bisbes, acompanyats per les primeres autoritats i el director de l'Acadèmia, Mn. Salvador Gené, van fer una visita a les diverses dependències del Palau de Maria: el paranímf, encara en procés de restauració, tancat des del 1935; el magnífic teatre de l'any 1920 ja restaurat i decorat amb el

més pur estil de l'*art déco* i la seu de les diverses delegacions i entitats diocesanes, així com la casa d'espiritualitat en construcció, que tindrà una capacitat per a setanta persones i que comptarà amb capella pròpia.

Jordi Curcó

Fotos: Jordi Gómez

La Banda Municipal de Lleida va obrir l'acte amb un concert.

El Certamen Marià va ser presidit pels dos bisbes i les primeres autoritats de Lleida.

Certamen Marià en honor de Santa Maria de Ripoll, mare i bressol de Catalunya

Després de la missa inaugural a l'oratori de la Patrona, a les onze del matí es va iniciar a l'Auditori Municipal Enric Granados, ple de gom a gom, el solemne Certamen Literari Marià dedicat enguany a Santa Maria de Ripoll, mare i bressol de Catalunya. L'acte va començar amb un pròleg musical a càrrec de la Banda Municipal de Lleida, sota la direcció d'Amadeu Urrea, que va interpretar diverses peces de compositors lleidatans.

Finalitzat el concert i sota la presidència dels bisbes de Lleida i de les primeres autoritats de la ciutat, va tenir lloc la segona part de l'acte. Es va obrir amb les paraules del director de l'Acadèmia, Mn. Salvador Gené, que va qualificar el certamen d'enguany com el de la inauguració de la nova Acadèmia Mariana, fet aquest que, segons les seves paraules, ha estat possible mercès a la voluntat personal del bisbe Ciuraneta. El públic va respondre en aquest moment amb un perllongat aplaudiment. Tot seguit va recordar que per primera vegada en 150 anys d'història el Certamen Marià de Lleida tenia enguany tres mantenidors: l'alcalde de Ripoll, el president de la Diputació i l'alcalde de Lleida.

Va ser l'alcalde de Ripoll, Teresa Jordà, la que va intervenir en primer lloc amb un discurs amarat de passió per la vila comtal i el seu monestir, i en va destacar la importància històrica en la configuració de Catalunya. L'alcalde, entrellaçant els goigs de Jacint Verdaguer a Santa Maria de Ripoll, va lloar aquesta advocació mariana, arrelada en la fe i la identitat de Ripoll.

El president de la Diputació de Lleida, Isidre Gavín, va intervenir en segon lloc per referir-se a la història de l'Acadèmia Mariana, i en va destacar la contribució al binomi fe i cultura. En la seva intervenció es va referir àmpliament a la tradició mariana arrelada a les comarques de Lleida i va recordar les advocacions més venerades i populars. L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, va cloure les intervencions dels mantenidors evocant la història de l'Acadèmia Mariana i esmentant les advocacions marianes més venerades a la ciutat de Lleida, com Butsénit, Gernyana o Santa Maria de Gardeny.

Tot seguit es van lliurar els premis del Certamen Marià. L'escriptor lleidatà Joan Bellmunt va recollir el premi de prosa de l'Acadèmia Mariana, pel seu article publicat sobre el tema *Santa Maria de Ripoll, mare i bressol de Catalunya*. Mons. Ciuraneta va lliurar la Flor Natural a la periodista i corresponent de Catalunya *Cristiana* a Roma, Miriam Díez, per la seva poesia *Mater Lucis*. La poetessa, com és costum, va dipositar la flor natural als peus de la imatge de la Verge Blanca de l'Acadèmia. Es van lliurar la resta de premis —set en total— als diversos poetes guardonats: els lleidatans Joan Bellmunt i Maria Teresa Roca; Antoni Portell, de Ripoll; Salvador Faura, de Sabadell; Ramon Gené, de Cervera; Núria Calabuig, de Ripoll, i Leonard del Rio, d'Igualada.

Tot seguit va intervenir el director dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat de Catalunya a Lleida, Antoni Llevot, que va destacar la contribució de l'Acadèmia a la cultura catalana i el suport que la Generalitat

La periodista Miriam Díez rep la Flor Natural de mans de Mons. Ciuraneta.

Foto de família dels dos bisbes amb les autoritats, les pubilles i els premiats en el Certamen Marià.

ha donat a la restauració de la seva seu, concretament amb la restauració de les pintures de l'oratori i del paranímf.

El Certamen Marià va acabar amb les paraules del bisbe Romà Casanova, que va convidar a treballar per l'ànima de Catalunya, i les del bisbe de Lleida,

amb un missatge clar: «Conreem, afavorim, estimem l'amor a la Verge Maria, en aquesta advocació tan nostra de la Mare de Déu de l'Acadèmia i que la imatge de la nostra patrona entri en la vida, en la pregària, en l'amor i en els costums dels ciutadans de Lleida.»

Tarraconense

Sobre les eleccions al Parlament de Catalunya

■ Comunicat de la reunió n. 181 de la Conferència Episcopal Tarraconense

TIANA.— Els dies 4 i 5 d'octubre va tenir lloc la reunió n. 181 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada, de Tiana. La reunió va ser presidida per Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona, i hi van assistir tots els seus membres.

1.— Els bisbes van tractar diversos aspectes de la situació religiosa, social i política actuals i en relació amb les properes eleccions al Parlament de Catalunya fan pública la següent nota:

Nota dels bisbes catalans sobre les eleccions al Parlament de Catalunya

El proper dia 1 de novembre els catalans estan cridats a participar en les eleccions al Parlament de Catalunya, del qual sorgirà el president de la Generalitat i el futur Govern. Tots els ciutadans tenim el deure de vetllar pel present i el futur de la

nostra societat i, per això, les eleccions democràtiques són un moment privilegiat de la participació ciutadana.

Votar és exercir un dret natural i una manera d'intervenir responsablement en els afers públics. Per això, els bisbes de Catalunya animem els catòlics i tots els ciutadans a participar activament en les properes eleccions al Parlament, de forma reflexiva i a consciència davant els programes dels diversos partits i grups polítics que hi concorren, posant el bé comú del país com a prioritat major.

Els bisbes de Catalunya volem recordar que hi ha uns principis fonamentals que la defensa de les persones fa irrenunciables i que cal tenir en compte a l'hora de fer el propi i personal discerniment per emetre el vot i triar una determinada opció.

Entre d'altres, volem destacar la tutela del dret a la vida —des de la concepció fins a la seva fi natural—, així com el deure de respectar i de protegir els drets de l'embrió humà; el reconeixement, promoció i protecció de la família fonamentada en el matrimoni entre un home i una dona; el respecte de la llibertat dels pares en l'educació dels seus fills; la promoció

de la llibertat religiosa; l'atenció solidària i responsable al fenomen creixent de la immigració i a tot el que signifiqui major promoció de la justícia social i de la cultura de la pau; i la valoració del que conforma la identitat cultural i institucional de Catalunya.

Demaneu a la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya, que la comprensió i la bona convivència presideixin el debat entre les diferents opcions polítiques, que mai no ens divideixin les inevitables tensions que es produeixen en la construcció de la nostra casa comuna, i que la veritat, la justícia, la llibertat i l'amor siguin els pilars on se sostingui la vida política del nostre país.

2.— Els bisbes van tractar així mateix de la classe de religió catòlica a l'escola, de la seva importància i de la necessitat de donar a conèixer millor el seu sentit i valor, per tal que famílies i els alumnes la vulguin escollir. Van expressar també el seu suport i reconeixement a tots els professionals que la imparteixen.

3.— En presència de Mn. Josep Masdeu, delegat diocesà de Joventut a

Tarragona i coordinador del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut, els bisbes van continuar treballant en la preparació de l'Aplec de l'Esperit 2007, la trobada interdiocesana de joves que tindrà lloc a Tarragona al maig, en la festa de Pentecosta.

4.— Els bisbes van tractar també diverses qüestions litúrgiques, catequètiques i teològiques i van nomenar Joan Ramon Marín, prevere de Sant Feliu de Llobregat, consiliari nacional del Moviment d'Infants i Joves d'Acció Catòlica (MIJAC).

5.— Els bisbes van expressar el seu sentiment i van pregar pel P. José Aldazabal, salesià, professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya, i per Mn. Joan Busquets Prat, delegat diocesà de catequesi de Terrassa, recentment traspassats.

6.— En el transcurs de la reunió, els bisbes van rebre la visita i van compartir el dinar amb el bisbe missioner Joan Godayol, bisbe emèrit d'Ayaviri (Perú), que ha tornat a residir a Catalunya. (C.C.)

Cursos Bíblics per Correspondència

TARRAGONA.— El Secretariat de Pastoral Bíblica de l'arquebisbat de Tarragona ha consolidat els Cursos Bíblics per Correspondència. Especialment van adreçats a catequistes, monitors bíblics i a altres creients que vulguin disposar d'un coneixement més gran dels textos bíblics i millorar així la vivència de la seva fe i aconseguir una formació més gran per optimitzar la seva tasca pastoral.

Aquesta experiència es va iniciar de manera pràctica i durant uns anys a l'arxiprestat de l'Alt Camp i, posteriorment, es va estendre als arxiprestats de Tarragona. L'arquebisbat, conscient de la importància de la iniciativa, la va estendre a totes les comunitats de l'arxidiòcesi. Així, el

mateix equip que dinamitzava els cursos per correspondència als arxiprestats de l'Alt Camp i de Tarragona va materialitzar el projecte per a tota l'arxidiòcesi durant el curs 1998-1999.

Els cursos tenen una durada de set mesos (de novembre a maig). Darrere d'aquest projecte hi ha un qualificat equip de persones encarregades de la preparació, coordinació i seguiment personalitzat dels cursos. Les persones inscrites poden seguir-los de forma individual, en família o en grup.

Per a informació i inscripcions, cal adreçar-se al Secretariat de Pastoral Bíblica de l'Arquebisbat (Sra. Maria Josepa Argilaga), Pla de Palau, 2 (tel. 977 233 412). (C.C.)

Mons. Jaume Pujol rep el bisbe d'Inongo

TARRAGONA.—

Mons. Jaume Pujol, arquebisbe metropolità de Tarragona, va rebre la visita de Mons. Philippe Nkierre Kena, bisbe d'Inongo (R. D. del Congo), que va voler complimentar la màxima autoritat eclesiàstica catalana. Mons. Pujol i Mons. Nkierre Kena van intercanviar punts de vista en una atmosfera de gran cordialitat i fraternitat i van

La reunió va ser molt cordial.

parlar de diversos temes que preocupen els catòlics d'arreu del món. La família i la immigració van ser alguns dels temes tractats, així com la manera amb què es fa front als reptes que planteja el món actual a l'Església universal. També van parlar de les possibles vies de col·laboració entre totes dues diòcesis.

La diòcesi d'Inongo ocupa un territori d'uns 100.000 quilòmetres quadrats i té un milió d'habitants, la meitat dels quals són catòlics. (C.C.)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

PISOS SENCERS

VISITES A DOMICILI

☎ 932 175 607 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

LOCATIONS • RENTS • ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

GESTIO

immobiliària

www.gestiogandia.es

93 451 50 00

FINQUES GANDIA - DIPUTACIÓ, 193 -

Tarragona

Nou edifici de les Germanetes dels Pobres a Reus

■ L'arquebisbe Jaume Pujol va consagrar l'altar de la capella

REUS.— El dissabte 16 de setembre va tenir lloc la inauguració oficial del nou edifici de la congregació de les Germanetes dels Pobres de Reus, que va ser beneït per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, i que va presidir també l'alcalde de la ciutat, Lluís Miquel Pérez.

De fet, en el moment d'inaugurar-se, ja feia vuit mesos que la residència de les Germanetes dels Pobres a Reus havia reprès l'activitat d'acollida «fent un servei importantíssim, que no només consisteix a atendre les persones grans i més desfavorides, sinó també a estimar-les», va manifestar l'arquebisbe.

Entre les personalitats assistents hi havia també la delegada de Benestar i Família, Carme Esteban; el prior de Sant Pere de Reus, Mn. Creu Sàiz; la superiora provincial de les Germanetes, sor Genoveva Chantal de Maria, i la superiora de la congregació a Reus, sor Rosa Chantal de Maria.

L'eucaristia va ser l'acte central de l'emotiva jornada inaugural, amb la capella plena de ciutadans, celebració que va ser precedida per la consagració de l'altar de la capella per part de Mons. Jaume Pujol, on s'havia dipositat la relíquia de la fundadora de les Germanetes, la beata Joana Jugan. Els cants van anar a càrrec del petit cor de la Catedral de Tarragona i, a causa de la massiva afluència de públic, es va haver d'instalar un circuit tancat de televisió per poder

L'eucaristia va ser l'acte central de la jornada.

seguir la cerimònia des de les dependències adjacents.

En l'homilia l'arquebisbe va dirigir sentides paraules d'agraïment a les Germanetes dels Pobres: «Vosaltres doneu la vida per ells (els vells i pobres), els cuideu i ho feu com en una família, donant-los el caliu del vostre cor». De les Germanetes va recordar el que va dir Joana Jugan, la fundadora de la congregació: que per «ser veritables germanetes us heu de fer molt petites, grans d'esperit i petites davant Déu». I els va desitjar que «Déu us doni moltes vocacions, us ajudi força i pugueu tornar a la ciutat de Tarragona i anar també a altres llocs».

A continuació, a la sala d'actes de la residència de les Germanetes, va haver-hi el torn de discursos i, entre els parla-

ments pronunciats, cal destacar les paraules del doctor José Luis Blasco, metge de la casa durant 31 anys, el qual va fer un recorregut històric sobre la presència de la congregació a la ciutat de Reus. La tasca que fan les Germanetes dels Pobres va ser lloada per Carme Esteban, en nom de la Generalitat, i també per l'alcalde de Reus. D'altra banda, la mare provincial va llegir una carta de la mare general, Celine de la Visitation, que encoratjava tothom a seguir la tasca recomençada a Reus. Per últim, les autoritats i el públic assistent van tenir ocasió de visitar les noves instal·lacions, que ocupen el mateix solar que l'anterior edifici, a la vora de la plaça del Nen de les Oques.

Joan Boronat

Mans Unides recapta uns 400.000 euros a favor dels països del sud

TARRAGONA.— La delegació de Tarragona de Mans Unides ha fet pública la memòria del treball fet durant la campanya número 46 «Nord-Sud, un futur comú», corresponent a l'any 2005, a través de la qual ha aconseguit recaptar 396.836 euros, quantitat destinada a finançar projectes de desenvolupament dels països del sud.

La delegada de Mans Unides a Tarragona, Maite Rodríguez, assenyala que finançar projectes de desenvolupament «s'ha demostrat que és l'eina més eficaç en la lluita contra la fam i la pobresa als pobles del Tercer Món», cada vegada més empobrits, «davant la indiferència de la major part de la resta del món», que no pren el compromís seriós de lluitar per la justícia i la dignitat de tots els pobles.

Al començament de l'any 2005 Mans Unides de Tarragona es va responsabilitzar de set projectes i «gràcies a la generositat de tots, s'han aconseguit els objec-

Berenar de la fam celebrat al Col·legi Sagrat Cor de Tarragona.

tius proposats», subratlla Maite Rodríguez. Dels set projectes finançats, quatre s'han gestionat a través d'Operació enllaç, que permet conèixer més directament els beneficiaris i promotors, i que es finança amb els donatius dels socis i col·laboradors de diversa índole: col·lectes, aportacions de col·legis públics i privats, entitats, associacions i activitats diverses, amb un import de 212.127 euros. Els tres projectes restants s'han portat a terme

cofinançats amb els ajuntaments de Tarragona, Reus i Cambrils, els quals han aportat 79.574,17 euros.

La quantitat recaptada s'ha traduït en la construcció de la primera planta d'una escola de secundària a Tamuricop (Índia), per 35.927 euros; plafons solars per a un centre d'alfabetització a Meza (Moçambic), amb 21.400 euros d'inversió; suport a les comunitats camperoles per a la producció i la comercialització, a São Felix do Araguaia (Brasil), amb una dotació de 130.417 euros, i la rehabilitació escolar de nens afectats pel tsunami a Tamil Nadu (Índia), amb 24.383 euros, pel que fa a l'Operació enllaç. Pel sistema de cofinançament s'han destinat 12.000 euros a la prevenció de malalties de transmissió sexual i salut reproductiva a Choloma (Hondures); 7.500 euros per a la millora de capacitats productives a quatre comunitats camperoles del Cantón Chiquiaca (Bolívia) i, finalment, l'ampliació del programa de seguretat alimentària a Dapaong (Togo) per import de 60.074 euros. (J.B.)

Actes pel V centenari del naixement de sant Francesc Xavier

TARRAGONA.— A l'entorn de la jornada del Domund, des de la Delegació diocesana de Missions, amb la col·laboració dels Pares Jesuïtes de Tarragona, s'han organitzat diversos actes commemoratius del V centenari del naixement de sant Francesc Xavier.

Fins al diumenge 22 es duen a terme uns actes d'animació missionera amb SCAM, arxiprestats de Tarragona Perifèria i Centre. Així mateix, des del dilluns i fins al diumenge 29 d'octubre es pot contemplar una exposició de cartells anunciadors del Domund, des de l'any 1941 fins al 2006, en una mostra instal·lada a la Casa Castellarnau, del carrer Cavallers de Tarragona.

D'altra banda, aquest divendres l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, presideix una eucaristia al capvespre a la catedral i, divendres vinent, dia 27, hi haurà una xerrada sobre la figura de Francesc Xavier a càrrec del P. Rocafiguera, s.i., a la sala de conferències de l'antiga Audiència, a la plaça Pallol, a les 20.15 hores.

Sobre sant Francesc Xavier s'ha convocat un concurs de redacció dirigit a nois i noies de 4t, 5è i 6è de Primària i de 1r i 2n d'ESO, per la qual cosa s'estableixen dues categories. Els treballs es poden presentar fins al 10 de novembre, enviant-los o lliurant-los a la Delegació diocesana de Missions, a la Casa de l'Arquebisbat, de dilluns a divendres, al matí. Segons les bases establertes es donarà un primer premi al guanyador o guanyadora de cadascuna de les dues categories i dos accessits per a cada categoria. Els premis consistiran en uns interessants lots missioners, així com en un record per a cada accessit. (J.B.)

Celebració d'enviament de catequistes

TARRAGONA.— L'1 d'octubre va tenir lloc a la catedral de Tarragona la celebració de l'enviament dels catequistes, per part del pastor diocesà. La cita amb l'arquebisbe va superar totes les previsions i 254 catequistes amb nombrosos acompanyants van participar en la reeixida trobada i en resposta a la crida que el prelat tarragoní va fer a final del curs passat a través de la Delegació de Catequesi.

Mons. Jaume Pujol va celebrar l'eucaristia i en l'homilia va exhortar els pares a educar els fills des de ben petits per ensenyar-los a fer els primers passos en la vida de la fe i a no deixar sols els catequistes en la formació cristiana dels seus fills quan aquests ja assisteixen a la catequesi de la parròquia. Al final de la missa, el delegat diocesà de Catequesi, Mn. Xavier Morell, va fer la presentació del Compendi del Catecisme de l'Església catòlica, i va remarcar el fet de la seva publicació com un esdeveniment eclesial que demana un clima de pregària i de fe per a la seva acollida. (J.B.)

Girona

Els arxiprestos es troben a Solius

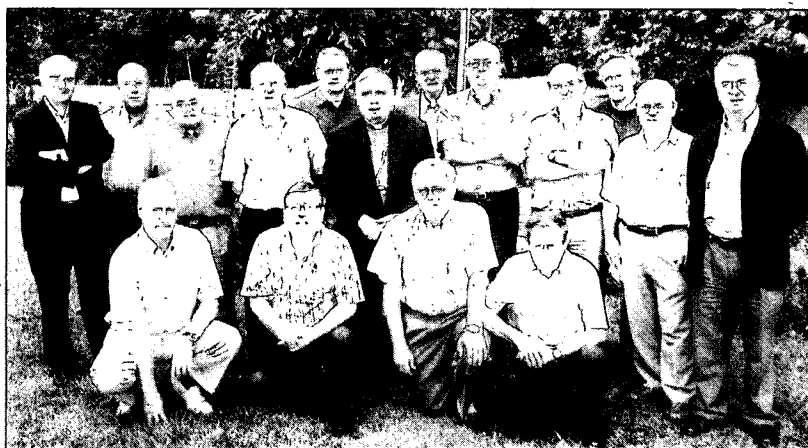
SOLIUS.—Els nous arxiprestos van reunir-se amb el bisbe Carles Soler i el Consell Episcopal el 19 de setembre a la casa d'espiritualitat Santa Elena de Solius. Aquesta ha estat la primera reunió de les que es fan al llarg del curs.

A la reunió, el bisbe va agrair la disponibilitat dels nous arxiprestos en acceptar el càrrec tot demanant que siguin la connexió entre el bisbe, els capellans i els fidels i que ho facin amb il·lusió, ja que aquest servei és imprescindible per al funcionament de la pastoral diocesana.

Va comentar el que diu el Directori de l'Arxiprestat, fent especial esment als punts 28, 29 i 30, en els quals es parla de les funcions pastorals de l'arxiprest i de les facultats necessàries per poder realitzar-les en el sentit que és, també, «un col·laborador més pròxim del bisbe» al qual «se li encomana un ministeri pastoral d'abast supraparroquial, en un territori determinat de la diòcesi» (cf. 28).

Quant a les funcions, va recordar la sol·licitud que han de tenir envers els preveres i l'atenció a la seva formació i, sobretot, la promoció i la coordinació de l'activitat pastoral comuna a l'arxiprestat. Per això, és necessari, també, que col·la-

Solius va acollir la primera reunió de curs.

borin amb els altres càrrecs pastorals establerts a la diòcesi: catequesi, litúrgia, caritats.

Va acabar recordant els objectius pastorals per al present curs: agrupació de parròquies i formació dels laics, que ho són des del l'any 2003 i que van pel bon camí, i la caritat, que ha de ser present en tots els àmbits i en tot el que es faci ja que «hem de viure l'amor i portar la llum al món, hem de ser acollidors i amables amb tothom».

A la reunió van ser convidats el director i secretari general de Càritas i el delegat diocesà de Mitjans de Comunicació. Els representants de Càritas van presentar l'esborrany del que ha de ser *El servei de la caritat a l'Església de Girona*. En aquest

document s'ofereixen uns textos per a la reflexió i la proposta d'uns punts a treballar al llarg del curs per part dels arxiprestats, agrupacions parroquials, parròquies, delegacions, secretariats i moviments. L'esborrany va ser debatut i, després del diàleg establert a la reunió i de les aportacions que s'hi fan arribar, rebrà el vistiplau per tal de donar-lo a conèixer a tots els diocesans.

Per la seva part, el delegat de Mitjans de Comunicació va informar sobre el funcionament de la delegació i sobre la situació actual dels diferents apartats que la conformen. La reunió va acabar tractant altres temes ordinaris de la pastoral diocesana. (C.C.)

VIC

Relleu parroquial a Sant Esteve de Vinyoles i Sant Genís d'Orís

VINYOLES D'ORÍS.—L'església parroquial de Vinyoles d'Orís es va omplir el 2 de setembre per participar en el relleu eclesial entre el rector sortint, Joan Freixa, i el rector entrant, Jordi Castellet i Sala.

Mn. Joan Freixa, ja de 78 anys d'edat, ha vist com per motius de salut ha hagut de jubilar-se i deixar pas a noves generacions de capellans. Durant 18 anys ha mantingut el culte a les comunitats cristianes i ha pasturat el poble de Déu que el bisbe ha tingut a bé d'encomanar-li. Mn. Freixa ho ha fet amb tot el seu saber i millor voluntat. Ara ha arribat el temps de donar el relleu a una altra persona.

Per això, el des de fa ja vuit anys rector de Sant Hipòlit, Mn. Jordi Castellet i Sala, va prendre possessió de les dues parròquies amb una nodrida presència de fidels que van donar la seva més calorosa benvinguda al nou rector, fins al punt que moltes persones no recordaven una assemblea tan nombrosa des de feia molt de temps. L'homilia va anar a càrrec de Mn. Joan Raurell i Farràs, arxiprest del Ter i Collsacabra, que va destacar l'encàrrec fet al nou rector de pasturar santament les comunitats cristianes encomanades. (J.C.S.)

CAPELLA DE LA SANTA FAÇ

EXPOSICIÓ MAJOR DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT:

Feiners de dilluns a divendres de 10.30 a 13.30 i de 16 a 19 h.

Dimarts i dijous,
Santa Missa a les 19 h.

Jonqueres, 15, pral. 1a B
08003 Barcelona

Claret

Roger de Llúria, 5 • 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 • Fax 933 174 830 • A/e: editorial@claret.es
www.claret.es

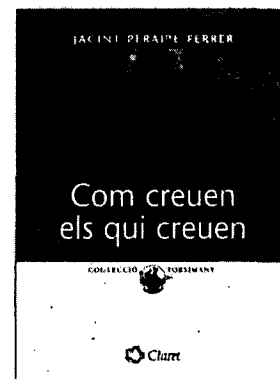
Jacint Peraire

Com creuen els qui creuen

Aquest llibre és un recull de trajectòries humanes, de vivències contemporànies, de testimoniatges de fe. Excel·lents, veritablement admirables. Nois i noies, homes i dones d'avui. De distints cultures i països. De desigual condició social i professió. Cadascú en el seu ambient...

Són una dotzena i mitja de cristians de primera divisió, tots vivint la fe amb finesa i elegància d'enamorats!

Col. Torsimany, 10. 286 pàg.

Leonardo Boff

La Trinitat i la societat

Leonardo Boff

La Trinitat i la societat

Com entendre la unitat i la trinitat, la tri-unitat? L'autor es llença a aquesta tasca proveït d'un bon bagatge històric, d'un jovial coratge en el seu caminar i d'una reverent humilitat davant l'Inefable. Davant la Trinitat, davant l'Inefable —diu Boff— la fe només ens pot portar al reconeixement i a l'adoració; el silenci i la pregària són més necessaris que la paraula i l'argumentació.

Col. Horitzons, 30. 286 pàg.

30 HORIZONS

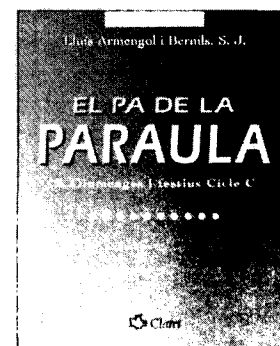
Lluís Armengol

El Pa de la Paraula 5

Diumenges i festius, cicle C

A partir del leccionari festiu, el Pare Armengol, —fundador de l'Escola Activa de Pares i col·laborador del Full Dominical de Barcelona— proposa unes reflexions variades que no deixaran indiferent ningú, perquè no van dirigides solament al cap, sinó també al cor! Aquest volum és el darrer de l'obra, i inclou els diumenges i festes del cicle B.

Col. Eines, 35. 156 pàg.

Mallorca

Cent anys de vida caputxina

PALMA.— L'any 1835 és una data trista per a la vida caputxina a Mallorca. El decret d'exclaustració, que va afectar gran part de les comunitats religioses a l'illa, va obligar els frares caputxins a fer les maletes i partir de Mallorca. Feia més de dos segles que els religiosos servien la comunitat de l'illa. A partir de llavors el temple i el convent es van emprar per a usos diversos: hospici, presó, correccional...

Setanta anys més tard, la societat demanava la tornada dels frares que tant havien fet per la societat mallorquina. La intervenció del bisbe Pere-Joan Campins en aquest assumpte va ser cabdal, i el 1906 el temple i el convent situat al centre de Palma tornava a rebre els frares caputxins.

La tasca dels religiosos envers els més desvalguts no és nova. De fet, la seva intervenció en casos d'epidèmies, guerres i situacions de pobresa és recollida per la història de Mallorca. D'altra banda, no podem oblidar l'aportació literària i intel·lectual de figures com fra Miquel de Petra o fra Lluís de Vilafranca, que han estat model per als il·lustrats i una referència per als interessats en la història i la cultura de Mallorca.

Fra Lluís Arrom, pare guardià del convent dels caputxins, valora molt la celebració d'aquests cent anys de vida comunitària. Afirmar que repassar la història ens pot servir per veure que hi ha hagut gent que ha viscut la fe de manera intensa, i «això ens ajuda a encarnar-ho en una societat diferent

de la de fa cent anys». En aquests moments, no gaire fàcils per a la comunitat de Mallorca, els religiosos no es plantegen el futur. Simplement viuen la fe i l'apostolat de la millor manera possible; «la nostra prioritat en aquest moment és evangelitzar i donar a conèixer Jesús», assegura el P. Arrom.

El programa d'activitats previst per a aquest centenari ve marcat per un repàs a la història i el carisma de la congregació. Aquest objectiu es durà a terme a través de conferències que tractaran sobre la presència, la projecció pastoral i cultural dels caputxins a Mallorca. A més, durant tot el mes d'octubre es mostrarà al públic una exposició de fotografies històriques dels caputxins a l'illa. Actualment, la comunitat caputxina de Mallorca continua viva amb els principis de sempre: servir els més pobres a través de la institució del Pa de Sant Antoni (distribuït diàriament), el Servei

L'església de la Immaculada Concepció.

Solidari i Missioner, que reparteix setmanalment aliments. Al mateix temps, manté viu el culte a l'església de la Immaculada Concepció, situada al centre de Palma.

Cristina Sánchez

Festa de la dedicació de l'altar de la seu

PALMA.— Cada dia primer d'octubre la seu es vesteix de gala per celebrar la dedicació de l'altar major. Enguany celebren el 660 aniversari d'una de les commemoracions més importants en el calendari litúrgic de la seu.

Era un 1 d'octubre del 1346. Fa exactament 660 anys. El bisbe Berenguer Batle inaugura el culte litúrgic en el «cap nou» de la nova seu, que el rei Jaume II de Mallorca havia iniciat, des de la capella de la Trinitat. De llavors ençà, la seu de Mallorca celebra aquest dia la dedicació de l'altar major amb tota solemnitat. La missa commemorativa va ser presidida pel bisbe de Mallorca, Mons. Jesús Murgui. En l'homilia, el prelat va voler fer un repàs pels 700 anys d'història de l'edifici més emblemàtic de la nostra illa.

La festa de la dedicació de l'altar és una de les celebracions més importants que se celebren a la seu, ja que l'altar és l'element més important des del punt de vista teològic i litúrgic de l'Església de Mallorca. (C.S.)

LA CAMPANYA DEL ROSARI VA CREIXENT

El 13 d'octubre del 1992, el pare Werenfried va començar a Moscou una gran campanya del rosari. En aquells moments, després de la caiguda del comunisme a Rússia, la campanya del rosari es va proposar un objectiu ecumènic: per a la conversió de l'Occident materialista, la victòria de Crist a Rússia i la reconciliació entre l'Església ortodoxa i la catòlica.

Però, la història no s'atura i objectius nous contribueixen al cada vegada més gran nombre de cristians que pregunten cada dia a la nostra Mare com a mitjanera de les nostres súpliques. En aquests moments —i a petició dels senyors bisbes— l'objectiu de la nostra pregària diària va cap a Cuba. Quin n'és l'objectiu?: que 400.000 catòlics cubans puguin rebre un rosari beneït pel Papa i puguin sumar-se a la campanya del rosari.

Des del començament de la campanya el 1992, amb el títol *Sota la teva empara ens acollim*, es va publicar un llibret de meditacions sobre els misteris del Rosari en nou idiomes. Ara s'ha reeditat amb textos i il·lustracions nous, així com amb la inclusió dels nous cinc «misteris de llum».

Amb un donatiu de 6€ vostè pot o:

- Adquirir el rosari i el llibret de meditacions i unir-se a aquesta meravellosa campanya de pregària a la nostra Mare.
- Encarregar-nos que —en nom seu— enviï el rosari beneït pel Papa i el llibret *Sota la teva empara ens acollim* a un germà nostre en la fe de l'Església necessitada a Europa de l'Est o del Tercer Món.

Ajudeu-nos a propagar aquesta campanya!

El Rosari beneït pel papa Benet XVI i el Llibret de meditacions són a disposició de tots aquells que es vulguin unir a la CAMPANYA DEL ROSARI

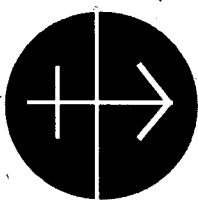
COM S'AJUDA A LA CAMPANYA

Invitem tots els qui vulguin participar en aquesta campanya a enviar un DONATIU DE 6€. A canvi, rebran un rosari beneït pel Papa i el Llibret «Sota la teva empara ens acollim» i nosaltres n'enviarem un altre GRATUÏTAMENT en nom seu als creients de Cuba que ens ho estan sol·licitant.

EL ROSARI

Goig · Llum · Dolor · Glòria

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu
Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. 917 259 212

Filial: Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. 932 373 763
c/c: 0049-1806-91-2110636317 - BSCH - Barcelona

☐ Vull rebre..... Rosaris i llibrets, Nom i Cognoms

i unir-me a la **CAMPANYA**.

☐ Hi col·laboro amb € Carrer núm

C. Postal i Població

Per: Gir ☐ Transferència ☐ Xec ☐ Província.....

Aplec de l'Esperit (1)

Una invitació a deixar-se «marcar per l'Esperit»

■ L'Aplec de l'Esperit 2007 tindrà lloc a Tarragona el 26 de maig

TARRAGONA.— Des del convenciment que l'Aplec de l'Esperit és una autèntica oportunitat pastoral en el treball eclesial amb els joves, el Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears prepara àrduament, amb molts mesos d'antelació, una

trobada que vol ser, abans que res, una invitació als joves a deixar-se segellar per l'amor de Déu. La 21a edició de l'Aplec de l'Esperit, sota el lema «Marcats per l'Esperit», tindrà lloc enguany a Tarragona el pròxim 26 de maig.

El Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears treballa des de fa pràcticament dos anys en la celebració, el 26 de maig del 2007 a Tarragona, del pròxim Aplec de l'Esperit. Els primers fruits d'aquesta intensa dedicació preparatòria es poden apreciar ja a la pàgina web www.aplec-esperit07.cat, que ha esdevingut la primera i gran novetat d'aquesta tradicional trobada de Pentecosta a Catalunya. La pàgina, que impressiona a primer cop d'ull, és tota una invitació entusiasta a la participació i, com diu el lema d'enguany, a deixar-se «marcar per l'Esperit». Penjats a la web en forma de biblioteca de recursos es poden trobar tota una sèrie de materials i recursos per començar a treballar ja entre els joves els quatre grans eixos de la trobada: la persona, la societat, l'evangelització i l'Església. Fins i tot s'ofereix una guia per als animadors i tot el material pautat per a 26 setmanes, juntament amb la possibilitat de participar en un fòrum per a cada eix. També s'ha preparat un CD de música, amb l'estrena del nou himne de l'Aplec, samarretes i racons de pregària.

Treball previ

La trobada del 26 de maig serà el colofó a un intens itinerari catequètic —que barreja reflexió, pregària i entreteniment— al llarg de tot el curs. El repte ara és participar de valent en el preaplec, a través del material previ, els fòrums, la icona en ruta o la jornada d'agents de pastoral el pròxim 3 de març a Tarragona. Com explica Mn. Pep Masdeu, delegat de Joventut de l'arquebisbat de Tarragona, «la nostra tasca ara és animar i transmetre la il·lusió que tenim posada en la trobada, fent notar que el lema «Marcats per l'Esperit» vol ser sobretot una invitació a la descoberta mútua, allò que és comú, allò en què tots coincidim, per l'Amor que hem estat marcats i que és dins nostre».

Prentem com a referència el darrer Aplec de l'Esperit, celebrat a La Seu d'Urgell l'any 2002, l'organització tarragonina espera per al 26 de maig una participació de prop de 5.000 joves d'arreu de Catalunya i les Illes Balears. Tots els participants són convocats al port de Tarragona, que s'omplirà per un dia de joves disposats a cridar als quatre vents les raons de la seva esperança. Els assistents hi trobaran un bon ventall d'ofertes i d'ini-

Cartell de l'Aplec de l'Esperit 2007.

ciatives: activitats vinculades al treball previ, un rostre d'Església present al món d'avui, un espai per refer i compartir l'experiència d'espiritualitat, per contrastar allò que altres viuen, per comunicar i compartir allò que viuen personalment. També hi haurà moments de gresca, d'anunci de l'experiència de la fe en la música i de profunda comunió en la celebració solemne i joiosa de l'Eucaristia.

En paraules de Mn. Pep Masdeu, «l'Aplec vol esdevenir reflex de l'Església que va construint el Regne d'un nou segle, on l'Esperit Sant té molt a dir, sobretot si no vol renunciar a respondre a l'evangelització d'aquest temps». També

vol esdevenir un «intent de reconeixement mutu, de reflexió, de celebració, de fe compartida...», vol donar rostre a tots aquells joves que participen en el projecte del Regne, i que des d'un servei o voluntariat senzill, en grup, en moviment, a l'escola, a la parròquia, en comunitats de vida religiosa, fan del seu temps i del seu cor un lloc per a Déu i per als altres». De totes maneres, Masdeu adverteix que «l'oportunitat pastoral de l'aplec no s'acaba amb un dia, sinó que l'Esperit és present sempre en els joves, en les seves formes de viure i estar en el món, de comunicar i acollir el do de Déu a les seves vides».

Una mica d'història

L'Aplec de l'Esperit va néixer fa ja més de 20 anys com a concreció d'un treball en comú de diverses realitats juvenils moviments, associacions i delegacions diocesanes de joventut. L'objectiu era crear un ambient festiu al voltant de la Pentecosta. L'escoltisme va animar i sostenir en els primers anys aquesta trobada interdiocesana. Més tard van ser els bisbes de Catalunya els que van fer una aposta agosarada per aquesta iniciativa, que van posar en mans del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears.

En l'actualitat l'Aplec de l'Esperit aplega les delegacions de Joventut de les diòcesis de Catalunya, Balears i Andorra,

Icona en ruta

La icona en ruta és una altra de les novetats de l'Aplec de l'Esperit 2007. Conscients que un element clau per viure a fons aquesta trobada és la pregària, els organitzadors han encarregat l'elaboració d'una icona de Pentecosta perquè, com la creu de les Jornades Mundials de la Joventut, pugui peregrinar per tots aquells grups de Catalunya i les Illes que vulguin acollir-la i pregar amb ella. Per als organitzadors, «aquesta icona en ruta vol ser signe de comunió i esperança, no per un dia, sinó per un estil de construir Església entre tots, en la diversitat, enmig d'una societat fragmentada sovint per la multitud d'interessos, on el missatge de Jesús resulta ser un bàlsam afectiu i efectiu per a la comunió i al diàleg». «Voldríem —afegeixen— que, com l'Aplec, la icona fes camí entre aquelles realitats diverses que es multipliquen en el si de les nostres Esglésies i ajudés a ser vinde de comunió i expressió de servei».

Per acollir la icona —ja sigui un grup de catequesi, una parròquia, un col·legi, centre d'esplai, moviment, associació...— només cal inscriure's al calendari interdiocesà que hi ha a l'abast a la mateixa pàgina web del Aplec. La icona de Pentecosta que aviat iniciarà la seva ruta per Catalunya és obra de l'artista romanès Nicolai, autor d'icones a Uldemolins, Sarrià, Altafulla... Amb la reproducció de la vinguda de l'Esperit Sant als apòstols a amb Maria s'ha volgut actualitzar allò que representa, és a dir, en aquest cas, la convocatòria de l'Aplec.

moviments de lleure i l'escoltisme. També altres moviments vinculats a l'Acció Catòlica, Pastoral Universitària, al camp de l'evangelització i dels voluntariats. L'Aplec ha esdevingut una gran xarxa de comunió eclesial, on la joia de l'Esperit Sant és viscuda a moltes revolucions per l'Església més jove.

Samuel Gutiérrez

"La Caixa" col·labora amb l'Aplec de l'Esperit

L'Obra Social de "la Caixa" es va comprometre el 3 d'octubre passat a aportar 50.000 euros a l'arquebisbat de Tarragona per a l'organització de la XXI edició de l'Aplec de l'Esperit. L'acte de signatura d'aquest acord, que va tenir lloc a la seu del palau arquebisbal de Tarragona, va ser protagonitzat per la delegada general de "la Caixa" a Tarragona, Empar Martínez, i per l'arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, Mons. Jaume Pujol. L'Aplec, que se celebrarà el 26 de maig del 2007 al port tarragoní, ha convocat més de 5.000 joves de les diòcesis de Catalunya i les Illes Balears.

Signatura de l'acord entre "la Caixa" i l'arquebisbat de Tarragona.

La Marató de TV3, contra el dolor crònic

■ Els voluntaris han d'apuntar-s'hi abans del 3 de novembre

Hi ha un esdeveniment a Catalunya que anuncia l'arribada del Nadal i que avança i fomenta l'esperit solidari que sol caracteritzar aquestes dates: és La Marató de TV3. Enguany, i ja se'n compleixen quinze, la recaptació que s'obtingui el 17 de desembre vinent es destinarà a la recerca biomèdica d'excel·lència

sobre dolors d'origen divers: vascular, osteoarticular, neurològic, digestiu o d'origen neoplàsic. «Encara que no te n'adonis, per a moltes persones el dolor forma part de la vida, en cada frase, en cada paraula, sense descans. El 17 de desembre, truca contra el dolor crònic», afirma el lema d'enguany.

El dolor crònic. Aquesta serà la recerca mèdica que rebrà els fons recaptats en l'edició de la ja mítica Marató de TV3 d'aquest 2006. Un any més la Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques, mitjançant la Subdirecció General d'Associacionisme i de Voluntariat, convida tothom a participar en La Marató de TV3. Tots els fons recaptats tindran com a destí contribuir a la recerca del dolor crònic: dolor en certs tipus de càncer, dolor en processos musculoesquelètics (artrosi, artritis, fibromiàlgia, dolor posttraumàtic...), migranyes i dolor neural (neuràlgies i altres tipus de dolor neuropàtic). No tots sentim el dolor de la mateixa manera, però a tots ens incapacita.

Va ser el Patronat de la Fundació La Marató de TV3, reunit el 22 de març passat, el que va acordar que La Marató de TV3 del 2006 es dediqués al dolor. Aquesta decisió va ser adoptada després d'haver considerat l'informe presentat per la Comissió Assessora Científica de la Fundació, un cop debatudes les 63 propostes que les associacions mèdiques, de malalts i de familiars de malalts van presentar en la primera convocatòria de propostes de malalties organitzada per la Fundació.

Ara l'equip de professionals del programa La Marató de TV3 ja treballa en aquest nou repte, tot estudiant el tractament informatiu, divulgatiu, testimonial i d'entreteniment que haurà de rebre el tema escollit.

La Marató 2005 en xifres

Fins a 7.145.000 euros van ser recaptats en l'anterior edició de La Marató dedicada a l'Alzheimer i a altres malalties del cervell. Van ser un total de gairebé tretze hores de programa, amb una audiència mitjana de 383.000 espectadors, que va comptar amb la col·laboració desinteressada de 2.303 voluntaris, 198 entitats, amb 854 línies telefòniques habilitades que van rebre fins a 168.888 impulsos de trucada. D'altra banda, 1.381 entitats van partici-

Voluntaris atenent les trucades telefòniques en una edició passada de La Marató de TV3.

par en els actes populars, es van impartir 2.901 conferències en escoles i centres cívics i es van penjar 1.067 pancartes en diversos municipis, entre moltes altres accions de sensibilització.

I és que tant TV3 com la Fundació La

Marató de TV3 posen en marxa cada any una potent campanya de comunicació i de promoció per fer arribar a la població la realitat de la malaltia de què tractarà el programa, mitjançant projeccions d'espots de televisió, falques de ràdio i elements de

publicitat exterior que són molt presents arreu del territori català. Paral·lelament, es porta a terme una campanya adreçada a col·legis i associacions d'arreu de Catalunya per informar i sensibilitzar sobre la malaltia. L'objectiu de la campanya és el contacte directe amb 100.000 alumnes de 14 a 16 anys de 1.000 centres escolars, més 20.000 adults de 200 associacions i centres d'avis.

El programa també compta amb un seguit d'activitats fora del plató que converteixen la jornada en una autèntica festa de la solidaritat en què participen milers de persones: partits de futbol, tennis, bàsquet, caminada popular, concerts, etc. Però, a més, milers d'associacions i entitats de Catalunya organitzen desinteressadament i per iniciativa pròpia activitats de promoció de La Marató des d'uns quants dies abans i fins al mateix dia del programa.

En els seus catorze anys d'història, La Marató ha esdevingut el programa de televisió de l'Estat espanyol que recapta i inverteix més diners per a la recerca biomèdica. Des del 1992 fins a l'actualitat La Marató de TV3 ha permès finançar el treball de 1.300 investigadors, segons s'afirma des de la Fundació. 1.300 investigadors que han treballat o que treballen en més de 300 projectes de recerca sobre malalties que actualment són incurables.

Consuelo Chaves

La Marató (3)

Voluntariat

Fundació
La Marató de TV3

Si voleu col·laborar com a voluntaris i voluntàries el diumenge 17 de desembre, cal omplir el full de subscripció (www.voluntariat.org) i enviar-lo a inscripciones@voluntariat.org o bé als faxos 934 831 811 / 934 831 012, abans del 3 de novembre.

S'establiran diferents torns i tasques per poder fer la marató de més de dotze hores de durada. Les tasques, com en d'altres edicions, seran les de telefonista, servei de menjar, guarda-roba, servei d'ordre, verificadors que confirmen les donacions i els anomenats *runners*, que s'encarregaran d'anar amunt i avall amb les butlletes plenes i buides. Els torns seran de prop de quatre hores cadascun, combinant horaris depenent de la tasca que es vulgui fer. S'establiran dies de formació per a totes les persones voluntàries que hi participin. Tots els qui estiguin interessats a participar-hi poden informar-se a la pàgina web www.voluntariat.org, trucant al telèfon 934 831 794 o a l'adreça electrònica següent: sgav.benestar@gencat.net

Si teniu previst organitzar una activitat de suport a La Marató i necessiteu material de difusió o voleu assistir de públic al programa del 17 de desembre vinent podeu posar-vos en contacte amb la Fundació La Marató de TV3, trucant al telèfon 934 444 830 o per correu electrònic: fundacionmaratov3@ccrtv.com

Si, com a empresa, voleu contribuir a l'èxit de La Marató, ho podeu fer a través de tres àmbits fonamentals:

- Difusió: col·laborant en l'organització d'alguns dels milers d'actes que es fan en suport de La Marató, ajudant a difondre'n el missatge.
- Patrocini. Associant la marca empresarial als valors de La Marató, s'aconsegueix una operació de prestigi, segons la Fundació: una inversió en imatge corporativa que donarà fruit en forma de reconeixement social i de generació de simpaties envers la firma que s'ha compromès amb aquest projecte.
- Ajuda en infraestructures.

Generalitat de Catalunya
Departament
de Benestar i Família

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i
compartit

Treball en xarxa,
punt de trobada

Gran porta d'entrada
als àmbits associatius

Informació,
coneixements,
reflexió...

Persones
i entitats

Per a més informació

0126 atenció
ciutadana

www.voluntariat.org

La Fundació Rut obre un centre de suport maternoinfantil

■ L'espai d'atenció diària a mares joves i als seus fills està ubicat a Sant Feliu de Llobregat

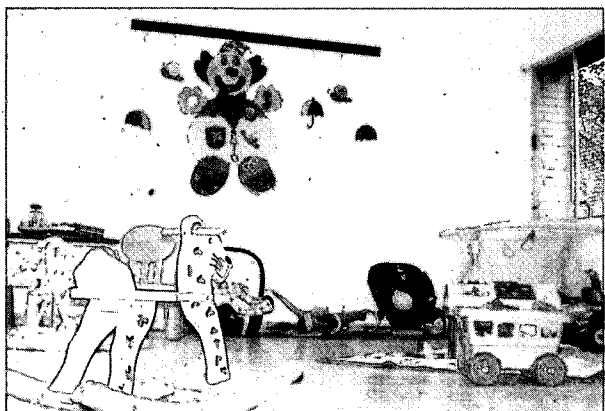
SANT FELIU DE LLOBREGAT.— Ensenyar les mares a educar els seus fills és el gran repte que des de mitjans d'octubre afronta a Sant Feliu de Llobregat la Fundació Rut. L'obertura d'un centre de suport maternoinfantil, en estreta col·laboració amb Càritas diocesana de Barcelona, l'Ajuntament de Sant Feliu i l'associació Benestar i Família, omple un buit fins ara existent a la zona. Les

instal·lacions que permeten posar en marxa aquest recurs van ser inaugurades l'1 d'octubre passat, amb la presència de diverses autoritats locals i del bisbe de Sant Feliu, Mons. Agustí Cortés, que va beneir el nou projecte i els seus futurs «inquilins». L'acte es va tancar amb una xerrada de Jaume Funes, secretari de Família i Infància de la Generalitat i amic de la Fundació.

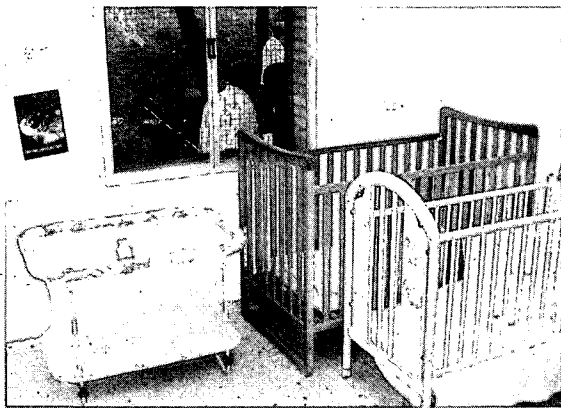
Ja funciona gairebé a ple rendiment el nou centre de suport maternoinfantil impulsat a Sant Feliu de Llobregat per la Fundació Rut. Des de mitjans d'octubre obre de dilluns a divendres les seves portes a mares joves o adolescents amb fills de 0 a 3 anys, sense prou coneixements per atendre les criatures ni gaire suport familiar. Entre elles hi ha un percentatge molt alt de

dones immigrants, sobretot magribines i romaneses, que viuen lluny de les seves famílies i que no saben com tenir cura dels seus fills. El nou centre ofereix un entorn agradable, gestionat per professionals en el camp del treball social, en el qual mare i fill puguin establir relacions favorables. L'experiència d'altres espais similars que ja funcionen des de fa temps en l'àrea metropolitana de Barcelona demostra que aquest recurs esdevé molt eficaç en l'afavoriment d'una bona relació mare-fill i en el desenvolupament posterior dels infants.

La posada en marxa a Sant Feliu del nou centre maternoinfantil no hauria estat possible sense el suport i experiència de Càritas diocesana de Barcelona, membre del Patronat de la Fundació Rut. Càritas és pionera en aquest tipus de recursos i precisament van ser els seus treballadors socials els qui van alçar la veu d'alarma davant la manca a la zona d'un centre com aquest. També els serveis socials de l'Ajuntament de Sant Feliu i d'altres municipis de la comarca han copsat aquesta necessitat i no han dubtat a donar suport al projecte des del primer moment.

La sala de jocs és un espai fonamental del nou centre.

El centre acull dones amb fills de 0 a 3 anys.

Com explica Conxa Marquès, coordinadora de l'acció social de Càritas diocesana de Barcelona al bisbat de Sant Feliu, «el nostre gran objectiu és aconseguir que s'estableixi una relació afectiva entre les mares i els seus fills, a través de la qual es pugui transmetre amor, s'inculquin hàbits, i s'eduqui perquè el nen aprengui a tenir els seus propis mecanismes de defensa». «Tot això —afirma també— és invertir en bons ciutadans per al futur ja que incideix directament en el desenvolupament dels infants.»

El nou recurs de la Fundació Rut compta amb la presència permanent d'una treballadora familiar i d'una treballadora social, juntament amb l'atenció puntual, gairebé diària, d'altres professionals del món de la psicologia, la pediatria o la psicomotricitat precoç. En alguns moments del dia les dones assisteixen a espais pràctics de formació, amb activitats diverses, xerrades dels professionals i la possibilitat de compartir, des del diàleg i la reflexió, la joia i els reptes de la maternitat amb la resta de mares. «Volem que el centre sigui com una gran família —

apunta Conxa Marquès—, perquè només així aconseguirem que la tasca d'educar i ajudar a créixer els infants esdevingui plaent.» Com a element fonamental d'aquesta tasca educativa, els professionals del centre donen molta importància al joc. «Moltes mares no saben jugar amb els seus fills, sovint perquè elles mateixes no han jugat quan eren petites —apunta Marquès—, i realment és bàsic que es puguin seure a terra amb ells i jugar. L'educació a través del joc és gairebé imprescindible.»

Fidel al seu esperit fundacional, la Fundació Rut acollirà en el seu centre dones de diverses cultures, llengües i circumstàncies socials. Com la dona de la Bíblia que es deia Rut, elles també han perdut moltes coses, sovint s'han quedat sense res i han hagut de començar de nou. Per això una altra de les missions de la Fundació Rut, sorgida des d'una clara inspiració cristiana, és «transmetre a aquestes dones i als seus fills la carícia de Déu».

Samuel Gutiérrez

MN. EMILIA ALMODÓVAR, COORDINADOR DE PROJECTES DE LA FUNDACIÓ RUT

«Cal ensenyar les mares a relacionar-se amb els seus fills»

—Què representa per a la Fundació Rut aquest nou projecte?

—Aquest centre maternoinfantil és el tercer projecte que assolim des que l'any 2003 ens van constituir com a fundació. Realment estem molt satisfets. Aquest projecte esdevé un recurs molt eficaç en l'àmbit educatiu de les dones soles amb criatures al seu càrrec i respon a una necessitat que ja havíem copsat fa temps a la nostra Llar Betània, per a dones sortides de la presó o víctimes de la violència domèstica. Durant l'any 2005 van analitzar i dissenyar la possibilitat de crear un maternoinfantil. El fet que la fundació l'hagi pogut fer realitat posa de manifest que estem en un moment molt bo, aixecant el vol i ho vivim amb il·lusió.

—Satisfet del suport de l'Ajuntament amb la cessió de l'edifici?

—Molt. L'Ajuntament s'hi ha mostrat molt receptiu des del primer moment. La casa ofereix, a més, unes condicions ideals, al costat d'una escola, que és el lloc on després els nens s'haurien d'integrar. També estem molt contents amb la col·laboració dels voluntaris. Sense ells no hauríem pogut tenir l'espai a punt. Després de pintar, tot s'ha muntat en una setmana. Ara només cal que les persones s'hi trobin a gust i puguin aprofitar eficaçment el nostre servei.

—Què diferencia un centre maternoinfantil d'una guarderia?

—Per començar, a la guarderia deixen la criatura i les mares marxen. Aquí el que interessa és la presència de la mare perquè agafi els hàbits necessaris per atendre de manera adient els seus fills. És un espai principalment per la mare, en benefici de les criatures. Coses que a nosaltres ens semblen normals no ho són tant per a algunes persones. Temes com la higiene personal, l'estructuració del temps, l'equilibri dels àpats o la conservació dels aliments... representen un problema per a algunes mares. Hi ha tota una sèrie d'elements, que semblen naturals, però que no ho són tant, i que per tant, cal educar-los. Cal ensenyar les mares a relacionar-se amb els seus fills. Això és bàsic, perquè d'aquesta relació dependrà en gran mesura el desenvolupament posterior de l'infant.

Justícia i Pau enceta el programa de Sopars-Col·loqui

TARRAGONA.— Justícia i Pau de Tarragona va iniciar el 13 d'octubre passat el seu tradicional programa de Sopars-Col·loqui per al curs 2006-2007. El cicle es perllongarà fins al dia 8 de juny de l'any vinent. El lloc de la trobada és el Restaurant M.R., del carrer Francolí 59, al barri tarragoní de Torreforta, i els sopars es fan el segon divendres de cada mes, a partir de les 20.30 h. Els interessats a assistir-hi ho hauran de confirmar trucant al telèfon 977 244 700.

El cicle de Sopars-Col·loqui de Justícia i Pau es va obrir el 13 d'octubre amb

l'expresident de Justícia i Pau a Tarragona, Santiago Camós, que va parlar sobre *L'experiència d'un laic compromès en moviments d'Església*. El dia 10 de novembre el biblista Armand Puig tractarà de *La felicitat* mentre que l'1 de desembre, Josep Gil, doctor en Teologia, es referirà a la *Teologia del cos*. Per al 12 de gener de 2007, el tema triat és *Protecció del medi ambient: política i dret*, a càrrec de Jordi Jaria, professor de Dret Constitucional de la URV. El 9 de febrer, *Immigració: causes i reptes* és el tema escollit per M. Lluïsa Geronès, presiden-

ta de l'associació Akan. El 9 de març li tocarà el torn a Joan Aragonès, biblista, que parlarà de *Sant Pau, avui*. El 13 d'abril, el president de Justícia i Pau de Barcelona, Arcadi Oliveres, tractarà el tema *Sud-amèrica avui: una finestra a l'esperança*. L'11 de maig *Les arrels de l'antisemitisme* serà la xerrada que donarà Jaume Borràs, professor d'Història de l'IES Cambrils. Finalment, el 8 de juny l'exdirectora general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Montserrat Coll, parlarà de *Laïcitat i actuacions de govern*. (Joan Boronat)

cultura

El Museu Diocesà de Barcelona mostra el seu fons pictòric

■ L'exposició «Del Romanticisme al Modernisme» acull unes vuitanta peces

BARCELONA.— «L'objectiu d'aquesta exposició és palesar la coneixença i divulgació de la cultura mediterrània dins d'un àmbit de la creació tan fonamental com és la pintura», va dir Mn. Josep M. Martí Bonet, director del Museu Diocesà de Barcelona, a la presentació de la mostra *Del Romanticisme al Modernisme*. La mostra, que es pot visitar fins al proper 5 de novembre, recull obres del fons pictòric del Museu Diocesà de Barcelona, majoritàriament inèdites.

«Església de Sant Martí de Vilallonga», de Joan Roig Soler.

«Retrat femení», de Ramon Martí Alsina.

El Museu Diocesà de Barcelona i la Caja de Ahorros del Mediterráneo presenten unes vuitanta obres dels grans mestres de la pintura de finals de segle XIX i inicis del XX. Han estat restaurades i documentades per vint especialistes, dirigits pel Dr. Francesc Fontbona, director de la Unitat Gràfica de la Biblioteca de Catalunya i membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts Sant Jordi. La majoria dels quadres pertanyen al fons del Museu Diocesà de Barcelona, procedent de la col·lecció del Dr. Francesc d'A. Ros i Vendrell (1907-1991), sacerdot, pedagog i aficionat a l'art.

Les obres —veritables joies, majoritàriament inèdites— corresponen a tots els períodes compresos entre el Romanticisme i el Modernisme (el Realisme, les escoles paisatgista d'Olot i Il·luminista de Sitges...). Hi són presents genis de la pintura, com ara Joaquim de Cabanyes, Lluís Rigalt, Benet Mercadé, Enric Ferrau, Josep Mirabent, Ramon Martí Alsina, Carlos de Haes, Modest Urgell, Josep Armet, Joaquim Vayreda, Francesc Mas-

riera, Darío de Regoyos, Joan Roig Soler, Isidre Nonell o Joaquim Mir.

En el segle XIX, els efectes de la revolució liberal van fer canviar el signe dominant en l'art. De les grans composicions, encarregades durant segles per les institucions públiques o per l'Església, es va passar a fer composicions destinades al domicili de les classes mitjanes, més capacitades culturalment i econòmicament que abans. L'augment de la clientela potencial va disparar també el nombre de pintors i la producció de cadascun d'ells. Per això, el segle XIX és molt més dens en noms d'artistes que tots els segles anteriors plegats.

Valors mediterranis

«Amb la nostra exposició voldríem reviure el *Mare Nostrum*, signe de la fraternitat de civilitzacions i vinculació harmònica entre els països que formen l'entorn mediterrani», va assenyalar Mn.

Es el llenguatge de l'art, especialment quan aquest s'arrela a les essències de cada poble». I afegeix: «En aquestes obres podem descobrir els valors mediterranis amb peculiars característiques, colors i formes que són l'espill de l'ànima dels nostres pobles.»

Per la seva banda, el Dr. Francesc Fontbona va explicar que gran part de les obres que es poden contemplar a l'exposició *Del Romanticisme al Modernisme* ja es van exhibir «ara fa dotze anys al mateix Museu Diocesà de Barcelona». En aquella ocasió, però, molts quadres no s'havien estudiat en profunditat i, fins i tot, es dubtava de l'autoria d'alguns d'ells. «Ha estat una autèntica aventura —va intervenir Mn. Martí Bonet— esbrinar la mà creadora d'uns quants quadres de la nostra col·lecció.»

«Aquí l'aficionat hi trobarà, al costat de noms de manual (com ara Isidre Nonell, Joaquim Mir o Ramon Martí Alsina), altres que no solen mereixer l'atenció dels museus i que, en canvi, representen sovint millor que molts altres la pintura de consum d'una època que omplia veritablement les estances de les cases de les classes mitjanes catalanes, quan Barcelona i altres ciutats del país creixien desmesuradament», va comentar el Dr. Fontbona.

Per a més informació: Museu Diocesà de Barcelona, avinguda de la Catedral, 4 - 08002 Barcelona, tel. 933 152 213, a/e: museudb@yahoo.es (M.A.C.)

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

El comiat de Rafael

«Passa'm una altra copa de sangria, Rafael», li va dir la Maria. La sangria de cava estava molt fresqueta i venia molt de gust. La vam preparar a la cuina, després del servei del sopar, amb motiu del comiat del cuiner Rafael, que canviava de restaurant i pujava de categoria.

La Maria, la cuinera pastissera, bona companya i una gran professional, tot i la satisfacció estava una mica trista. La processó li anava per dins, perquè sentia una forta atracció per en Rafael, però ell no li feia cas.

Quan la gerra es va buidar, tots li vam desitjar molta sort.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Bótey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402 • www.joanvillaro.e.telefonica.net

Coses de la vida

Romiatge a Montserrat

Hola, amics! El 30 de setembre va tenir lloc el romiatge dels Amics de Catalunya Cristiana a Montserrat amb motiu del 125è aniversari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya. La sala Abat Argeric va acollir la trobada, que va iniciar Mons. Joan Carrera, president de l'entitat. Tot seguit, el P. Josep M. Soler, abat de Montserrat, ens va donar la benvinguda i ens va felicitar per la nombrosa assistència (unes cent persones). El prior, P. Ramon Ribera-Mariné, va dissertar sobre «el jubileu montserratí» i Mn. Octavi Sánchez va parlar dels mitjans de comunicació que dirigeix: *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel.

Després d'assistir a la missa conventual, Marta Cantí, secretària executiva dels Amics de Catalunya Cristiana, va informar als presents sobre la situació dels pelegrinatges a Terra Santa, i uns quants pelegrins van donar testimoni de les seves experiències. Un cop acabat el dinar de germanor, el bisbe Carrera va repartir els premis del I Concurs de Fotografia dels Amics de Catalunya Cristiana. Una jornada memorable.

Cecília Aranés Mallol

Coses de la vida

S'estrena la pel·lícula «Los Borgia»

■ El film explica la història de la cèlebre família valenciana que va dirigir la cristiandat durant el segle xv

VALENCIA.— El 6 d'octubre es va estrenar la que diuen que és «una de les grans pel·lícules d'aquest any i una de les més destacades del cinema espanyol»: *Los Borgia*. És una superproducció, dirigida per Antonio Hernández —guanyador d'un Goya per *En la ciudad sin límites*— i filmada als escenaris autèntics on va viure la família valenciana i amb una inversió de deu milions d'euros.

Una vegada més, eclesiàstics i Estats Pontificis atreuen l'interès i la imaginació de guionistes i escriptors. Algú recordarà la pel·lícula *El regne dels cels*, sobre les croades, i molt més recentment *El codi Da Vinci*, amb les seves conspiracions de l'Opus Dei. Ara ens toca molt més a prop, amb la història d'una família valenciana que en plena efervescència del Cinquecento va dirigir la cristiandat.

La presentació del film adverteix que «el guió fon aventura i acció amb rigor històric per aconseguir una trama que combini entreteniment i espectacle, i que conté també una profunda reflexió sobre el poder i l'ambició, l'amor i la passió, la mort i la soledat». Davant d'aquesta proposta, no està de més donar unes guies de lectura davant d'una obra que qüestiona la visió de l'Església sobre la seva pròpia història, segons la qual sempre és guiada per l'Esperit Sant malgrat els errors i pecats.

Error històric

Cal desfer alguns errors històrics. En una lectura ràpida de la pàgina web, l'historiador eclesiàstic Javier Nieva va descobrir-ne uns quants. En primer lloc, Calixte III era *oncle* de Roderic de Borja (futur Alexandre VI) i no *oncle avi*. A més, tampoc no era el primer espanyol d'ocupar la seu petrina, ja que abans hi va haver d'altres com sant Damas al segle iv.

Així mateix, és fals que Alexandre VI (Xàtiva, 1431 - Roma, 1503) volgués conquerir territoris per al Vaticà, ja que es va crear el 1929; fins aleshores es tractava dels Estats Pontificis. De fet, eren ciutats feudatàries del Papa i l'interès del Pontífex era unificar, no conquerir, ja que cada senyor anava pel seu compte. Els enemics dels Borja eren les grans famílies italianes que aspiraven a controlar la pe-

Lluís Homar interpreta el papa Alexandre VI.

nínsula itàlica. En el fons, es tracta de rivalitats polítiques: una família d'estrangers —i catalani, els anomenen els textos contemporanis— i molt poderosa.

Estudis actuals mostren que, si bé es cert que Alexandre VI tenia com a mínim set fills reconeguts, que aquells van ocupar llocs de responsabilitat i que alguns dels cardenals que segurament van donar suport a la seva elecció van fruit de favors posteriors, també era un governant responsable, de profundes conviccions religioses i amb un desig de reforma de l'Església.

Javier Nieva adverteix que cal respectar la perspectiva històrica: «Alexandre VI va ser un home de la seva època, caracteritzada per ser molt convulsa. S'estava a cavall de l'edat mitjana i de l'humanisme renaixentista.» I conclou: «L'Església és un cos viu, animat per l'Esperit Sant, que, de vegades, té més o menys salut, però que en tot cas sempre és més rica que les seves mancances.»

Guillem Farré

Celebració del VIII Festival Internacional de Cant Coral

BARCELONA.— Del 27 al 30 de setembre es va celebrar, a l'església de Santa Maria del Pi de Barcelona, el VIII Festival Internacional de Cant Coral. Europa i els seus cants, organitzat per Courtial Internacional, amb la col·laboració de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) i l'organització tècnica de Cultura. Gestió cultural per a la societat i l'empresa.

En aquesta edició, hi van participar deu corals procedents d'Alemanya, els Estats Units, Estònia, Grècia, Itàlia, Letònia i la República Txeca. Durant dos dies, els cors van participar a la fase de concurs, on van ser valorats pel jurat internacional presidit per Michael Rinscheid, d'Alemanya, i del qual en formaven part Gerd Zellmann, d'Alemanya; Felix Resch, d'Itàlia; Kai-Tõe Ellermaa, d'Estònia, i Manel Cabero, director coral i fundador del Cor Madrigal, que representava Catalunya.

Durant el concert celebrat el dissabte dia 30, es va fer públic el veredict que va atorgar el primer premi en la categoria menors de 21 anys al Youth Choir Lark, de la República Txeca, dirigit pels professors Zdenka Vrbova i Miloslav Butchek, i el primer premi en la categoria de cors mixtes de 16 a 39 veus al Chamber Choir of Tallin University, d'Estònia, dirigit pels professors Meri-

ke Aarma i Aivar Lestsinski.

Com a activitats complementàries, es van realitzar diverses actuacions a l'aire lliure, com ara concerts al barri Gòtic, que es van fer a la plaça Garriga i Bachs, i la Rua dels Cors pel portal de l'Àngel, que van permetre apropar els cors a la gent del carrer, tant per les interpretacions que van

Actuació del Youth Choir Lark.

oferir com per la vistositat de les seves indumentàries.

Els diferents concerts van comptar amb la presència de la presidenta de la FCEC, Montserrat Cadevall, del Dr. Hans Urrighardt, president del festival, i de l'impulsor del festival, Dr. Hans-Albert Courtial, president de l'Associazione Internazionale Amici de la Musica Sacra, així com un gran nombre d'espectadors. En els parlaments de cloenda, el president del festival i el president del jurat van manifestar el seu desig de donar continuïtat al concurs, consolidant-lo com un dels esdeveniments destacats de la vida musical de la Ciutat Comtal. (Núria Llorach)

INGREDIENTS:

1 ampolla de cava brut
1/2 litre de refresc de llimona
1/2 litre de gasosa
1 pell de taronja
1 copeta de Cointreau
1 copeta de conyac
3 o 4 cullerades de sucre
4 rodanxes de kiwi i 5 guindes

PREPARACIÓ:

En una gerra de vidre, poseu-hi una ampolla de cava brut, juntament amb 1/2 litre de refresc de llimona i 1/2 litre de gasosa. Al final, afegiu-hi una pela de taronja, una copeta de Cointreau, una copeta de conyac i tres o quatre cullerades de sucre.

Després, remeneu-ho bé amb una cullera de fusta i afegiu-hi quatre rodanxes de kiwi, i cinc guindes. Beveu la sangria ben fresqueta.

Sangria de cava especial

Llibres

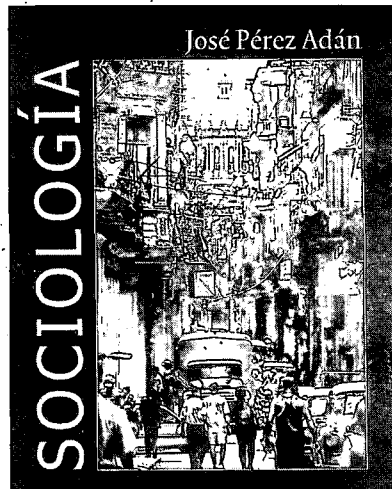

La fe en la família

Aquest llibre no únicament recull les principals intervencions del Papa en la seva primera visita a l'Estat espanyol, sinó que comenta i reproduïx tot el que Benet XVI ha dit sobre la família, l'ésser humà, la transmissió de la fe, l'amor i altres temes nuclears de la vida cristiana. Una crònica imprescindible per entendre el que va significar la V Trobada Mundial de les Famílies, celebrada a València el juliol d'enguany, i les seves repercussions en la vida de l'Església i de la societat. (C.C.)

José Luis González-Balado, *Benedicto XVI y las familias*. Editorial San Pablo, Col·lecció Caminós, Madrid 2006, 269 pàg.

Manual de sociologia

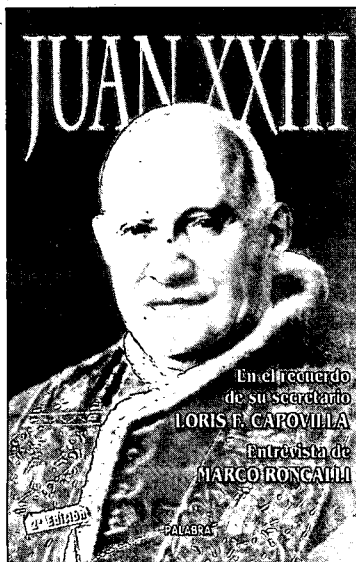
Un text senzill, didàctic i clar sobre els fonaments bàsics i els temes dominants de la disciplina. Així podem definir aquest llibre. El seu enfocament modern i universal permetrà als estudiants en particular i a qualsevol lector en general adquirir una formació sociològica sòlida alhora que els donarà les claus necessàries per comprendre el món en què vivim i els reptes de futur. L'autor és José Pérez Adán, professor de Sociologia a la Universitat de València. (C.C.)

José Pérez Adán, *Sociología. Comprender la humanidad en el siglo XXI*. Ediciones Internacionales Universitarias, Madrid 2006, 197 pàg.

El magisteri d'un pontificat

Joan XXIII (1881-1963) és un dels personatges més fascinants del segle XX. Interpretant «profèticament» el ministeri pontifici, va capgirar d'una manera decisiva la vida de l'Església. Aquest llibre-entrevista sorgeix de l'encontre entre Mons. Loris F. Capovilla, el seu secretari durant deu anys, i el periodista Marco Roncalli. Mons. Capovilla explica al cronista el secret d'un cor del qual tant s'ha dit i del qual ens són revelats nous trets en uns documents presentats per primera vegada en aquest volum. (C.C.)

Marco Roncalli, *Juan XXIII. En el recuerdo de su secretario Loris F. Capovilla*. Editorial Palabra, Col·lecció Ayer y Hoy de la Historia, Madrid 2006, 237 pàg.

Una actitud vital

Aquí es dona resposta a molts interrogants. Aquesta obra permet conèixer el perfil de competències de les persones creatives (i, a través d'un qüestionari, analitzar i potenciar les pròpies), desenvolupar estratègies de creativitat, aprendre a treballar creativament en equip, analitzar com funcionen les empreses innovadores i comprendre les principals macro tendències que configuraran els mercats del futur. La innovació és una actitud vital, una passió. (C.C.)

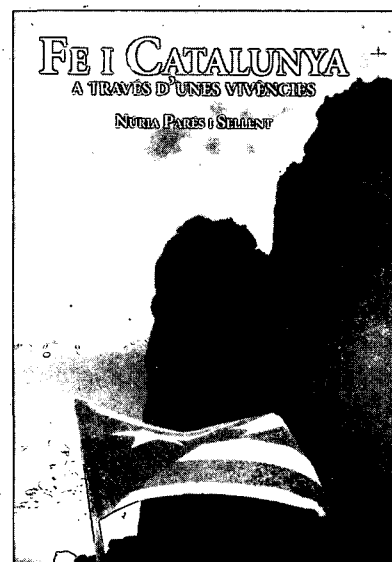
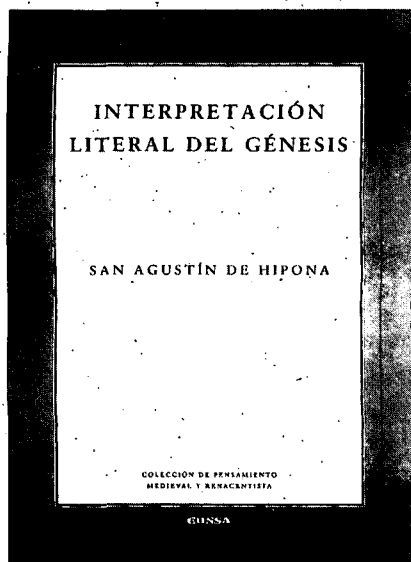
Franc Ponti i Xavier Ferràs, *Passió per innovar. De la idea al resultat*. Editorial Granica, Barcelona 2006, 301 pàg.

Exegesi bíblica

Aquest llibre, escrit entre els anys 401 i 415, constitueix una de les obres més complexes i estimulants de sant Agustí. El conjunt del saber del seu temps, amb la seva grandesa insospitada i les seves limitacions materials, està present en aquest volum d'exegesi bíblica: coneixements de teologia natural, filosofia, física, matemàtica, astronomia, medicina, geografia i literatura clàssica es donen la mà amb la dada revelada tal com es presenta al Gènesi. (C.C.)

Sant Agustí d'Hipona, *Interpretación literal del Génesis*. Ediciones Universidad de Navarra (EUNSA), Col·lecció de Pensamiento Medieval y Renacentista, Barañáin 2006, 347 pàg.

La fidelitat a uns principis

L'autora, amb el seu estil sempre apassionat per la justícia i la veritat, parla en aquest llibre d'experiències personals viscudes des de la fe i la catalanitat. L'objectiu és donar a conèixer la lluita que ha dut a terme el poble de Catalunya per sobreviure malgrat les dificultats de tota mena que ha hagut de patir al llarg de les darreres dècades. Com a dona i com a cristiana, és conscient cada cop més de la seva responsabilitat com a membre de l'Església. (C.C.)

Núria Parés i Sellent, *Fe i Catalunya. A través d'unes vivències*. Editorial Mediterrània, Barcelona 2006, 134 pàg.

La realitat musulmana

La presència social creixent de la religió islàmica a Europa fa especialment necessari saber-ne els orígens i el contingut, així com el de les manifestacions culturals que l'acompanyen. José Morales, professor de Teologia dogmàtica a la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra, aborda aquestes matèries en aquest llibre. Analitza amb rigor i equilibri un fenomen que està cridat a tenir una funció important en la història dels anys futurs. (C.C.)

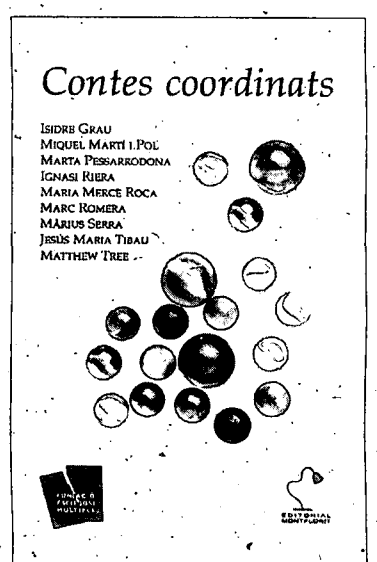
José Morales, *Caminos del islam*. Ediciones Cristiandad, Madrid 2006, 317 pàg.

Per una bona causa

Divuit autors i autores dels Països Catalans han participat en la redacció d'aquesta obra que té una finalitat solidària: els beneficis que s'obtinguin de la venda aniran destinats íntegrament a la Fundació Esclerosi Múltiple i a la lluita contra aquesta malaltia. Els nou contes de què consta el llibre van prologats per un poema del gran poeta Miquel Martí i Pol (1929-2003), afectat per esclerosi múltiple, corresponent al llibre *L'hoste insòlit*. (C.C.)

AA.DD., *Contes coordinats*. Editorial Montflorit, Col·lecció La Pal·las, Cerdanyola del Vallès 2006, 139 pàg.

La crítica literària d'aquesta setmana

Mar amic?

Banville és irlandès, un home que ha viscut amb el mar a l'horitzó, i que ha sentit la força que va intuir fa segles el vell Homer, quan l'anomenava «infatigable», *apotrinietos*. Hi tenia tots els racons de la memòria, i hi va cercar, amb els seus personatges, el que havia constituït la seva vida. I el mar no el va decebre.

El nostre Eduardo Marquina va demanar que l'enterressin al «cementiri de tàpies nanes, al costat del mar», perquè allà trobava les arrels de la seva vida, del seu amor. I Banville ha aconseguit que el seu protagonista s'enfronti amb tot el que va ser un camí pedregós, rotund, de vegades implacable, tot i els esforços per elevar-se per sobre dels esdeveniments i de les tempestes inacabables.

Un llibre excel·lent d'un autor difícil de traduir a les nostres llengües. Tant aquesta edició com la castellana (Anagrama) suposen per part del lector un esforç notable per desembullar un llenguatge i un estil que està a anys llum de la nostra ment llatina. Però, aquí el tenim amb el seu valor d'intensitat, d'honradesa, d'exposició nítida de sentiments, que comunica al lector quan supera els esculls d'una

sèrie de mots pretesament cultes, que en realitat són un esforç del traductor per deixar-hi la seva empremta, quan en realitat hauria de desaparèixer.

Però, tot i aquest obstacle lingüístic, *El mar* és una peça literària d'importància, i ens augura un bon començament de curs literari.

Perquè Banville és, sobretot, un escriptor literàriament honest. Té tots els tics de l'escriptor saxó, que no es preocupa per agradar al lector, si sap que li pot oferir una peça digna, i treballada, perquè la travessia d'aquest mar que es perfila des d'un començament com un gelós confident, resulta al final agradable, encara que hagi hagut de suportar les borrasques. Més de les que voldries. Però, la vida és així, i Banville no té por de deixar-nos a mercè d'unes pàgines que de vegades ens conviden a endinsar-nos en l'«infatigable»,

John BANVILLE
El mar.

Bromera, Alzira 2006, 221 pàg.

i altres voldríem trobar-hi algun illot, una rada en la qual refugiar-nos tant cantant les pàgines del llibre, esperant una bonança interior, torbada pels capricis dolorosos de les onades, de la vida.

Max Morden buscava pau després de la mort de la seva esposa... un dolor que creia poder esborrar amb records de joventut. I esperava que el mar li donés la pau i la serenitat d'un vesprejar en calma. Era lícit desitjar-ho, perquè la vida en soltat pot ser més suportable si ens envoltam amb fantasmes del passat. Però, aquestes imatges que tornen una altra vegada, s'entreveuran amb la nova realitat que toca viure, i la viudeta es veu envaïda per les onades d'una realitat diferent. I el mar pot ajudar, potser, però no sempre es pot aconseguir el somni d'Antonio Machado: «*El*

mar, el mar, y no pensar en nada.»

Llegir aquestes pàgines és aproximar-nos, segons alguns crítics, al que és sublim: Jo no diria tant, però sí que és un oasi de bona literatura en la travessia del desert.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

La competència musical de Sant Martíà

En tres dies de festa major, el 21, 22 i 23 d'octubre, Banyoles esdevé l'eix de la sardana i la cobla. Les formacions que actuen a la capital del Pla de l'Estany per Sant Martíà són: La Bisbal Jove, Marinada, Mil·lenània, Ciutat de Terrassa, La Selvatana, La Principal de la Bisbal, Ciutat de Girona i Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Vuit cobles per a tres dies d'intensa activitat sardanista i de singulars rivalitats artístiques entre els instrumentistes més acreditats de Catalunya.

El plat fort de les festes de Banyoles són les conegudes *Competències de cobles*. El dissabte a la tarda, quatre cobles joves competeixen per captar l'atenció dels participants en la ballada de sardanes. Comencen oferint cada una, successivament, una ronda de sardanes per escoltar, una ronda de sardanes per ballar, una ronda de sardanes obligades, una ronda de sardanes populars i una ronda de ballables per a cobla. I el diumenge, a la tarda, encara més; aleshores són les cobles grans les que han d'interpretar les cobles grans. Les que han d'interpretar les cobles grans són les que han d'interpretar les cobles grans. Les que han d'interpretar les cobles grans són les que han d'interpretar les cobles grans.

El diumenge s'acaba, al vespre, amb una singular i emotiva *sardana estereofònica*, amb la interpretació de *Somni*, del mestre Puigferrer que culmina, a la repetició, amb l'apagada de l'enllumenat de la plaça i l'encesa de bengales repartides entre tots els assistents. Es fa una votació popular per escollir la millor sardana de cada ronda i s'atorga un guardó per a la cobla guanyadora de cada torn d'actuacions.

El diumenge al matí la rivalitat és entre els dansaires de colla que participen en el tradicional Concurs de Sant Martíà, puntable per al Campionat de Catalunya, bàsic d'honor per a la classificació de colles veteranes i colles lliures.

I l'altra element característic de la celebració de Banyoles en honor del seu patró, Sant Martíà, és la Festa de la Música per a Cobla: un extraordinari concert a tres colles que permet escoltar un repertori que difícilment es pot presentar com es fa al Pavelló de la Draga del Pla de l'Estany, enmig d'una gran espectació, amb un públic local i forà que ocupa tot l'aforament malgrat que aquest acte se celebra en dilluns, al matí. Enguany, la Festa de la Música per a Cobla inclou el lliurament del 22è Premi Ceret-Banyoles, que bianualment organitzen els Foments de la Sardana d'aquestes dues poblacions. Però també s'anuncien interessants estrenes i un emotiu acte de recordança al mestre Conrad Saló, en el centenari del seu naixement. (C.C.)

Catalunya
Cristiana
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 95,90€ l'any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 95,90€
per any

☐ Amb dos pagaments semestral
de 47,95€

☐ Domiciliació bancària
(Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Títular Data

Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA
Grup AVANT de Terrassa
Amb la col·laboració del Grup de Mestres Catòlics

XXII Concurs Bíblic

Tema: **Maria fe i testimoni** (Lc 1,26-56)

Les **BASES** que regiran la present convocatòria són aquestes:

1. Poden participar-hi els alumnes d'Educació Primària, 1r i 2n curs d'ESO, i grups de catequesi dels bisbats catalans.
 2. El concurs consisteix a contestar individualment el qüestionari corresponent, segons el nivell que cursa l'alumne. En la confecció de les preguntes s'ha pres com a base la Bíblia Catalana Interconfessional (BCI).
 3. El concurs es divideix en tres categories:
1a Alumnes de 3r i 4t d'Educació Primària (8-9 anys)
2a Alumnes de 5è i 6è d'Educació Primària (10-11 anys)
3a Alumnes de 1r i 2n d'ESO (12-13 anys)
 (Els grups de catequesi s'adaptaran a la categoria segons l'edat del nen/nena.)
 4. **A)** En totes tres categories es pot respondre el qüestionari en una fotocòpia del model. Si els falta espai poden escriure les respostes en un full a part, indicant-hi, això sí, els números corresponents a les preguntes. Intentem deixar espais suficients per evitar-ho.
B) Els treballs inacabats es consideren nuls.
C) Les escoles o grups de catequesi participants han d'enviar els treballs en una sola tramesa, juntament amb una llista on figuri el nombre de concursants, els seus noms i el del professor/a.
D) Us demanem l'adreça del vostre col·legi ben clara i intel·ligible: nom de l'escola, telèfon, codi postal, població, bisbat i l'adreça electrònica de l'escola, mai del participant.
 5. Els treballs s'han de trametre a qualsevol d'aquestes dues adreces de Terrassa:
• Apartat de Correus 936 - 08220 TERRASSA
• Centre Eclesial, c/ Blasco de Garay, 34, baixos - 08224 TERRASSA (tardes de 5 a 7).
 Els treballs s'han d'enviar a partir del 2 de novembre del 2006, i finalitzarà el 5 de febrer del 2007.
 6. Tots els col·legis que participin en el XXII Concurs Bíblic rebran, fins a 15 alumnes, 2 Nous Testaments, i de 15 en endavant, 4 Nous Testaments de la B.C.I. i un volum de *Qui era i com vivia el poble de la Bíblia*. Aquest últim obsequi és una col·laboració de l'Associació Bíblica de Catalunya.
- S'atorguen els premis següents:
- A)** Premis per a escoles participants: 11 primers premis (1 per cada bisbat més la zona pastoral del Maresme), 33 accessits (1 per categoria i bisbat més la zona pastoral del Maresme).
 Aquest any el primer premi per escoles serà de 500 euros per una anada per passar el dia al monestir de Montserrat, amb rebuda del pare abat i visita a l'escolania i al museu.
 - B)** 33 premis individuals (1 per categoria i bisbat més la zona pastoral del Maresme), 99 accessits (3 per categoria i bisbat més la zona pastoral del Maresme).
 - C)** Premis de participació per a nens i nenes discapacitats d'Educació Especial (certificat del col·legi).
 - D)** 11 premis per a centres de Catequesi (1 per bisbat més la zona pastoral del Maresme).
 - E)** A cada participant se l'obsequiarà amb un detall sobre el tema d'aquest concurs.
 7. Els premis s'han de recollir personalment.
 8. El veredict del jurat serà inapel·lable i es comunicarà directament a les escoles premiades. El veredict també es farà públic al setmanari *Catalunya Cristiana*, a la nostra web, a **Ràdio Estel** i a **Ràdio Terrassa**.
 9. El lliurament dels premis tindrà lloc a cada bisbat. Serà el dia 28 d'abril del 2007, **dissabte**, a les 11 del matí als següents llocs:
Arquebisbat de Barcelona, Centre Cultural de la Caixa de Terrassa, Rambla d'Ègara, 340, Terrassa; **Bisbat de Sant Feliu de Llobregat**, Col·legi Verge de la Salut, plaça de Catalunya, 4-8, Sant Feliu de Llobregat; **Bisbat de Girona**, Seminari, Pujada de Sant Martí, Girona; **Bisbat de Lleida**, Col·legi Episcopal, Dr. Combellès, 38, Lleida; **Bisbat de Solsona**, Col·legi Arrels de Secundària, Av. C. Tarancón, 49, Solsona; **Arquebisbat de Tarragona**, Col·legi la Salle, Av. Països Catalans, s/n, Tarragona; **Bisbat de Terrassa**, Centre Cultural de la Caixa de Terrassa, Rambla d'Ègara, 340, Terrassa; **Bisbat de Tortosa**, Seminari, Accés al Seminari, s/n, Tortosa; **Bisbat d'Urgell**, bisbat, pati Palau, 1-5, la Seu d'Urgell; **Bisbat de Vic**, Col·legi la Salle, Av. de la Pau, s/n, Manresa.
 10. El sol fet de concursar implica l'acceptació d'aquestes bases.

FEDERACIÓ DE CRISTIANS
DE CATALUNYA

GRUP DE MESTRES
CATÒLICS-TERRASSA

CONFERÈNCIA EPISCOPAL
TARRACONENSE

Generalitat de Catalunya
Departament de Presidència

FUNDACIÓ ALBERT BONET

DIPUTACIÓ DE BARCELONA
DEPARTAMENT DE CULTURA

AJUNTAMENT DE TERRASSA

CATALUNYA CRISTIANA

cecot

PENT BLOC

Fundació Mina
Aigües de Terrassa

copcisa

CIRCUTOR

SONY

XVIII Concurs Bíblic de Redacció

Tema: **Maria fe i testimoni** (Lc 1,26-56)

El Grup AVANT de Terrassa, de la Federació de Cristians de Catalunya, amb la col·laboració de Mestres Catòlics de la ciutat, convoquen el XVIII Concurs Bíblic de Redacció per a nivells de secundària, dins del XXII Concurs Bíblic del curs 2006-2007.

Les **BASES** que regiran la present convocatòria són aquestes:

1. S'estableixen dos grups de participació segons el curs escolar.
Grup A • Alumnes de 3r i 4t d'ESO
Grup B • Alumnes de Batxillerat i Cicles Formatius
2. Tema: «Maria, fe i testimoni». El tema és el mateix per als dos grups de participació.
 Llegeix Lc 1,26-38; Lc 1,39-56 i Lc 2,1-20. Fes una redacció i explica com es manifesta a través d'aquestes lectures, la fe de la Mare de Déu.
 Llegeix Lc 2,22-35. Comenta també de quina manera Maria va descobrir quina havia de ser la seva missió al costat de Jesús, en sentir les paraules que li va dir Simeó.
3. El treball s'ha de fer centrant-lo en el tema assenyalat. Es valorarà el raonament de les opinions. La qualitat ortogràfica i literària també compten.
4. Si s'ha de transcriure algun paràgraf de la Bíblia o altres llibres, caldrà especificar les cites i la bibliografia emprada en cada paràgraf transcrit.

5. Es concediran 5 premis per a cadascun dels grups.
 1r premi: 600 euros • 2n premi: 300 euros • 3r premi: 150 euros • 4t premi: 90 euros • 5è premi: 60 euros.
 Tots els premiats rebran també un exemplar de la Bíblia Catalana Interconfessional.
6. Els treballs han de tenir un mínim de 2 fulls i un màxim de 4 i s'han de presentar mecanografiats o fets amb ordinador, a doble espai, en fulls DIN A4 i amb cos de lletra 12.
7. S'ha de fer constar a cada treball el nom i la data de naixement de l'alumne, curs, grup en el qual es participa, nom i adreça del centre educatiu.
8. Si es detecten treballs copiats, quedaran desqualificats.
9. Els treballs s'han d'enviar a partir del 2 de novembre del 2006 i finalitzarà el 5 de febrer del 2007.
10. Els treballs s'han d'enviar a **XVIII Concurs Bíblic de Redacció** Ap. de Correus 936 - 08220 Terrassa, o al carrer Blasco de Garay, 34 - 08224 Terrassa.
11. La participació al concurs comporta l'acceptació d'aquestes bases i les disposicions que, al seu moment, pugui emetre el jurat.
12. El lliurament de premis es farà el dia 28 d'abril del 2007, dissabte, a les 11 de matí, en cadascun dels bisbats de Catalunya, juntament amb el lliurament del XXII Concurs Bíblic.

PER A MÉS INFORMACIÓ, PODEU DIRIGIR-VOS
ALS TELÈFONS SEGÜENTS:

Concurs Bíblic, 937 852 291 Màrius Heras (matins de 9 a 1, del 9 d'octubre al 5 de febrer del 2007); 937 850 554 Joaquina Prats (tardes de 7 a 9, del 9 d'octubre al 5 de febrer del 2007); 937 884 647 Pere Casas (tardes de 3 a 5, del 9 d'octubre al 5 de febrer del 2007)
 Concurs Bíblic de Redacció, 669 869 854 Jordi Simó (matins de 9 a 1, del 9 d'octubre al 5 de febrer del 2007), 937 809 888 Centre Eclesial (tardes de 5 a 7, del 9 d'octubre al 5 de febrer del 2007)

Qüestionari de la 1a categoria

Nom i cognoms de l'alumne/a

Nom de l'escola

Adreça de l'escola

Població

C.P. Telèfon

e-mail

Bisbat

1 Com es diu la mare de Jesús? (Lc. 1,30-31)

2 De tots els noms, tria i subratlla els que formen la Sagrada Família. (Lc. 1,26-28)

JOAN JOSEP CARME MARIA JESÚS ANNA ZACARIES

3 Quina va ser la salutació de l'àngel Gabriel a Maria, i que és l'inici de l'Avemària? (Lc. 1,28)

4 Què li va dir la seva cosina Elisabet quan Maria la va visitar, i que forma part de l'Avemària? (Lc. 1,42)

5 Quins presents li oferiren a Jesús en l'adoració dels Savis d'Orient? (Mt 2,11)

6 A on van trobar Jesús una vegada que es va perdre quan tenia 12 anys? (Lc. 2,46)

Assenyal la resposta correcta.

☐ Al carrer

☐ Al temple

☐ A la tenda

☐ Al bosc

7 Quan baixaren a Natzaret, després de trobar-lo al temple, a) Quina va ser l'actitud de Jesús envers els seus pares? (Lc. 2,51)
b) Segueixes tu l'exemple de Jesús?

a)

b)

8 a) Maria intervingué en un miracle fet per Jesús. Quin? b) Quines van ser les paraules de Maria als servidors? (Jn. 2,1-5)

a)

b)

9 Col·loca la citació bíblica en el dibuix que correspongui i pinta'ls.
MARIA AL PEU DE LA CREU (Jn. 19,25)
L'ANUNCIACIÓ (Lc. 1,26-38)
VISITA DE MARIA A LA SEVA PARENTA (Lc. 1,39-45)
LA FUGIDA A EGIPTE (Mt. 2,13-15)

10 Posa una vocal a cadascuna de les ratlles i et sortirà una invocació a MARIA.

S _ n _ t _ _ M _ r _ _ _ M _ r _ _ d _ _ D _ _ p _ r _ g _ _ _ p _ r _ n _ s _ l _ t _ r _ s _ _

EXTRA

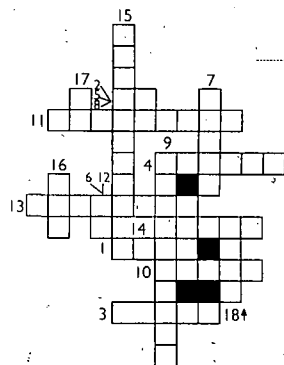
NOTES: Si vols millorar la teva puntuació, completa el teu treball amb aquests dos temes que s'han triat en motiu dels 125 anys de proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya.

* Què porten a les mans la Mare de Déu de Montserrat i el nen Jesús?

*ENCREUAT

Seguint ordenadament la numeració obtindràs una cançó molt popular dedicada a la Verge. Escriu el nom de la cançó.

1.- Flor. 2.- Al revés, preposició apostrofa. 3.- Mes de l'any. 4.- Adj. fem., bronzejat o bru. 5.- Al revés preposició. 6.- Al revés, article. 7.- Cadena de muntanyes. 8.- Al revés, preposició. 9.- Nom de dona. 10.- Estrella. 11.- Del verb il·luminar. 12.- Al revés, article. 13.- Natural de Catalunya(fem.). 14.- País. 15.- Temps del verb guiar, amb pronom. 16.- Preposició, en direcció a... 17.- Article contracte. 18.- Regió superior considerada com a sojorn de Déu i dels benaurats.

Maria
fe i testimoni

Lc. 1,26-56

Qüestionari de la 2a categoria

Nom i cognoms de l'alumne/a

Nom de l'escola

Adreça de l'escola

Població

C.P. Telèfon

e-mail

Bisbat

1 a) Quina va ser la salutació de l'àngel Gabriel a Maria? (Lc. 1,28)
b) Què li va dir la seva cosina Elisabet quan Maria la va visitar? (Lc. 1,42)
Les dues respostes formen part de l'Avemària. Escriu-les.

a)

b)

2 Per què Jesús va néixer a Betlem? (Lc. 2,1-4)

3 a) Per què la Sagrada Família va haver de fugir? b) On van anar? (Mt 2,13-14)

a)

b)

4 Quan Josep i Maria portaren Jesús al temple per presentar-lo al Senyor, varen fer una ofrena.

a) Quina fou aquesta ofrena? b) Quines persones hi eren presents? (Lc. 2,22-38)

a)

b)

5 a) Quants anys tenia Jesús quan es va quedar a Jerusalem després de celebrar la Pasqua amb els seus pares?
b) Quants dies van tardar a trobar-lo? (Lc. 2,42-46)

a)

b)

6 a) Quines paraules va dir Maria en trobar Jesús al temple? b) Quina va ser l'actitud de Jesús envers els seus pares a Natzaret? (Lc. 2,48-52)

a)

b)

7 a) En quin miracle fet per Jesús, hi va intervenir Maria perquè es produís? b) Quines van ser les seves paraules? (Jn. 2,1-5)

a)

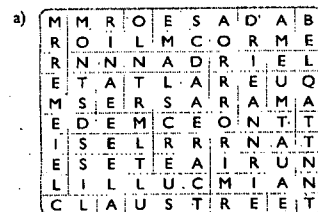
b)

8 En quin moment Jesús va donar-nos Maria per mare? Explica-ho breument. (Jn. 19,25-27)

9 En quins llocs va viure Maria amb Jesús? Posa-ho per ordre cronològic. (Lc. 2,7)(Lc. 2,22)(Lc. 2,13-14)(Lc. 2,19-23)

10 a) Busca el nom de 8 santuaris catalans dedicats a Maria, amb els diferents noms amb els quals cada comarca la veneren i també el de la Patrona de Catalunya. Amb les lletres sobrants pots començar a cantar el Virolai
b) Sabries dir quantes Mares de Déu hi ha al cell?

b)

EXTRA

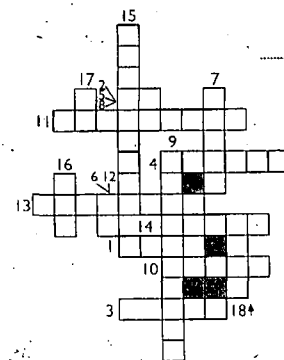
NOTES: Si vols millorar la teva puntuació, completa el teu treball amb aquests dos temes que s'han triat en motiu dels 125 anys de proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya.

* Què porten a les mans la Mare de Déu de Montserrat i el nen Jesús?

*ENCREUAT

Seguint ordenadament la numeració obtindràs una cançó molt popular dedicada a la Verge. Escriu el nom de la cançó.

1.- Flor. 2.- Al revés, preposició apostrofa. 3.- Mes de l'any. 4.- Adj. fem., bronzejat o bru. 5.- Al revés preposició. 6.- Al revés, article. 7.- Cadena de muntanyes. 8.- Al revés, preposició. 9.- Nom de dona. 10.- Estrella. 11.- Del verb il·luminar. 12.- Al revés, article. 13.- Natural de Catalunya(fem.). 14.- País. 15.- Temps del verb guiar, amb pronom. 16.- Preposició, en direcció a... 17.- Article contracte. 18.- Regió superior considerada com a sojorn de Déu i dels benaurats.

Maria
fe i testimoni

Lc. 1,26-56

Qüestionari de la 3a categoria

Nom i cognoms de l'alumne/a

Nom de l'escola

Adreça de l'escola

Població

C.P. Telèfon

e-mail

Bisbat

1 a) Què li va anunciar l'àngel Gabriel a Maria? b) Quina va ser la seva resposta? (Lc. 1,30-38)

a)

b)

2 Després de la visita dels pastors a Betlem quins eren els pensaments de Maria? (Lc. 2,19)

.....

3 Com acaba la salutació de Elisabet a Maria? (Lc. 1,45)

.....

4 Llegeix el Càntic de Maria (El Magníficat), digues quin verset és el més significatiu per a tu i per què? (Lc. 1,46-56)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6 En la visita que Maria fa a Elisabet hi veiem per part de Maria una actitud de serval. Quant de temps es va quedar per ajudar la seva cosina? (Lc. 1,56) **3ª Categoria**

6 Quines són les darreres paraules de Maria en l'Evangeli que va dir en les Noces de Canà i què ens diu a totes les generacions? (Jn. 2,5)

7 El capítol 1,9-14 dels Fets dels Apòstols ens diu que els deixebles, Maria, la mare de Jesús i les dones, s'aplicaven a l'oració. Quin fet important havia ocorregut abans?

8 Posa un número dins de cada requadre de manera que segueixi l'ordre en què es van succeir els fets. Fba't que en tots hi ha la presència de Maria.

☐ Trobament de Jesús al temple ☐ Naixement ☐ Maria al peu de la Creu ☐ Pentecosta
☐ Visita de Maria a Elisabet ☐ Anunciació ☐ Presentació de Jesús al temple ☐ Noces a Canà de Galilea

9 Quina visió se'n dona de Maria, la Mare de Déu, en el llibre de l'Apocalipsis? (Ap. 12,1)

10 a) Busca el nom de 8 santuaris catalans dedicats a Maria, amb els diferents noms amb els quals cada comarca la veneren i també el de la Patrona de Catalunya. Amb les lletres sobrants pots començar a cantar el Virolai
b) Sabries dir quantes Mares de Déu hi ha al cel?

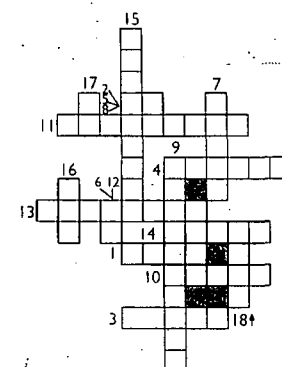
EXTRA
NOTES: Si vols millorar la teva puntuació, completa el teu treball amb aquests dos temes que s'han triat en motiu dels 125 anys de proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya.

* Què porten a les mans la Mare de Déu de Montserrat i el nen Jesús?

*ENCREUAT

Seguint ordenadament la numeració obtindràs una cançó molt popular dedicada a la Verge. Escribeu el nom de la cançó.

1.- Flor. 2.- Al revés, preposició apostrofada. 3.- Mes de l'any. 4.- Adj. fem., bronzejat o bru. 5.- Al revés preposició. 6.- Al revés, article. 7.- Cadena de muntanyes. 8.- Al revés, preposició. 9.- Nom de dona. 10.- Estrella. 11.- Del verb il·luminar. 12.- Al revés, article. 13.- Natural de Catalunya(fem.). 14.- País. 15.- Temps del verb guiar, amb pronom. 16.- Preposició, en direcció a... 17.- Article contracte. 18.- Regió superior considerada com a sojorn de Déu i dels benaurats.

Maria
fe i testimoni

Lc. 1,26-56

VIII Concurs Bíblic de Dibuix

Tema: **Maria fe i testimoni**

(Lc 1,26-56)

Per desenvolupar el dibuix llegeix Lc 1,26-56. Observa tot el que has llegit i fes el dibuix (el tema que més et motivi).

Les **BASES** que regiran la present convocatòria són aquestes:

1. Només poden participar-hi els qui prenen part al XXII Concurs Bíblic.
2. El dibuix es farà fent servir la plantilla que s'adjunta en aquest tríptic, (mida Din A4).
3. El dibuix ha d'anar conjuntament amb els de la classe, però sempre per separat del qüestionari del XXII Concurs Bíblic, i mai grapats. Per enviar-ho, s'ha de fer un sol paquet i a dintre posar-ho per separat.
4. Hi ha 1 premi per categoria per a cada bisbat més zona pastoral del Maresme, i 2 accessits per categoria i bisbat més zona pastoral del Maresme. El premi individual és el que es dona al XXII Concurs Bíblic per participar-hi. El dibuix sol no té premi de participació.

Nom i cognoms de l'alumne/a

Nom de l'escola

Adreça de l'escola

Població C.P. Telèfon

e-mail Bisbat

.....

.....

.....

.....

.....

.....

VII Concurs Bíblic Universitari

El Concurs Bíblic Universitari d'aquest curs té com a títol: **Perdonar. Històries de perdó en les tradicions bíbliques.**

Creiem que aquesta temàtica, tan cabdal de tota vida oberta a la felicitat i a la pau del cor, s'adiu al missatge que volem transmetre al món universitari al qual ens dirigim.

A partir del curs passat, el concurs s'ha obert a totes les universitats de Catalunya i són ja moltes les persones que s'interessen per participar d'una recerca que té a veure amb la pròpia vida.

Les bases del concurs les donarem a conèixer a partir d'aquest mes d'octubre. Les podreu demanar a través de l'adreça electrònica: **concursbiblic@dpuniversitaria.org**. De tota manera, la difusió es farà des d'aquesta delegació a través del correu convencional i de les pròpies institucions universitàries i eclesials amb les quals col·laborem.

També podreu consultar a la pàgina **web: www.universitaties.net**

Aquest concurs és una iniciativa de la Federació de Cristians de Catalunya, grup AVANT de Terrassa i està organitzat per la Delegació de Pastoral Universitària de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. Té previst el veredict final durant la primera quinzena del mes de maig del 2007.

El lliurament de premis es farà al Paraninf de la Universitat de Barcelona el dia 19 de maig. Sereu puntualment informats de la festa de cloenda.

Les persones que hi esteu interessades podeu ampliar la informació a:

DELEGACIÓ DE PASTORAL UNIVERSITÀRIA

Mn. Joaquim Vidal, Francesc Grané
i Laura Gimeno
c/ Rivadeneyra, 6, 9a planta
08002 Barcelona
Tel. 934 121 551 - Fax 933 171 799
e-mail: concursbiblic@dpuniversitaria.org
web: www.universitaties.net

Delegació Pastoral
Universitària
Arquebisbat de Barcelona

a/e: concurs.biblic@cecot.es • web: www.cecot.es/concursbiblic

Estromatòlits de set tipus a Austràlia

Potser hi haurà algun lector que no sàpiga què és un estromatòlit. Es pot definir com una concreció rocosa de sediments en forma de làmines a l'entorn d'un nucli que pot ser puntual o tenir una altra forma. Se'n troben des de pocs centímetres fins a desenes de metres de gruix. S'hi veu un creixement rítmic i successiu. Des del 1987, tal com exposà William Schopf, s'han considerat fòssils d'organismes primitius, probablement cianobacteris que ja feien la funció clorofil·lica i haurien estat els nostres proveïdors d'oxigen atmosfèric, ja que la primitiva atmosfera terrestre sabem que n'estava privada. Es troben en estrats d'una antigor que va des de fa 3.500 milions d'anys fins a uns 600 milions.

Ara bé, un científic d'Oxford, Martin Brasier, el 2000 va exposar que podrien no ser construccions produïdes per éssers vius sinó simplement glòbuls de grafit incrustats en les roques. No va convèncer gaire. I ara hi hem d'afegir que les últimes troballes d'estromatòlits han fet descartar del tot aquesta teoria de Brasier. En un article d'aquest juny aparegut a *Nature* explica el resultat de la investigació dels estromatòlits trobats a Austràlia, a Strelley Pool Chert (Pilbara Craton), en una extensió d'uns 10 km,

Uns dels estromatòlits estudiats.

en uns estrats de fa 3.340 milions d'anys, que mostren que la interpretació tradicional cal mantenir-la sense cap mena de dubte. Per què? Molt senzill: l'equip que ha portat a terme aquest estudi, dirigit per Abigail C. Allwood, del Centre d'Astrobiologia d'Austràlia, ha pogut identificar fins a set tipus diferents d'estromatòlits, localitzats cadascun d'ells en un nínxol ecològic concret. Les formes diverses que presenten (des del nucli en forma d'ou fins a cons invertits) mostren que no són originats per nòduls de grafit, que no podria presentar tanta diversitat de formes, ja que un simple procés químic natural no pot donar aquest resultat; s'hi veu, més aviat, l'organització d'un ecosistema complex.

I així ho ha reconegut Stanley M. Awramik de la universitat de Califòrnia (Estats Units) comentant l'article: «Els autors distingeixen set tipus diferents d'estructures i en detallen l'aspecte, la geometria, les fines estructures de les textures dels sediments i les regions que els separen, cosa que no pot explicar-se per un procés simplement mecànic.» La troballa, doncs, ajuda al progrés de la ciència.

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

L'astronomia en la seva història

58 La teoria de l'estat estacionari de l'univers

És la teoria que es va idear per explicar l'expansió de l'univers sense recórrer a una «explosió» inicial. Va proposar-se el 1948, el mateix any de la publicació de *The Evolution of Universe* de George Gamow. Avui dia es pot dir que ja ningú li dóna credibilitat però com que estem explicant la història de l'astronomia no podem pas passar per alt l'exposició d'aquesta hipòtesi que es va proposar per astrònoms professionals ben reconeguts, per la influència que tingué en la mentalitat cosmològica del seu temps.

Dos austríacs van ser els qui la idearen

Es deien Hermann Bondi (1919-) i Thomas Gold (1920-), tots dos havien nascut a Viena, però estudiaren a Cambridge i a Anglaterra publicaren la seva teoria. Bondi acabà nacionalitzant-se anglès. Es basaren en un principi que havia enunciat un astrònom anglès, Sir Edward Arthur Milne (1896-1950), el 1936 en el seu llibre *Relativity, Gravitation and Structure of Universe*. Era l'anomenat principi cosmològic: «L'univers és uniforme en tot l'espai.» Aquesta afirmació és admesa per tothom com a certa a gran escala, prenent per unitat no l'estrella o la galàxia sinó els grups de galàxies.

Bondi i Gold consideraren que la simplicitat del cosmos exigia ampliar el sentit d'aquest principi. El 1948, com hem dit, a la revista *Monthly Notices* publicaren conjuntament la seva teoria cosmològica, que anomenaren del *Steady State* (Estat estacionari o estable), oposant-la a la del Big Bang. Hi deien que es podia ampliar el principi de Milne fent-ne el *Principi cosmològic perfecte*: «L'univers és fonamen-

talment idèntic a ell mateix en l'espai i en el temps.» Això volia dir que no tan sols ara els cúmuls de galàxies fan conjunts semblants o globalment iguals, sinó que també han fet grups semblants entre ells i respecte dels actuals els de fa milions d'anys. En altres paraules: l'univers es manté globalment igual al llarg del temps; sempre amb la mateixa densitat de matèria. En la teoria del Big Bang la densitat minva constantment perquè no augmenta la matèria i es va fent més gran el volum que ocupa. Això, deien Bondi i Gold, no ha de ser. Però l'expansió és un fet; com es pot dir, doncs, que la densitat no varia? Responen dient que es va «creant» continuament nova matèria; és a dir del «buit quàntic» sorgeixen noves partícules que de virtuals passen a reals i així es manté la densitat del conjunt. Els càlculs donen que n'hi ha prou amb la creació d'un mil·lígram de matèria per metre cúbic cada bilió d'anys, que és el mateix que dir aparèixer un àtom per any a cada milió de metres cúbics. Això faria que un volum com la nostra Terra en cinc milions d'anys només hauria produït cinc grams de nova matèria. És clar que és tan poca cosa el que es postula que no es pot comprovar de cap manera amb mesures experimentals. Cal pensar, tanmateix, que, així i tot, donant per vàlides les dimensions que Einstein fixà per al nostre univers, això tan petit fa en realitat unes 10^{32} tones de matèria per segon, que vol dir uns cinquanta mil astres com el nostre Sol. No és, doncs, una «creació» insignificant. De la teoria aquesta se n'ha dit també de «la creació contínua». No cal dir que pressuposa que l'univers és etern i que no cal recórrer a la «hipòtesi» d'una creació al principi.

Un anglès se'n fa el gran propagandista

Ja hem mencionat Fred Hoyle (1915-2001) als capítols 1 i 51, en parlar de Stonehenge i de les teories sobre l'origen del sistema solar. Aquest astrònom va néixer a Bingley (Yorkshire) el 24 de juny de 1915. Va estudiar a Cambridge i hi féu de professor de matemàtiques a partir de 1945. El 1956 se'n anà a Amèrica i treballà als observatoris de Mount Wilson i Palomar. Fet *Plumian professor* el 1958 de Cambridge ensenyà astronomia i, a més, del 1966 al 1972 en va dirigir l'Institut d'Astronomia Teòrica, que ell havia ajudat a crear. El 1972 va obtenir el títol de Sir. Partidari de la panspèrmia, afirmà que la vida no ha pogut originar-se a la Terra sinó que vingué de l'espai extraterrestre. Divulgador científic i autor d'obres de ciència-ficció, ha estat dels científics més coneguts del gran públic.

Quan s'assabentà de la teoria de l'estat estacionari es convertí en el seu més entusiasta defensor, de tal manera que de vegades se cita l'*Steady State*, com si ell en fos l'autor. El 1950 va fer una sèrie de conferències radiofòniques que divulgaren aquesta teoria entre el gran públic. Al mateix any publicava *The Nature of Universe* que es féu molt popular. El títol que posà a aquest llibre només té una paraula diferent del de Gamow (*The Creation of Universe*) i ja es veu per on va la cosa. Mentre en el Big Bang es pressuposa un començament, una creació inicial, Hoyle no vol parlar d'un començament de l'univers perquè, diu, sempre ha estat igual, sempre hi va sorgint nova matèria, sempre ha estat obert i infinit, no hi ha hagut cap explosió inicial i, infinit com és, es manté globalment igual. Ho diu així: «Tota aglo-

meració de galàxies, tota estrella, cada àtom han tingut principi, però no ha estat així per a l'univers mateix. Ell és més que les seves parts, per inesperada, enigmàtica i difícil que sigui aquesta conclusió.»

Hoyle no pot deixar de veure que en el cosmos s'hi veu una intel·ligència. I ho manifestarà uns anys més tard en la seva obra *The intelligent universe* (Londres, 1983), però no creu en un Déu personal. Analitzant el que diu s'hi veu un panteisme clar. Els passos que ha seguit l'evolució còsmica pel que fa al nostre sistema solar fins al·l'aparició de la vida i de l'home sobre la Terra demostren l'existència d'una intel·ligència que ha de ser, diu, el mateix univers. És el cosmos que és intel·ligent.

Pel que fa a nosaltres hem de dir que, des del punt de vista de creients en un Creador, si es demostrés que la teoria de l'estat estacionari és la correcta no hi hauria cap contradicció amb la nostra fe: la contingència de la matèria que no pot tenir en ella mateixa la intel·ligència ordenadora ni tan sols la raó del seu ésser continuaria clamant, segons la bona filosofia, per l'existència de l'Ésser necessari que li hagués donat, i en mantingués, la seva existència.

Però no tan sols no es demostrà la validesa d'aquesta teoria sinó que van anar apareixent raons que acabaren excloent-la de les hipòtesis versemblants. La matèria que havia de sorgir del no-res violava el principi de la conservació de la massa i energia, cosa molt difícil d'admetre, i per una altra banda el Big Bang anava rebent noves aportacions observacionals que el confirmaven. Molts seguidors de l'*Steady State* l'anaven abandonant. També la radioastronomia donava resultats que s'hi oposaven, com veurem més endavant. El mateix Hoyle acabà modificant la seva teoria proposant-ne una altra de «quasiestacionària» que admetia petites explosions o *little bangs*. Avui dia ja podem dir que l'estat estacionari com a teoria cosmològica ha passat a la història. Fred Hoyle va morir el 20 d'agost de 2001 a Bournemouth (Dorset).

RÀDIO

GRAELLA DE PROGRAMES

De dilluns a divendres

07.00-08.00 El tren de les set (reflexió)
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santoral
08.00-09.00 El Primer Cafè (informatiu i tertúlia)
09.00-22.00 Radiofórmula
22.00-23.00 Finestra oberta (l'actualitat de l'Església)

Dilluns

20.00-21.00 Parlem de salut
21.00-22.00 Sense embuts
23.00-00.00 Planeta Blau (medi ambient)
00.00-01.00 Pregària de Completes
Radiofórmula
01.00-02.00 Resson (música en català)
02.00-02.30 Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00 Música instrumental-
Radiofórmula

Dimarts

18.00-19.00 TaxiCat FM
19.00-20.00 Coneixes Jesús?
20.00-21.00 Endavant Espanyol
23.00-00.00 Paraules d'amor
00.00-01.00 Pregària de Completes
Radiofórmula
01.00-02.00 Resson
02.00-02.30 Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00 Música instrumental-
Radiofórmula

Dimecres

17.30-18.00 In family
18.00-19.00 Amb els ulls de Maria
20.00-21.00 Pícolabis

21.00-22.00 Per un grapat de pel·lícules
23.00-00.00 Persona i vida
00.00-01.00 Pregària de Completes
Radiofórmula
01.00-02.00 Resson
02.00-02.30 Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00 Música instrumental-
Radiofórmula

Dijous

18.00-19.00 TaxiCat FM
19.00-20.00 Temps d'oci
23.00-00.00 Mirades
00.00-01.00 Pregària de Completes
Radiofórmula
01.00-02.00 Resson
02.00-02.30 Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00 Música instrumental-
Radiofórmula

Divendres

18.00-19.00 Amb els ulls de Maria
19.00-20.00 Catalunya sense barreres
23.00-00.00 Amb llum pròpia
00.00-01.00 Pregària de Completes
Radiofórmula
01.00-02.00 Resson
02.00-02.30 Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00 Música instrumental-
Radiofórmula

Dissabte

07.00-08.00 El tren de les set
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santoral
08.00-10.00 Radiofórmula
10.00-11.00 A tota costa (submarinisme)
11.00-14.00 Trotamundos (turisme rural)

14.00-00.00 Radiofórmula
00.00-01.00 Pregària de Completes
Radiofórmula
01.00-02.00 Resson
02.00-02.30 Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00 Música instrumental-
Radiofórmula

Diumenge

07.00-08.00 El tren de les set
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santoral
08.00-09.00 Radiofórmula
09.00-10.00 Tot sardana
11.00-12.30 Missa de Montserrat
12.30-14.30 Rutes per Catalunya (excursions)
18.00-18.30 La taula de l'Evangeli (comentari de les lectures dominicals)
18.30-20.00 Avui és el dia del Senyor (prèvia i Eucaristia des de la catedral de Barcelona)
20.00-20.30 La cantata del diumenge (música de Bach)
20.30-23.00 Melodies de fe (música cristiana)
23.45-00.00 Moments a mitjanit (reflexió cristiana)
00.00-00.30 Pregària de Completes
00.30-01.00 Cova de Country
Jazz
01.00-02.00 Resson
02.00-02.30 Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00 Música instrumental-
Radiofórmula

Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

09.00 Informatiu matí + el temps + agenda
10.30 Agenda
12.00 Butlletí informatiu
14.00 Informatiu migdia + el temps + agenda
16.00 i 18.00 Butlletí informatiu
18.30 Agenda
20.00 Informatiu vespre + el temps + agenda
20.30 Música Principat (Dl., Dm., Dc.)
La Taula de l'Evangeli (Dj.)
Església d'Urgell (Dv.)

Dissabte

08.00 Agenda
14.00 Agenda
16.00 Agenda
17.30 Agenda

Diumenge

08.00 Agenda
14.00 Agenda
16.00 Agenda
17.30 Agenda

RÀDIO BARCELONA (OM 666)

Diumenge - De 22.00 a 23.00h,
Objectiu, l'home
Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach. (Edita i presenta: J.M. Alimbau.)

TELEVISIÓ

2

Diumenge 22

08.45 Buenas noticias TV
Programa de la comunitat evangèlica.
Director: José Pablo Sánchez.
09.00 Shalom
Programa de la comunitat jueva.
Director: Benito Garzón.
09.15 Islam hoy
Programa de la comunitat musulmana.
Director: Mohamed Chakor.
09.30 Con todos los acentos
Revista setmanal dedicada a facilitar als immigrants la seva integració laboral, social i cultural en la societat espanyola.
Directora: Delfina Simón.
10.00 Últimas preguntas
Programa religiós catòlic per a gent que té dubtes.
Directora: M. Ángeles Fernández.
10.25 Testimonio
Reportatges el denominador comú dels quals és ser el relat de vides «viscudes en cristià» explicades en primera persona.
Director: Isidro Catela.
10.30 Santa Missa
Amb la participació de la coral la Floresta-Sants de Barcelona (Barcelonès), sota la direcció de Santos Martínez.
(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Ignasi Miranda.)
11.10 Els camins de la calma
Programa de documentals que proposa itineraris per indrets de Catalunya que tenen les esglésies com a eix central. Director: Ferran González.

Dilluns 23

17.00 Pueblo de Dios
«Camerún, tiempos de esperanza.»

Les Filles de la Caritat dirigeixen col·legis, hospitals, etc. Hem compartit uns dies de feina amb elles.
Director: Julián del Olmo.

Diumenge 22

10.20 Signes dels Temps
Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc. Director: Francesc Rosaura.

Cada divendres

20.00 Creure avui
Programa de notícies, reportatges culturals i entrevistes des del vessant religiós. Cada setmana ofereix també l'agenda d'activitats de l'arxiprestat de Mataró i l'espai Temps de reflexió.
El programa es repeteix el dissabte a les 12.30 h.

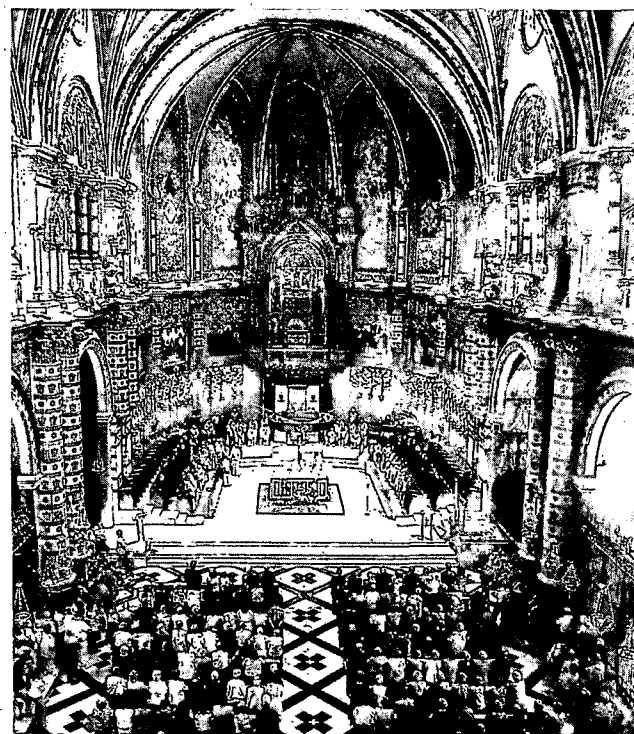
Canal Català Televisió Tarragona

Als quatre vents
Espai escrit i dirigit per Mons. Jaume Pujol que s'emet cada diumenge a les 10.00, 12.00 i 14.00 hores.
El programa també s'emet pel Canal Reus TV a les 8.30 i es repeteix cada quatre hores.

Camí de Vida, magazín setmanal que produeix la Delegació diocesana de Mitjans de Comunicació Social de la diòcesi de Girona i que dirigeix Carles Sánchez. S'emet per: Televisió de Girona, diumenges i dilluns, a les 9 h; Televisió de l'Escala, dissabtes i diumenges, a les 11.30 h; Televisió de Lloret de Mar, diumenges, a les 8.30 h; Televisió de Tossa de Mar, dissabtes i diumenges, a les 22.00 h; Televisió de Banyoles, dissabtes a les 8 h i diumenges a les 20.30 h; Canal Nord de Figueres, diumenges a les 11 h; Televisió Costa Brava, diumenges a les 22.45 h.

Cada diumenge

La Missa Conventual
de Montserrat
en directe
a les 11 del matí

■ Barcelona 106.6
■ Tarragona 100.6
■ Catalunya Central 93.7
■ Girona 103.4
■ Lleida 91.5
■ Tortosa 90.1
■ Cerdanya 104.4
■ La Seu d'Urgell 105.0
■ Andorra 107.5
■ Garraf 96.8
■ Vic 91.3

www.radioestel.com

OCTUBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA MARE DE DÉU DEL ROSER

Internet

• **FAMÍLIA.**— www.familiaforum.net és un espai virtual i presencial que vol donar resposta a les preocupacions relacionades amb la convivència familiar i l'educació dels fills. És una iniciativa de la Fundació Claret.

Altres bisbats

• **XL SETMANA SOCIAL A ESPANYA.**— Se celebrarà del 2 al 5 de novembre, a Toledo, amb el tema *Propuestas cristianas para una cultura de convivencia*, i comptarà amb la participació del nunci Mons. Manuel Monteiro de Castro. Més informació: www.conferenciaepiscopal.es/social/SemanasSociales

Barcelona

• **SANT PAU DEL CAMP.**— El 22 d'octubre, a les 19.00 h, concert interreligiós hindú-cristià a l'església de Sant Pau del Camp. Intèrprets: Bhakti Das (sitar) i Lila (clavicèmbal). Entrada, 10 euros (el mateix dia del concert). c/ Sant Pau, 101 - Barcelona.

• **DOMUND 2006.**— El 22 d'octubre, l'Església catòlica celebra la Jornada Mundial de les Missions Catòliques coneguda com a Domund. El lema d'enguany fa referència al cinquè centenari del naixement del missioner Francesc Xavier «Sant Francesc Xavier, testimoni i mestre de la missió», organitzat per les Obres Missionals Pontifícies (OMP).

• **ASSOCIACIÓ ORQUESTRA DE**

CAMBRA.— Concert de l'Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics, el 22 d'octubre, a les 11,15 h, al l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6, Barcelona). El 27 d'octubre, a les 20.15 h, *Músiques de pel·lícules*, a càrrec de Svetlana Mujortov, violinista i Núria Pérez i Mauri, pianista, al local social de l'associació (Ausiàs Marc, 26, 8è - Barcelona).

• **BALMESIANA.**— Comencen els cursos de l'Institut Sant Tomàs de Balma: el 23 d'octubre, *Las virtudes cristianas*, amb el P. Pedro Suñer, s.i., de 19.00 a 20.00; el 24, *La felicidad, los actos humanos y las pasiones* (de la diplomatura d'Estudis Tomistes), amb el Dr. Enrique Martínez, de 19.00 a 20.00; el 25, *Lectio Sancti Thomae* (lectura en llatí de textos elegits de sant Tomàs d'Aquino), amb el Dr. Hug Banyeres, de 18.00 a 19.00. C/ Duran i Bas, 9 - Barcelona, tel. 933 026 840, web: www.balmesiana.org

• **CRISTIANISME I JUSTÍCIA.**— Els dies 23 i 30 d'octubre, i 6, 13, 20 i 27 de novembre, de 19.30 a 21.30, seminari sobre *Textos de la història del pensament social. Una lectura cristiana*, amb Josep F. Mària; en les mateixes dates, Xavier Mello i Jordi Ramon Giró imparteixen el seminari *El llenguatge dels místics (IX): Francesc Xavier i Charles de Foucauld*. Més informació: c/ Roger de Llúria, 13 - Barcelona, tel. 933 172 338, a/e: info@fespinal.com, web: www.fespinal.com

• **ASSOCIACIÓ CIC.**— El 23 d'octubre, a les 17.00, sessió del curs «Aula de extensió universitària CIC de las personas mayores» a càrrec de la professora Elisabet Almeda (coordinadora i membre de l'aula), amb el tema *Fer present la memòria històrica durant el franquisme*; els dies 2, 9, 16, 23 i 30 de novembre, seminari de filosofia i mística *La mort a través del temps*. Més informació: Via Augusta, 228, baixos - Barcelona, tel. 932 013

SANTUARI DE MONTSERRAT

• **SOLSONA.**— El 28 d'octubre, la Delegació diocesana de Peregrinacions de Solsona organitza una visita a Montserrat, presidida per Mons. Jaume Traserra, bisbe de Solsona.

701, fax 932 412 577, a/e: associaciocic@terra.es, web: www.iccic.edu/acic

• **APOCALIPSI.**— Del 23 d'octubre a febrer, els dilluns de 17.30 a 19.00, Rafael Tejada, Vicente Pérez i Justino Martínez animen un curs sobre *Apocalipsis 12-22. Camino de fe y resistencia*. Serà al carrer Feliu i Codina, 59 - Barcelona. Més informació: tel. 934 278 577, Justino Martínez.

• **MUSEO GEOLÒGIC.**— Primer cicle de cinc conferències sobre el tema *Cosmologia*. El 24 d'octubre, a les 18.30 h, conferència de Mn. Francesc Nicolau, *Cosmologies de l'Edat Antiga*. Lloc: sala Sant Jordi del Museu Geològic del Seminari de Barcelona (c/ Diputació, 231 - Barcelona, tel. 934 541 600).

• **CAIXAFÒRUM.**— El 24 d'octubre, a les 17.00, tarda de música sobre *Els primers musicals (1930-1945): l'entreteniment per excel·lència*, amb Joaquim Rabaseda, professor de l'Escola Superior de Música de Catalunya; el 25, a les 19.30, conferència de Pilar Núñez (Institut Borja de Bioètica) sobre *Origen i final de la vida: dos debats*; el 28 i 29 d'octubre, i 11, 12, 25 i 26 de novembre, taller familiar *Danza y percusión africana*; el 29 d'octubre, a les 19.30, concert del quartet Dialogue Jonathan Waleson (fortepiano) amb obres de Mozart. Més informació: tel. 934 953 945.

• **COSMOCAIXA.**— El 24 d'octubre, a les 19.00, Paul Butler parlarà sobre *Planetas extra sistema solar*; el 25, de 16.00 a 20.30, jornada per a professors de secundària sobre *Desconstrucció científica de CosmoCaixa*; el 26, a les 19.00, Wei-Minh Shen tractarà el tema *¿Podemos crear un robot Terminator-2, controlarlo con hormonas digitales?*; el 27, jornada sobre *La biodiversidad entre la conservación y el desarrollo*; el 28 d'octubre i el 25 de novembre, a les 11.00, activitat familiar

Investiguem els fòssils. Més informació: tel. 932 126 050, fax 932 537 473, a/e: savicosmocaixabcn.fundacio@lacaixa.es

• **INSTITUT DE TEOLOGIA I HUMANISME.**— El 26 d'octubre, a les 18.45, conferència *Creados desde y para el amor*, a càrrec del P. Martín Gelabert, o.p. Convent de Santa Caterina, c/ Bailèn, 10 - Barcelona.

• **CCUP (Centre de Vida Espiritual).**— El 27 d'octubre, de 20 a 22 h, té lloc el primer sopar-taller creatiu, *Iniciar-se en la vida espiritual*, a càrrec de Joan Carles Elvira, doctor en Filosofia, sotsprior de l'abadia de Montserrat. Preu del sopar: 3 euros, (c/ València, 244, 3r - Barcelona, tel. 934 876 363).

• **ESCOLA DE PREGÀRIA.**— El 26 d'octubre, a les 20.00, espai de pregària per als joves a la catedral de Barcelona, amb l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, sobre el tema *Marcats per l'Esperit*.

• **PARRÒQUIA DE SANT RAMON DE PENYAFORT.**— El 27 d'octubre, a les 21.30, espai «Divendres jove»: pregària jove, micro obert (amb Josep M. Turull i Xavier Morlans, professors de Teologia), música, pìscolabis i diversió; el 28, a les 9.30, espai «La franja», per a persones de 30 a 40 anys. Rambla de Catalunya, 115 - Barcelona, tel. 932 150 237, fax 934 879 833, a/e: divendresjove@hotmail.com i tornaracreure@yahoo.es

• **VIDA CREIXENT.**— El 28 d'octubre, de 10.00 a 13.00, XXIII assemblea diocesana al col·legi de les Germanes Escolàpiques del carrer Llúria, 64 - Barcelona.

• **SANT JUDES TADEU.**— A la parròquia de Sant Pere de les Puel·les el 28 d'octubre, a les 12.00, eucaristia amb motiu de la festa de l'apòstol sant Judes. Pl. Sant Pere, s/n - Barcelona.

• **FETS DELS APÒSTOLS.**— El 28 d'octubre comença el curs *Testigos del Señor resucitado. La misión en Hechos 19-28*, animat per Carlos Lobón, Rafael Tejada i Justino Martínez, els dissabtes de 18.00 a 20.00. C/ Encarnació, 62-64 - Barcelona. Més informació: Gna. Sacramento, tel. 932 131 497.

• **TIBIDABO.**— El 28 d'octubre, a les 19.30, IV concert de Música Clàssica amb l'Escolania del Col·legi Sagrats Cors. Di-

Alba residència d'àvies

Torre de 24 places només per a dones a Sarrià-Sant Gervasi a 10 minuts del centre de la ciutat. Estades curtes i llargues. Centre de dia, també els festius. Visiteu-nos sense compromís! Tel. 932 039 740, Isabel web: <http://www.albaresidencia.es> a/e: info@albaresidencia.es

AFINADOR DE PIANOS

(piano tuner)

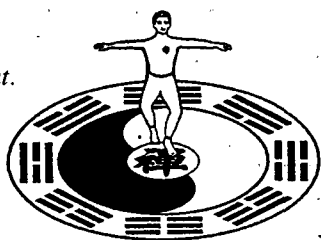
David
Tel. 933 712 074

其病聖人不病以
病病是以不

Si hom no es considera malalt
no para d'estar malalt.
El savi no està malalt,
perquè considera la malaltia
una malaltia.
Per això té el secret de la salut.

MOVIMENT I TERTÚLIA AMB PETER YANG

Entrada lliure el dissabte
21 d'octubre, a les
18.30 hores.

太極

TAI - TXI ZEN CRISTIA

«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

Societat Bach de Sant Miquel dels Sants

(c/ Sors, 30, baixos - 08024 Barcelona)

Entitat, sense ànim de lucre, creada amb la finalitat de promoure la música antiga i, en particular, l'obra de Johann Sebastian Bach, a través de concerts del Cor Bach, concerts de cambra i orgue, conferències, cursos, viatges.

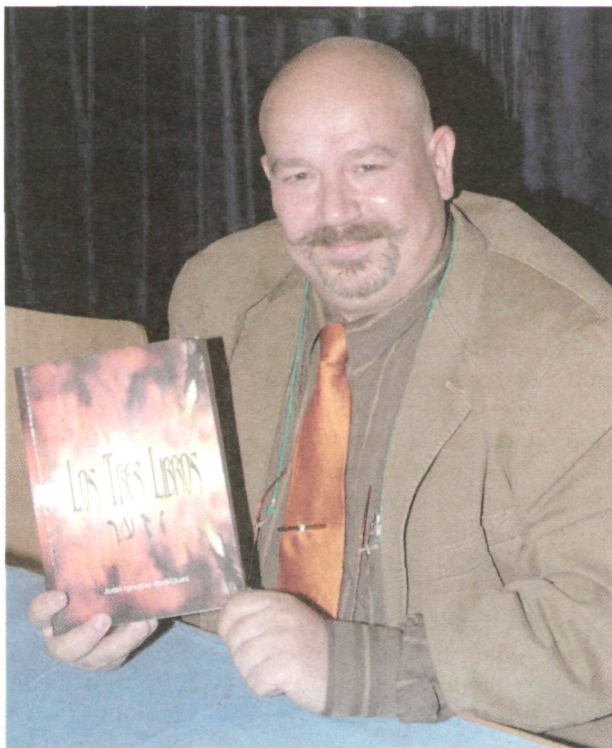
Col·laboració amb la biblioteca parroquial i col·laboració amb altres entitats. Podeu visitar la web www.societatbach.org

Voldríeu fer-vos-en socis? La quota mínima és de 6 euros al mes.

Podeu demanar informació a Societat Bach, c/ Rosselló, 324-326, 5è, 3a - 08025 Barcelona. Tel. 934 577 989, eduardmane@yahoo.es

Des del carrer

Portat per la fascinació de la ciència-ficció i les històries d'aventures, Juan Ignacio Rodríguez acaba de publicar la seva primera novel·la, titulada «Los Tres Libros». L'obra, que es pot adquirir a llibreries religioses o a través de juanignaci@wanadoo.es, se submergeix en el gènere fantàstic per oferir una visió molt personal sobre l'Apocalipsi. L'autor, casat i amb tres fills, és llicenciat en Filosofia i membre de les comunitats neocatecumenals des del 1980. Amb la publicació de «Los Tres Libros», Rodríguez ha fet realitat un dels seus grans somnis.

Juan Ignacio Rodríguez és autor de «Los Tres Libros», una novel·la de ficció basada en l'Apocalipsi

«L'Apocalipsi és un llibre ple d'esperança»

—Com va néixer la novel·la *Los Tres Libros*?

—Va començar sent un relat breu de ficció per a adults realitzat el 1998. Es tractava d'una al·legoria sobre la lluita dels homes per mantenir desperta la fe. Això no obstant, cada vegada que el revisava, hi afegia coses i en corregia d'altres, fins que un dia, cap al 2002, vaig tenir clar que havia de ser un llibre.

—De què tracta exactament?

—És una novel·la de ficció, inspirada en el llibre de l'Apocalipsi. La història s'inicia quan dos bons amics, rellevants investigadors i estudiosos del que és antic, decideixen dur a terme un pla per desprestigiar l'Església catòlica. Després de recerques exhaustives aconseguen prou documentació per fer diversos programes de televisió en contra del Vaticà. Tot promet ser un gran èxit quan el mateix dia de l'estrena, un d'ells desapareix, la qual cosa provoca la suspensió dels debats i la pèrdua de prestigi de tots dos. Passats uns mesos, després d'una àrdua recerca, el seu amic el troba convertit en monjo de clausura. Després d'un diàleg estrany i poc convincent, decideixen deixar de veure's a petició del monjo. L'altre, perduda la

seva fama i influències, es refugia com a professor d'universitat i es dedica a portar una vida anodina. Fins que és convidat, quinze anys després, a assistir al funeral del seu antic amic...

—Queda clar, per tant, que es tracta d'una obra de ficció.

—Sí, sí, tot el llibre és ficció. La novel·la transcorre en temps real, però el protagonista és portat a llocs i mons que no són reals. Es troba amb personatges i animals estranys, feres apocalíptiques, dracs... Fins i tot els mateixos personatges són irreals. La ficció és ja una aventura en ella mateixa, però el protagonista no és un observador de les coses que s'hi expliquen, sinó que hi intervé directament, havent de lluitar fins i tot contra els animals i éssers estranys que s'hi troba.

—En quin sentit té relació amb l'Apocalipsi?

—És un paral·lelisme amb el darrer llibre de la Bíblia i tot se centra al seu voltant. El protagonista s'ha de submergir en una sèrie de mons estranys que tenen similitud amb l'Apocalipsi, alhora que qüestiona la seva pròpia existència. Com que és també un viatge cap a l'interior de la persona, esdevé un qües-

tionari sobre la fe i sobre la mateixa Església. A més, en un d'aquests viatges, el protagonista haurà de viure en temps de Jesucrist.

—Quin missatge ha volgut transmetre amb aquesta obra?

—Que tot el que Déu emprèn acaba bé, encara que hi hagi moments d'incertesa, por o dubte. Quan Déu es proposa alguna cosa sempre ho porta a bon terme. Això és l'Apocalipsi, un llibre ple d'esperança, tot i que sembli que només hi ha destrucció i que és el final de totes les coses. En realitat, aquest final que anuncia l'Apocalipsi es refereix a l'eliminació de tot allò que ens lliga i ens impedeix ser feliços per, tot seguit, donar-nos una vida nova, millor i més plena, lliure de lligams i que a més no té fi.

—D'on li ve a vostè l'afició per la literatura?

—No ho recordo exactament, però vaig descobrir la literatura aproximadament als quinze anys, arran d'una experiència dolorosa i desagradable. Em vaig refugiar en la lectura com a mètode d'evasió i vaig començar a escriure les coses que sentia per desfogar-me. Des d'aleshores he escrit molta poesia i diverses obres de teatre infantil, sobretot centrades en el Nadal. També he escrit algun que altre llibre en prosa més personal. Actualment n'estic acabant un sobre una dona maltractada que espero publicar pròximament.

M. del Mar Recoder

Fe o política?

En els darrers mesos una part de l'episcopat espanyol ha manifestat públicament la seva preocupació per la unitat d'Espanya, que consideren un bé moral que es troba en perill i que l'Església ha de defensar. De les seves paraules es desprèn, doncs, que aquells catòlics que opten políticament per la independència, posem per cas, de Catalunya o d'Euskadi, o que simplement se senten del tot indiferents respecte aquest tema, podrien estar actuant immoralment.

És notori que en aquest raonament expressat per alguns eclesiàstics es confonen dos paràmetres que no tenen res a veure l'un amb l'altre. El primer es tracta de la unitat d'un estat —que és una qüestió estrictament política— i el segon és la fe, que és una realitat transcendent i que per tant va més enllà de les idees polítiques. No cal dir que la doctrina de l'Església catòlica no inclou pas la unitat d'un país com un bé moral que els cristians hagin de defensar. Encara més, en els darrers quinze anys el Vaticà s'ha destacat més aviat per una actitud sovint molt comprensiva amb els nombrosos països de l'Europa oriental que han anat aconseguint la independència —com ara Lituània, Eslovènia o Croàcia—, i cal recordar que en més d'un cas va ser el primer estat del món a reconèixer-los de manera oficial com a països independents.

Eduard Brufau

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Vigílies d'eleccions

Aquest any tenim una tardor moguda: per Tots Sants, panellets, castanyes... i eleccions. Parlem una mica d'aquesta convocatòria electoral.

Tothom sap que ara no tocava anar a votar: aquestes són unes eleccions anticipades. Tothom ho sap, però no es diu. Potser no ens aniria malament —als ciutadans i, sobretot, als polítics— un punt d'humilitat per reconèixer que, o els electors no vam saber triar prou bé en l'última convocatòria, o els pactes posteriors no van ser prou encertats. El fet és que hem hagut de passar per moments desagradables de discòrdia dins mateix del govern i que aquest ha acabat abans d'hora i, encara, sense que en formessin part tots els qui el van formar. Ningú, que jo sàpiga, no n'ha demanat excuses, tot i que el desprestigi d'aquesta aventura esquitxa, poc o molt, tot el país. Ara, lògicament, correspondria als ciutadans d'incloure entre els seus criteris d'elecció el de possibilitar majories més consistents. Però no ho tenim fàcil.

Passant als continguts ètics de les diverses propostes electorals, ens trobem amb tres blocs de qüestions que comprometen la nostra consciència, com a cristians i com a ciutadans. Tota la gamma dels valors socials: dels drets laborals a l'atenció preferent als més desprotegits. Els valors del més absolut respecte a la vida, de la família, de l'educació. Els nostres drets com a ciutadans de Catalunya. Si observem amb objectivitat les diverses notes de l'episcopat català en ocasió d'eleccions i referèndums, els hi trobem tots tres. Ara bé, la seva recepció, per part d'alguns grups, és especialment crítica respecte del segon: vénen a dir que no parlen de res més... Però no és veritat. Tenen cua de palla. També es dona la reacció inversa: alguns voldrien que parlessin només d'això...

La llibertat del cristià a l'hora d'emetre el seu vot, també reclamada sempre per les esmentades notes, no és cap ficció. Deriva de les diverses anàlisis de les opcions en joc que fa cada u: segons la seva sensibilitat, segons les previsions que fa de l'aplicació real dels programes, i segons, també, del grau de confiança que atorga a cada candidat.

Acabo amb una cita lluminosa de Luigi Sturzo, tan avest a moure's amb visió de fe enmig de les ambigüitats de la política. En un article datat el 1926 a Londres, durant el seu exili imposat per Mussolini, exposa «el que la vida m'ha ensenyat» i ho concreta en tres punts que ofereix com a consells als polítics. El primer, optimisme, en el sentit de confiança en la bondat que es troba sempre al fons de l'esperit de l'home. «D'aquest primer ensenyament se'n deriva —diu— un segon que he après després de moltes desil·lusions i de moltes experiències: tolerància, que no vol dir aprovació del mal, sinó respecte a la personalitat de l'altre. El tercer, sensibilitat mística, és a dir, unió de sentiments amb el Verb etern, Déu. Ho he anat confirmant, sembla estrany, a través d'una vida feta d'ardor i de lluita en el terreny més aspre i més agitat, el de la política.» El 2002, s'obrí a Roma el seu procés de beatificació.

Ara mateix

Rauxa